ພຣະຣາຊອາບາຈັກລາວ

ກະຊວງສຶກສາທິການ

ປ
ທມ໑ຍ໑ຍ

ໂດຍ

ທ້າວ ເກນ

ພິມເທື່ອທີ່ສອງ ⊂500 ສະບັບ ທີ່ສຳນັກງານວັນນະຄະດີ

คณะกัมมะการอันนะคะดิ

คณะกัมมะการอันนะคะดิลาว ได้ถืกแต่งตั้งขึ้นแต่ปี ก.ส. ๑๗๔๑ ตาม คำธัดธองมายิกธัฎมิมติ สะบับเลกที่ ๑๐๗ ลົງวันที่ ๘๗ สิงหา (ธุด) โดย ซาสัยมธะธาธุโธงการสะบับเลกที่ ๑๔ มิถุมา (ธอ) และ เลกที่ ม๔ ลົງวันที่ ๘๒ กุมพา (เฟอธิเย) ๑๗๔๐. ในมาดตา ม แต่ง คำธัดตั้งว่าอัน ได้ท่ามิถจำนอมคณะกัมมะการไว้ทังหมิด ๘๔ ท่าม แต่อ่าในขันต้นมี ได้แต่งตั้งขึ้นก่อน พง ๔ ท่าม เพื่อให้เป็น ปะถ๊มสะมาจึก.

คณะกัมมะการปะถ๊มสะมาจึก ๔ ท่ามนั้น คิ :

๑ –	มมะท่าม ภุ อะมัย	เป็น	ปะทาม
๘ –	มมะท่าม ผุย ปัมยา	,,	ธองปะทาม
ม –	มมะท่าม บิ๋ง สุวัมมะอิ๋ง	,,	ธองปะทาม
๔ –	ท่าม สิมจิม ปิดอ งิม	,,	กัมมะการ
๔ –	ท่าม มะหาสิลา อิธะอิ๋ง	,,	กัมมะการ

ต่มันมา จินเถิงปี ก.ส. ๑๗๘๐ ท่ามผู้มีภูดหลายท่าม ได้ธับเจิ๋มเอ้าเข้ามคณะกัมมะการติมอิกตามลำดับ คิ ต่มาได้มีคณะกัมมะการเถิง ๑๔ ท่าม (ในจำนอมนี้ ๔ ท่ามได้เถิงอะสัมยะกัม และ ๑ ท่าม ได้ลาออก) ดังนี้ :

๑ – ฆมะท่าม กุ อะฆัย, ปะหามกิดติมะสัก (เถิงแก่อะสัมยะกัม)

๘ – ฆมะท่าม ผุย ปัมยา, รองปะหามกิดติมะสัก

๗ – ท่าม สัมจิม ปิแอ งุม, ปะหามกัมมะกามจัดกามปะจำปี

๔ – ฆมะท่าม บัง สุอัมมะอัง, รองปะหามกัมมะกามจัดกามปะจำปี

๕ – มะหา มุมี จิตมัง, กัมมะกามและเลอาติกาม (เถิงแก่กัม)

๗ – ฆมะท่าม ตยุย อะฆัย, กัมมะกาม (เถิงแก่อะสัมยะกัม)

๗ – ท่าม เกือง ปะทุมจาด, กัมมะกาม

๘ – ท่าม คุม มีลาอัม, กัมมะกาม

๙ – ท่าม มูอัง มีมมะสอม, กัมมะกาม

๑๐ – ท่าม ตมูตัก สิดทีมธะดา, กัมมะกาม (เถิงแก่กัม)

๑๑ – ท่าม มะหาสีลา อิธะอัง, (ได้ลาออกแล้ว)

๑๘ – ท่าม เกม, กัมมะกาม

๑๗ – ท่าม ไต แก้วหลองโคด. กัมมะกาม

๑๔ – ท่าม สุฆัม ขลังจาเดีลาขธิด, กัมมะกาม.

ສາຣະບານ

	ໜ້າ
ຄຳນຳຂອງຜູ້ ຈັດຖ່າຍສຳເນົາ	ກ
ຄຳນຳໜ້າ	ຂ
1.ພໍ່ເຖົ້າເຈົ້າເຮືອນ	1
2.ພໍ່ນຸ້ງຜູ້ສຳຄັນ	7
3.ແມ່ປາຈຳປາ	16
4.ຄຳຈັນເດັກສລອກກອກ	22
5.ຕາມທ່ຶ້ງຫາມ	32
6.ໃຕ້ປ່າ ໜາກກໍ່	40
7.ທ່ຶ້ງສ້ຽວອມ	47
8.ໜາວນ້ຳໜອກ	55
9.ເມ່ືອດາວຣະດາດຟ້າ	66
10.ສ້າວຊາຢູ່ໃນບ້ານ	76
11.ຜູ້ເປັນນາຍ	82
12.ຍາເຖົ້າຄົ້ນນ່ຶ້ງ	89
13.ເມ່ືອກັບບ້ານຫາຄອບຄົ້ວ	97
14.ແມ່ເຖົ້າເຈົ້າເຮ້ືອນ	105
15.ນ້ຽງສຸວັນນີ	110

ຄຳນຳໃນການຈັດຖ່າຍສຳເນົາ

* ໜັງສື " ໝອງຜີເຜດ " ແມ່ນບົດປະພັນ ລຽບລຽງໂດຍ ຍາພໍ່ເກນ ຫລື ທ່ານຄຣູເກນ. ນັກສຶກສາຢູ່ນະຄອນວຽງຈັນລຸ້ນເກົ່າ ແກ່ ສໄໝ ສິ່ບປີຫລັງ ຄົງຮູ້ຊຸ່ລນາມພໍ່ນດີ ເພາະວ່າເພໍ່ນເປັນອາ ຈານສອນພາສາ ລຸ້ນອາຈານມະຫາສີລາ ວີຣະວົງ ອາຈານສົມຈິນ ປີແອ ງິນ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ທ່ານຄຣູເກນ ກໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກ ຣາຊບັນດິຕສະພາລາວ.

* ໜັງສື ໝອງຜີເຜດ ສະແດງເຖິງຄວາມຮັກແບບທັມມະດາ ສາມັນ ພ້ອມມີການວາດພາບຕົວຈິງຂອງທັມມະຊາດໃນທົ່ງວຽງຈັນ ແຕ່ທ່ານເລ່ືອໄປບ່ານຜ່າຂາວ ໂດຍຜ່ານບ່ານໝອງບອນ ແລະທ່ານ ຫລວງ. ການແຕ່ງໜັງສືເຫລັ້ມນ້ີ ເປັນຄວາມເວ້ົາທັມມະດາ ມີ ໂຕງໂຕຍ.

* ຂ້ານ້ະເຈ້ົາໄດ້ປ້ົມຫ້ົອນ້ີ ຕິດຕ້ົອມານ້ຳ ເມ່ືອເຫັນວ່າເປັນປໂຍດ ແກ່ນັກຮຽນຮູ ຜູ້ມັກອ່ານທ້ົ່ວໄປ ຂ້ານ້ະເຈ້ົາຈ່ຶງໄດ້ຖ່າຍສຳເນົ້າອອກ ໄວ້ ໂດຍບ່ໍ່ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງແກ້ໄຂໃດໆທັ້ງສ້ົນ ເພ່ືອເປັນການ ຮັກສາວັນນະກັມຊຸ່ນນ້ີໄວ້ ບ່ໍ່ໃຫ້ສູນຫາຍ.

* ຂ້ານ້ະເຈ້ົາຂໍອຸທິດກຸສົນ ແກ່ທ່ານຄຣູເກນ ທ່ີ່ໄດ້ປະມໍຣະດົກອັນ ລ້ໍ່າຄ່ໍາ ໄວ້ໃຫ້ລູກໃຫ້ຫລານຜູ້ເກ້ີດໃຫ່ມ່ໃຫ່ຍລຸ່ນ.

ຖ່າຍສຳເນົ້າໂດຍ

ວິລຽມ ພຣະໄຊຍະວົງ

ຊຸດນ້ີ ວັນທ້ີ 14 ເມສາ 2533

ຄຳນຳໜ້າ

ໜັງສື "ໜອງພີເຜດ" ເປັນໜັງສືອ່ານຫຼິ້ນ ແລະໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເປັນພາສາຮ້ອຍແກ້ວ ຄືເປັນຄວາມເວົ້າທັມມະດາສາມັນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸງບລຸງ ແລະທ້ອນໂຮມໜັງສືເກົ່າໆມາດົນແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ມີໂອກາດພໍທີ່ຈະພິມໄດ້ ເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມສນັບສນຸນຈາກພວກເພື່ອນບ້ານ ທ່ານອ້າຍຈະເລີນພາສາຂອງຕົນຕາມເຮັດໄດ້ໄປເປັນໂດຍດີ ແລະໂອກາດກໍອຳນວຍໃຫ້ພໍສົມຄວນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຈັດພິມຂຶ້ນເປັນທີ່ແຮກ ເພື່ອແຜ່ຜາຍໃຈຄວາມອັນປາກົດວ່າບໍ່ທັນເປັນທີ່ນິຍົມເທົ່ອ ແຕ່ອາດຈະເປັນຄະຕິຢ່າງໜຶ່ງແກ່ຜູ້ນັກສ້າງສາຫາປໂຍດ ແລະລ້ຽງສ່ອຍຈິດໃຈຂອງຕົນໃຫ້ຊຸ່ມບານໄປໃນທາງດີແລະງາມ. ເຖິງຈະທຸກໄຮ້ໄດ້ຈົນກໍຄຳແລ້ວ.

ຜູ້ອາວຸໂສ ແລະສລາວສລຽວໃນທາງອັກສອນສາດລາວ ພ້ອມດ້ວຍຄນະກອງອັນນະຄະດີ ກໍເຫັນວ່າເປັນທີ່ສົມຄວນແກ່ຄວາມປາຖນາຂອງສາທາຣະນະຊົນ ເພາະເປັນໜັງສືທີ່ກ່ຽວກັບການເຮັດໄຮ່ໃສ່ນາແລະປະເພນີອັນສັດຈິງ ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍກໍແມ່ນການປະກອບອາຊີບອັນໂລກນິຍົມ ດ້ວຍຂາຈຸ່ມຕົມ ແຂນດັນໄຖ ໃຫ້ຕາກແດດ ຫົວອາບນ້ຳຝົນ ປູ່ໃນຄວາມຊຸ່ນແລະຄວາມໂສກຕາມພາວະເສົ້າໝອງ ແຕ່ເປັນໜ້າຊົມເຊີຍ ! ຖ້າທ່ານຈະໄດ້ອ່ານຕໍ່ໄປນີ້.

ທ້າວເກບ

ฟ้านเหือ หาย ๒๔ ก.ร. 1953

๑. ພໍ່ເຖົ້າເຈົ້າເຮືອນ

ວັນນຶ່ງ, ພໍ່ເຖົ້າເຕືອນລູກເຂີຍວ່າ: "ສີທົນເອີ ! ລູກເປັນໜ້າຍລູກສາວພໍ່ກໍໄດ້ສາມປີນີ້ແລ້ວ, ພໍ່ວ່າ, ຫາເອົາຄູ່ເອົາຄຶມສາເດ--- ລູກຊາຍກົກເຈົ້າກໍໄດ້ເຈັດປີເຂົ້ານີ້ ແລະອາຍຸເຈົ້າເອງກໍຢ່າງເຂົ້າສາມສິບແລ້ວ; ຄຶວເປົ່າຄັ ໆ ລູກເອີ້ຍ, ຄັນກາຍນີ້ໄປ, ພໍ່ວ່າ. ມັນຊິເຄີກສ້າງເຄີກສາໃດ. ລູກເຈົ້າທັງສາມກໍສອນໜ້າເຈາະເຫຼາະແຕະແຫຼະໜົວແລ້ວ. ແຕ່ຄົນຫຼັງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫຸ້ງໆຍາກນຳປ່ານໃດອກ: ແມ່ເຖົ້າແລະປ້າເຈົ້າກໍພາກັນລຸກລ່ຳຄ່ຳຄອຍປູ. ແລະໄດ້ພາກັນຮັກແພງເອົາເອົາຕາມສະຖານອັນຄວນ. ທ້ຳອຳຈັນເຈົ້າ, ຮອດປີນີ້ມາ, ກໍໃຫຍ່ແດ່ແລ້ວ, ພັດງົວຄວາຍປາຍເຂົ້າໄປກິນຫງ້າກິນປູ. ຫຼຸ ຈູງມ້າຈູງລາໄປອາບນ້ຳກິນທ່າກໍເປັນແລ້ວ. ມັນບໍ່ໃຫ້ຍາກນຳມັນປ່ານໃດອກບັກນີ້. ສ່ວນຫຼາຍກໍວິຕົກນຳສອງຄົນນັ້ນ. ທາງຮັກທາງແພງກໍຮັກແພງຄືກັນໝົດທຸກຄົນທັ້ງແລ້ວ: ເພາະວ່າ, ຜູ້ໃດກໍລູກຜູ້ໃດກໍຫຼານ. ແຕ່ເມື່ອໜ້າຫ້ຳຫົກໃຈຊິຫຼິ ໆເຫັນໄດ້ວ່າມັນຊິເປັນໄປຢ່າງໃດ: ໜ້າສົມເພດເວທນານຳລູກກຳເມົ້າຫຼານກຳພອຍ. ຕົກປີນີ້ມາພໍ່ແຮງເປັນຫ່ວງເປັນໃຍນຳເຂົາ. ເພາະປ້າເຈົ້າກໍຊິອອກລູກນ່ ໆ ນີ ແລະຊິໄດ້ລູກ

ອ່ອນນາອຸ້ນນາເຈັ່ງຢູ່ອີກ. ຄັນນັ້ນທ້ອງເມື່ອໃດ ຈຳເປັນເອົາກ່ຽບ
ໄດ້ເວົ້ານຳລູກເຈົ້າປານໃດ. ຄືສາວຈັນເຮືອງເຈົ້ານັ້ນກໍ ແລະສ່ວນ
ຫຼາຍແມ່ນທ້າວຄຳຈັນເຈົ້ານັ້ນ, ຫາກໍ່ໄດ້ສ ປີ ນ ນ. ເກັ່ງໃນວຽກ
ແລ້ວບັກນັ້ນນະ, ພອນກະດ້ານກະດ່ຽງ. ຢູ່ບໍ່ເປັນຫຍາບໃນບ້ານເວັນບ້ານ
ຄຽງເອົາສາຊິ ໆ, ບໍ່ຈັ່ງແມ່ນລູກໄດ້ພໍ່. ໃຫຍ່ນາ, ບໍ່ປອດແລ້ວ ກາງ
ຄຸກາງຄັນນີ້ ! ແຕ່ຄຶດຫາກບ່ຳແຕ່ຫາດນັ້ນເຕັ້ນນັ້ນຜ່ານໄປທາງໃສກ
ທາງເທວ ຫຼືທາງສັກສາວາສິ່ງທຳນັ້ນແລ້ວ, ແມ່ເຖົ້າເຈົ້ານ່ຽບນີ
ເຫົ້ອນີ້ແຮງພໍຊຸບະອາເອົາທັນ. ຄັນຜູ້ຄອງນ້ອງຫາກຂອກນາ
ບານໃດ ຈຳເປັນແມ່ເຖົ້າເຈົ້ານ່ຽບໄດ້ຊ່ວຍເຈັ່ງຊ່ວຍພາບຢູ່ອີກ,
ວ່າປ່າງກ້ອຍກໍ່ປ້ຳກ່ອນ. ລູກຫຼານຫຼ້ານເຫຼົ້ອອີກເຫຼົ້ອອ່ານ
ເຫຼົ້ອເຫົ້ອເຫຼົ້ອແຮງພວກເຮົາກໍ່ຍ້ອນເປັນຈ້ຳຊ້ຳແລ້ວລູກເອີ... ພໍ່
ບໍ່ປ່ານຮູ້ປ່ານເຫັນລູກຫຼານບໍ່ມີຜູ້ຫ້ວກັບນັບຊາ, ບໍ່ມີຜູ້ລ່ຳຜູ້ຄອບ,
ປະໄວ້ຕາມດົນຕາມຫ້ຳ. ເມື່ອຄຶດເຖິງຄວາມກັນຄາບອັນຊຸບ້ານເກີດ
ນາໃນພາບໜ້າ, ພໍ່ກໍ່ກົນເຂົ້າບໍ່ແຊບນອນກໍ່ບໍ່ຫຼັບ. ຄຶດເບິ່ງນັ້ນຖ້ ໆ
ລູກເອີ, ພໍ່ເຫັນດີວ່າ ໄປຊອກເອົາສາເມັ່ງນັ້ນ ເມັ່ງເຈົ້າໄດ້ກໍ່ແມ່ນ
ລູກສາວພໍ່ຢູ່ນັ້ນແລ້ວ, ເມື່ອບານປີເດືອນບໍ່ຄ້າເຮົາໃດ ! ພໍ່ວ່າ. ຕົກ
ລົງສາມ ໆ ນີ້, ໃຫ້ເຈົ້າຄຶດເຫັນລູກເວົ້າແລະພໍ່ແມ່ນີ້ແດ່. ນອກ
ເຮົາໝົດທຸກຄົນກໍ່ຫວັງເພິ່ງພາອາໄສຊຶ່ງກັນແລະກັນ: ພວກເຮົາ
ໝົດທຸກຄົນ ກໍ່ໄດ້ຮ່ວມສຸກຮ່ວມທຸກກັນມາແຕ່ນ່ານແລ້ວ.

- จ้ำอ่ำมั้แล้ว, พ่ะเอ็ย ! (ลูกเอ๊ยตอบ) ถ้ามพ่ะปาก ไม้เอาอีหิ้มั้งกะเว้ามั้งสักสา, ลูกกำลังเมั้งปู่กอกว่า พ่ะแม่ ถิงได้รับถอามลำบากยากแสนง่ำ. ส่องลูกมั้, เอ้าตามซิ, บ่ะปากเอาผมู้ใหม่กะกั่งกับบ่ะปากลาบจุ่มน้ำหมั้นแล้อ. ผู้ใหม่ มั้จักซิฝังเผอไอ: - ไอ่ง ! ผู้ลิฆ้ำลาบผู้ฮร้ายฆ้ำพักบ้า ! ผู้ ล่อๆลับไปแล้อถั้งกะบิๆแก้บิๆอ่า. สลาวสลุงอ๊กกอบรอบ สะถิ, ร้ปู่ร้กิบ, ร้ลิร้ๆาม, ธ้ธักมักฤมอมลุกผิอ, ร้แต่ๆร้เปๆ, บ่มีหางิไก้ ลูกมาสิมสู่ปู่กับกะหาอ้างเป้นป่าอเป้นเรือม, เป้น แหม้นเป้นแก่ม. เถิๆอ่าล้มหมายลายจากกัม, กะบ่ได้ถือว่าซี ชูๆชีลืมกัมจักเท่อ.

- ถอามลูกเอ้ามั้ กะแม่มบ่อิสุกแท้แล้อ, สีทิม ! (พ่ะเก้าเอ้า) พ่ะกะรู้ปู่อ่าพอกเจ้าเป้นข่อๆง่ำกับกะวี, แต่ลาว ลาอยังเป้นถิมง่ำเจ้า ๆ กะได้เผิ่มพาลาอะไม้ได้ปู่สบุกสุกสะ บาย. ถังแม่มแผอตายตางเป้น. ๆูอมั้เจ้ากะปู่ป่าฆ้ำพุ้มแล้อ แล่อ, และมางำลำผิอถิๆปู่เป้นถิมง่ำลูกแลพ่ะแม่. บ้อมผู้ เจ้าถิ เจ้าจ๊ๆหมั้นรักปักจิกเถิๆเมู๊ๆมั้. พ่บ่ะปากไม้เจ้าเป้น ขาง่อมเป้นเขาๆาหาย; ถังเจ้าบ่มีอมบ่ะจุ๊น, พอกเราก็เส้าใสก และหิมหอาย บ่แม่มพ่ะปากไม้เจ้าลืมลำผิอกอก, เธ็กจ้ๆ ไอ, หัมมะชาวหากลาวมาแต่พ้มๆูมั้. เถิๆอันสิมอันพอม

มาพอกเราก็ได้พากับตักบาดปากบ้า ແລະอาหิถามอวบหาปู่บ่ขาด. ผู้มันล่องลับไปกถึงรู้แหกะติ อ่าพอกเราบ่ได้ຫຼิ้ง ได้ลืมลาอ. ปู่เมืองผีพุ้น, ถับถำผีอยากปากได้ไปเป้น, ເมอ ใกลาอกถึงมาบอกให้เจ้าเอาเมังใหม่มาล้างลูก ชั้นแล้อลูก เอ็บ ! ให้เจ้าพิเถาะเลาะหาเบิ่งผู้สิมถอบ พ่มาสืบหน้าแทง ตาสืบมูบแทงมังผู้เก่าพั้นไป. นี้กบ่แม่นอยางว่าย, แล้อกบ่ แม่นอยางหาบ่ได้ ถับได้แล้อเจ้ากถึงรักหอมเอาเอิา ถั้งเจ้า รักหอมลูกสาวพ่อหั้นแล้อ: ถ้อยอ่า, ลูกกเป้นผู้จิบผู้ดี, รู้เอิา จิดเอิาใจลูกเมังและพ่เก้าแม่เก้า.

-พั้นกเอิาแต่พ่อ่าแล้อ, (ลูกเอ็ยตอบ): ลูกกชิลอาง ปะติบัดตามถอามปาะถนาขอางพ่เบิ่ง, ถั้งแต่เก่ามาหูวั้นแล้อ.

- ยังบี้พ่ทำถอามยุติะถัมต่เจ้าลูกเอ็ย, ถ้อยอ่าเจ้ากเป้นผู้ธู้ฟังถอามชอบหันและสักจิา ต่พ่เก้าเจ้าเรือนมาแต่นางแล้อ. บัดบี้เราจิาพ้อมพางธางหน้ากับชอกหาเบิ่ง, เมังพั้น; ส่วนหูายพ่กบ่ปากให้เจ้าผู้หนุ่มผู้น้อยหูาย, เพาะเจ้ากแก่ใตแล้อ. สาวอั้นใหม่ใหงุ่ลุนมักใจเบา และเอิากจะติ อ่าลูกเจ้าสามถิบบี้ เหื้อเหื้อเหื้อแธางเอิา, ช้าบ่แม่นลูกถิา, พ่ปากให้เจ้าได้ผู้ทุ่นผู้ท่างแด่. ธู้ใกธู้ไกล, ธู้หนักธู้เบา... ส่วน

ᨴᩣᨿᩈᩣᩅᩉᨩᩩ᩠ᨾᩈᩣᩅᨶ᩵ᨿᨿ ᨷ᩵ᩁᩩ᩠ᩈᨧᩣᨶᩉᩣᨦᩈᩉ᩠ᩁᩣᨦᩉᩣᨦᨻᨿᩃ ᨻᩮᩢᩣᨶᩮᩣᩢᩣ
ᨠᩣᨧᩮᨶᨷ᩵ᩣᩅᩢ᩠ᩅᩣ ᨧᩮᩢᩣᨶᨷ᩵ᩢᩣᨦᨠᩣᩅ ᩎ ᨻᩮᩢᩣᨠᩣᩅ ᩎ ᨻᩮᩢᩣᨧᩮᩢᩣᨶᨷ᩵ᩢᩣᨦᨠᩣᩅᩢ᩠ᩅᩣᨿᨿ᩵ᨿ ᩎ ᨻᩮᩢᩣᩎᩮᩢ ᩎ.
ᩃᩩᨠᨧᩮᩢᩣᨧᨿᨷ᩵ᩣᨲᩮᩢᩣ ᩉᩩᨠᨠᩣᩁᩮᩣᨦᨷ᩵ᩢᩣᨦᨶᩮᩢᩣᨶᩮᩣᩢᩣ.

- ᨧᩢ᩠ᨧᩩᨲᩮᩢᩣᨾᩮᩢᩣᩁᩮᩣᨦᨿᩢᩣᨦ (ᩃᩩᨠᨠᩮᩢᩣᨿᨿᩢᩣᨦᩅᩣ) ᨶᩢᩣᨦᨠᩮᩢᩣᩢᩣᨦᩉᩢᩣᨦᨠᩮᩢᩣᨦᩁᩢᩣᨿ
ᩃᩩᨠᨠᩮᩢᩣᩢᩣ, ᨠᩁᩢᩣᨠᨿᩮᩢᩣᨾᩮᩢᩣᨠᨿᨾᩣᨦ ᩉᩮᩢᩣᨻᩩᨿᨦᨠᩮᩢᩣᨦᨠᩣᩅᩢ᩠ᩅᩣᨦ. ᨿᩢᩣᨲᩮᩢᩣᨻᩮᩢᩣᩉᩮᩢᩣᨿ
ᨴᩢᩣᨲᩮᩢᩣᨻᩮᩢᩣ ᨾᩣᨦᨠᩣᩁᩮᩣᨦᨠᩣᩅᩢ᩠ᩅᩣᨦᩁᩮᩣᨦᨴᩢᩣᨦᨠᩣᩅᩢ᩠ᩅᩣᨦᩁᩮ

- ບໍ່ວ່າ ຂ້ຮ້າຍພໍ່ກໍບໍ່ປາກໃຫ້ເອົາ ເພາະບັງຊີໄດ້ລູກໄດ້ເຕົ້ານຳກັນປູ່. ຄັນໄດ້ລູກຜູ້ຂ້ເຮ ຂ້ຮ້າຍ, ມູຍມົດຍົດ, ບໍ່ໃຊ່ຖືກໃຈພໍ່ ! ຄັນວ່າເປັນສາວຈ້ອຍ ໆ, ເນື້ອປອດກອດໝັ້ນ, ບ່ຳງາມບໍ່ຂ້ຮ້າຍ, ເອີ ! ເອົາແຫ ະ, ລູກເອີຍ.

- ລູກເຂີຍຍິ້ມຫົວແລ້ວຕໍ່ຄວາມໄປວ່າ: ຈ້ຳວ່ານີ້ແລ້ວ ຄັນເລືອກໄດ້ຈ້ຳພໍ່ວ່ານີ້ ກໍແມ່ນນີ້ມົດເອົາສາທໍ່ນັ້ນແລ້ວ. ເປັນຫ ້ຍຄ ລູກນີ້ ຄັນບໍ່ເອົາຜູ້ຂ້ຮ້າຍແລະຜູ້ທຸກແດ່ ຜູ້ຮ ້ງມີແຮງຊີໄກແລ້ວ.

- ບ່ ວ, ເວົ້າບໍ່ໄດ້ໃດ, (ພໍ່ເຖ ້າຕອບ): ຊັ້ນຄັນເປັນຫ ້ຍຄ ກັນແລະບໍ່ມີລູກເດ, ຊິເອົາບໍ່ສິທິນ ? ພໍ່ເຫັນປູ່ຜູ້ບ ້ງດຸງວນີ້; ທ ້ງຮ ້ງ ທ ້ງມີ, ທ ້ງຄ ທ ້ງງາມ !

- ຈຸບັນນີ້, ລູກບໍ່ທັນຄ ດເຫັນໃຜນາ (ລູກເຂີຍຕອບ).

- ນີ້ແມ ່, (ພໍ່ເຖ ້າວ່າ): ແຕ່ປູ່ອ້ອມແອ້ມເຮານີ້ ພໍ່ກໍບໍ່ທັນເຫັນໃຜເທ ອຄ ກັນ, ຫາກມີ, ແຕ່ປູ່ບ ່ອງອ ນພຸ້ນ.

- ຊິແມ ່ນໃຜນ ໍ. (ລູກເຂີຍມ ້ວນຄວາມ) ຄັນພໍ່ປະກົດເຫັນ ຢ ໃດຢູ ໆ ກລ ໆເວົ້າເບ ໆ ຫ .

๑. ພໍ່ນາຜູ້ສຳຄັນ

- ອີຫີ! (ພໍ່ເຖົ້າວ່າ) ພໍ່ເຫັນແລ້ວຜູ້ໜ້ອງ ເຂົາເປັນສກຸນ ສົມສມຸກແລະເປັນແມ່ໝ້າຍເໜັງບຸສດີ, ປູ່ບ້ານທາດຫຼວງ.

- ລູກເວີຍຕອບໄປເປັນສົງໃສວ່າ: ລູກບໍ່ຮູ້ຈັກຮອດຄົນ ຮອດ ບ້ານຮອດເຮືອນເຂົາ, ຈັກປູ່ໃສ.

- ເຂົາຊິວ່າລຳພັນ ຄຳ ໆ ຄືຜູ້ເມັ່ອລາງເຈົ້າຫັ້ນແລ້ວ.

- ໂອລຳວ່າວິ ລູກກໍບິນດີເອັ້ນປູ່ດອກຊັ້ນ ລຳພັນ! ຄຳ ໆ! ບະຊິເປັນຕາຮັກຄືລຳນັ້ນບໍ່ແລ້ວ. ຄັນຊິໄດ້ເອັ້ນຊັ້ນປູ່ເລີ້ຍ ໆ ແຮງ ຊ້ຳຮ້າຍແລ້ວ.

- ແນວໃດລູກກໍຮັກເຂົາໂລດ, ເພາະເຂົາເປັນຜູ້ມີໜ້າມີຕາ ແລະມີນິດໃສໃຈຄໍກວ້າງຂວາງ. ແຕ່ພໍ່ບໍ່ໄດ້ພົບເຂົາດົນແລ້ວ. ເຂົາ ກໍບໍ່ເປັນຜູ້ເຮີຜູ້ຮ້າຍປານໃດນາ. ຕາມພໍ່ໄດ້ເຫັນແຕ່ກໍ່ກໍສົມຄວນປູ່ ແຕ່ຫາກບໍ່ເປັນສາວຈ້ອຍ ໆ ທໍ່ນັ້ນແລ້ວ ອາຍຸຄືຊິໄດ້ສາມສິບສອງປີ ນ້ໍ. ເຂົາເປັນລູກຕະກຸນມູນໜ້າແທ້ ໆ ໃດ ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາກໍລ້ວນ ແຕ່ຜູ້ຮ່ວມມາ ເຂົາມີໃຮ່ນາຕາກ້ວາງຂວາງ ແລະເງິນທອງຂອງ ຂາວເຂົາກໍນາກມູນ ບາງທີຊິປາກຂາບຖົ່ນເກົ່າໄປສ້າງຖົ່ນໃໝ່ບຸ. ພໍ່ເຫັນວ່າແນວໃດເຂົາຄົງປາກໄດ້ຜົວແລ້ວດອກນ້ໍ. ຄັນກິຣິຍາມາຍະ ບາດເຈົ້າຫາກຕ້ອງຕາເຂົາ ໆ ຄົງບໍ່ຂຶ້ນພໍ່ດອກ.

- ພໍ່ໄດ້ຈ່າວຖາມເບິ່ງແກ່ແລ້ວຫວະເຈົ້ອງນໍ ?

- ເອີ ! ພໍ່ໄດ້ເປາະ ๆ ເບິ່ງແກ່ແລ້ວ ບັງຄ້ຳແຕ່ພວກເຈົ້າ ບ່າວສາວ. ຄັນພວກເຈົ້າທັງສອງຫາກຖືກຕ້ອງຄ່ອງກັນແລ້ວ ມັກ ກໍບໍ່ຍາກດອກ. ເຂົາກໍເປັນຜູ້ລ້ຽງແກວ່ນກັນກັບເຮົາ ສ່ວນຫຼາຍກໍສນິດ ສນິມກັນມາແຕ່ນ້ອຍແລ້ວ. ລູກກໍຮູ້ວ່ວາຈາງສນິສ.

- ຮູ້ປູ່ດອກ ນໍ້ຕລາວນັດບຸນທາດຫຼວງ ລູກກໍບັງໄດ້ເຫັນ ພໍ່ຄຸນເຂົ້າຄຸນເຫຼ້ ກັນກັບເພິ່ນປູ່ໃນຮ້ານເຂົ້າແກ. ບໍ່ແມ່ນເວົ້ ເຈ້ອງນໍ້ແດ່ຫວະ ?

- ເວົ້ ເຈ້ອງນໍ້ແດ່ຫັ້ນແລ້ວ. ເມ້ອລູກນອນຂາບຄວາບປູ່ ນ້ັ ລາວກໍໄດ້ສ້ ຊອນເບິ່ງກິຣິຍາທ່າທາງຂອງເຈ້ ແລະໄດ້ສັ ເສ້ນກ່ໍພໍ່ຟັງວ່າ ເຈ້ ເປັນຜູ້ເອົາອົກເອົາໃຈໃສ່ຫ້ວງກຂອງຕົນ ເປັ ຜູ້້ອົດໝ່ນ ມ້ີຫົ ໃສ່ໃຈຄ້ໍ່ມແໜ້ ຂຍັນຫັ ນ້ັເບ້ົ ກບານ ເປັ ຜູ້ ສງົ ບ ງ ບ ແລະບໍ່ທ້ໍ ຖ ອ ບ ກ່ໍ ຄ ວ ານ ຍ າ ກ. ເມ້ ພໍ່ ໄ ດ້ ເ ລ ົ່ າ ໃ ຫ ້ ລ າ ວ ຟ ັ ງ ວ ່ າ ພ ັ ກ ແ ຕ ່ ເ ຈ ້ ມ າ ສ ນ ິ ມ ສ ູ ່ ກ ໍ ໄ ດ ້ ເ ກ ືອ ບ ສ ິ ບ ສ ອ ງ ປ ີ ນ ້ ັ ແ ລ ້ ວ ເ ຈ ້ ກ ໍ ໄ ດ ້ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ໃ ບ ທ າ ງ ຮ ່ ອ ມ ມ ື ກ ັ ນ ສ ້ າ ງ ສ າ ແ ລ ະ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ຂ ັ ດ ອ າ ດ ປ ມ າ ດ ຄ ວ າ ມ ຈ ັ ເ ຫ ົ ່ ອ . ເ ມ ້ ອ ລ າ ວ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ດ ີ ແ ລ ້ ວ ລ າ ວ ກ ໍ ໝ າ ຍ ປ ູ ່ ວ ່ າ ຈ ະ ເ ອ ົ າ ເ ຈ ້ ເ ປ ັ ນ ລ ູ ກ ເ ຂ ີ ຍ . ພ ໍ ່ ຄ ິ ດ ໃ ຈ ນ ໍ ້ າ ແ ຕ ່ ວ ່ າ ຍ ິ ງ ຄ ົ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ຜ ້ ູ ມ ີ ຊ ຸ ສ ງ ໆ ແ ລ ະ ຕ າ ມ ທ ີ ່ ພ ໍ ່ ໄ ດ ້ ສ ້ າ ງ ຊ ອ ນ ມ າ ຄ ົ ນ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ເ ຂ ົ າ ກ ໍ ລ ้ ว ง แ ต ่ ผ ้ ู ล ้ า ย ย ิ ้ ม ห ้ า ส ั ้ น .

- ตามหาๆสูงถืพ่ชีใฝ่ใจในหาๆลาบยิดแด่เบาะ.

- ก็ชั้นแล่อ, ลูกเวชั้น ?

- มักก็แม่นบ่มักก็แม่น เอาแต่พ่เป้นแล้วบ่อนหั้น ลูกนี้บ่ยืนร้ายยืนดีบ่าอันใดปานใดเดอก และบ่ได้ไลพาสาละไมกบ่าเงินทองเอ้าของๆปานใด ลูกมักเรักบ่าแต่ไร่นาตาก้า ทู้วิอถวายปายเอ้าไปจั่งชั้น แต่ส่อนมูนม้าสัวยาเบอละอูกละอ่ เซ่นเงินลำก่ำแก้วเหู้าหั้น ลูกก็บ่ได้ถือได้อ่านได้จ๋ได้จำ, หมิดยังก็บ่รู้อ่าแล้ว ถันผู้ใดหาถมาก่ายอ้ายต้ายฤๅเอาก็ชิยิกไว้ซ้ำสา บ่ปากยากปากชิๆอ่าของเจ้าและของๆข้อ้ย บาๆทีป้านทู้าบับเอาของๆเพิ่นมาเป้นของๆถิน, ถ้าบ่แม่นของเลัก ๆ น้อย ๆ ง่ายดาย และจั่ได้ถักแม่อ่าแม่นของๆถินแล้อ, ลูกบ่ปากเอ็ะเพื่อน่าปานใดแล้อลูกหั้.

จั่ใดก็ถามมันหะแม. ชั้นถ้าพ่จั่ปากให้ได้ลูกได้เมั่ผู้มีหิอถือหิอหาแด่ พ่มาภุ้มภาๆถอบป้าอถิอเรือน ในเมื่อพ่บ่ยืนน่า ถันลูกบ่ทุละทุลั่งน่าชับสิ่งเงินทองของๆถินที่หามาได้ และบ่ขุกของๆไผไว้แก่มันถั่งหั้น ก็จะบ่เป้นภาบถูกต้องถ่องกันกับบุบเก็อ ผู้ลูกชายพ่หั้นปานใดแล้อ.

พ่ก็บ่มีอ่าชีตายหนีจากใบมืนมือนถอกถิ ป่าเป้นท่องเป้นใบน่าชายเทาะ ถันตายแล้อก็บ่มีรู้เมือ ลูกก็บ่มี

ว่าซิขาดมูนแย้วม้วกับกับลุงบุนเกื้อ ลูกกำนับถือลาอยู่ถึกับกับพ่ำทั้นแล้อ เถิงมูนไก้กำแม่นส่วนของลูกสาวพ่ำ, ของปูวาง ลูกบ้สันใดซิปู่สงิบสะบาย ซิถึกภ้อกล่องกับก่ำเธ้ดไปทำทั้นแล้อ พ่ำกำถึกับทั้นดวา, ลุงบุนเกื้อกำบ่ำมีว่าซิขินขอาบเอาของลูก ของปูวาง มาใส่เอิกถิงผู้ญอดอกวิ, ก้วบว่า, ถิงกำธ้ดูวาง ถึกับกับลูกบ้.

- แม่นพ่ำแล่อสิทิง, บุนเกื้อกำหากเป็นลูกชายถิผู้ง่าๆ และเป็นอ้ายกิกของผู้หอวัดิบหอวัดวาม และบิบิดใสใจกำอ้าย บำธิสุด. บาดิ๊ ถับบุนเกื้อหากสายก่องเจ้า ในเมื่อลูกปูวาง บ่ำทั้นใหม่ก้าหน้าบางเด, บ้กำลองถึดล่องหน้าไอ้ก่องลูกเอ๋ย. ถอบถือง่าถ้องมีพ่ำเจ้าเธ็องเป็นผู้แนะนำ, ถุกเต็อนผู้บ้าหนุ่ม บ้างน้อย, จับบ่องร้ายบ้ายใส่บ่องดี ถ้าบ่ถ้วบ้ทั้นกำจะเป็นสาง ร้องฟ้องกับเถิงภอ้างเถิงสางปู่บ่ำแล้วเป็นจักเกื้อแล้อ และ พนักงานสาง กำจะพิปองให้พอกเจ้าเสิงซับฉับทึมไปล้า ๆ ดาย ๆ ถ้วบั้นแล้อ พอกเราจ๋าบ่ำปากรับรองเอาผู้ใดผู้บ่ๆ มาถิ้มเอ้าในถอบถิว บ่ว่าบิปูชายบ่ว่าไพ้ปูเอ๋ย, ถ้าผู้บั้น หากบ่ำปากถึกภุ้มเกื้อเพื่อแผ่ลูกปูวางเป็นชาวสางถึบ... เมื่อ แม่เผิ่งแตกเถ้มป่องรังแล้ว จำเป็นต้องออกไปสร้างรังใหม่ถิ้ม และถิวไหกำต้องฉิกฉ่วบกับอิบขอาบหาน้ำผึ้งมาล้างฉีบ

ຊ່ວຍກັນ. ເມື່ອລູກມາສົມສູ່ຢູ່ນຳ ເຖິງລູກສາວພໍ່ຫາກມີພໍຈັບພໍ
ບາຍປູ່ກໍ່ດີ, ກໍບໍ່ໄດ້ດີສົນທີນທາລູກແຕ່ຢ່າງໃດ, ດ້ວຍວ່າລູກກໍບໍ່ໄດ້
ທ້ຳອຍ:ກໍ່ໜ້າວຸກທີ່ການເຖິງຮ້ຳມີເປັນດີມາພຸງນີ້, ຕາມບ້ານນອກ
ຂອກວຸງເຮົາ, ກໍແມ່ນບ້ອນກຳລັງແຂນແລະນ້ຳໃຈຄືຈ້ຳລູກຫັ້ນ
ແລ້ວ. ແລ່ຜູ້ບ່າວບໍ່ຄືຜູ້ຊາຍ ເອົາເປັນຜູ້ເຮັດນຳວຸກປ້າວການເຮືອນ,
ນຸ້ງນັ້ງນັ້ງຮີ້ເງິນທອງເຂົ້າຂອງທີ່ພໍ່ແມ່ຫາມາໄດ້, ທັງຄົວປູ່ແຕ່ງກິນ,
ນ້ອຍ:ຂະບັດຂັ້ນສີລູກເຕົ້າ... ດຸງວນີ້ເຈົ້າກໍເປັນພໍ່ລູກອ່ອນ ຊ້ຳບ້ຳຈະ
ຊອກຫາເມັ່ງໃໝ່ປູ່ອີກ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເວົ້ານຳມູນນ້ຳສັ້ງຂບາລູກເກົ່າເມ້ອ
ລູກໃໝ່ ບໍ່ມີມູນນັ້ນເດ ເມ້ອເຈົ້າຫາກໝົດບຸນໄປກ່ອນເຂົ້ານັ້ນເດ
ພວກເຂົາກໍຈະໄລ້ທຸກລຳບາກໃນພາຍລຸນ. ສ່ວນລູກເມັ່ງໃໝ່ ກໍ
ຕ້ອງນັບເຂົ້າເຂົ້າໃນເຊ້ືອສາຍລາຍລ່ອງຂອງເຮົາ ແລະຈຳເປັນຕ້ອງ
ຫາລ້ຽງເຂົ້າປູ່ເໝ້ືອນກັນ. ຖ້າລູກຈະປະໃຫ້ແຕ່ພໍ່ນ້ອຸດໜຸນຄ້ຳຊູລູກ
ຫຼານ ເພ້ົ່ານ້ຳ, ອີ່ຫຼ້ ຕາມແຮງເຖ້ົ່າຂອງພໍ່ນ້ເແລ້ວ, ແຕ່ຄວາມ
ສຸກສະບາຍຂອງທຸກ ໆ ຄົນຫາກຈະລົດນ້ອຍຖອຍລົງເປັນແນ່. ຖ້ວ
ວ່າເຊ້ືອຊາດບາດວົງຂອງເຮົາ ຫາກພັດແຍກແຕກອອກເປັນກວ້ຳງ
ຂວ້ຳງ. ລົ້ນບ້ານເຫຼ້ືອເມ້ືອງເດ, ແລ່ຫາກສົມບັດເຂົ້າຂອງບໍ່ມ້ີມ
ຕ້ົ້ນຈຳນວນເກົ່າເດ ? ພໍ່ວ່າ ບັດນ້ັ້ນແລ້ວ, ເຖິງເຮົາຈະບ້ົ້ກປ້ົ້ນຝ້ົ້ນ
ປັ້ນຈົນເກັດຫຼ້ນກໍ່ຕ້ານທ້ານ, ຄວາມຂມອກຂອກໄຮ້ກໍ່ຈະນຳມາ
ຖ້ນອງຢູ່ຢ່າງບໍ່ສ້ົ້ງໃສ. ດ້ັ້ງນ້ັ້ນແລ້ວ, ຄວາມເຫ້ັ້ນຂອງພ້ົ້ ລູກເອ້ັ້ຍ,

ຊັ້ງເບິ່ງໃຫ້ມັນຄັກສາ, ແລະໃຫ້ລູກພິເຄາະເອົາບົ່ງຫມ້າຍຄົບນັ້ນໃຫ້ໄດ້ ລາບຍິກຈົ່ງຈະມີມາຕົ້ມສ່ອນເກົ້າຂອງເຮົາແດ່ ແລະເມື້ອຫນ້າພວກເຮົາຈົ່ງຈະຄ່ອຍປູ່ໃນຄວາມສຸກຂາຖາວອນໄດ້.

- ເອົາແຕ່ພໍ່ວ່າແລ້ວ (ລູກເຂີຍວ່າ), ຮ້າຍດີພີຜອມປ່າງໃດກໍຊິລອງເບິ່ງ, ຄັນເຮົາຕ້ອງຕາເຂົາແລະເຂົາຖືກໃຈເຮົາແລ້ວ, ຫາກຊິຄ່ອຍເປັນໄປດອກດີ.

- ເອີ ! ຊັ້ນແລ່ວ, ໃຫ້ລູກໄປຫາເຂົາແລະເວົ້າລົມເຂົາເບິ່ງ

- ໃຫ້ໄປຫາບ້ານເຂົາ, ບ້ານຫາດຫຼ້ອງພຸ້ນຫວະ ? ຊ້ຳແມ່ນຣະດູຫນ້າວຢ່ກ, ຊິເອົາເວລາໃດໄປນໍ !

- ຄ້າຫວັງຫມັ້ນຫວັງແກ່ນນຳກັນ ກໍຕ້ອງເສັ່ງເວລາແດ່ຫັ້ນແລ້ວ. ຄັນເຈົ້າຫາກບໍ່ສົງສູ້ສົງໃສ, ບໍ່ໃສ່ເຂົ້າໃສ່ອອກ--- ເມື້ອລ້ຽງຮັກມັກແກ່ນກັນແລ້ວຫາກຈະເປັນໄປດອກ, ມື້ອົ່ນໃຫ້ລູກວາງວຸງກສາແຕ່ເອັ່ນ, ກິນງາບແລ້ວຈົ່ງ ໄປ, ພໍ່ກະອັນຕົກກໍຮອດດອກ. ດຽວນີ້ເດືອນກໍແຈ້ງ ຫາງຫຸ່ງກໍບ້ຽສະດວກ ແລະບໍ່ມີ ໃກເກີ່ນສາມໂບດ; ປູ່ຂ້າງບ້ານພະຂາວຫັ້ນແຫຼ, ເຮືອນເຂົາບໍ່ປູ່ໃກເກາດປານໃດດອກ. ໃຫ້ລູກລັດໄປຫາງຖິ່ນຕົ້ນພື້, ໄປຫາງບ້ານນາຄວາຫນ້ພື້ ຈ້ຽຊິຮອດງ່າຍແດ່. ຂີ້ມ້າບັກສ້ຽງຂາມຫັ້ນໄປມັນຈົ່ງອາດ.

ໂອ່, ອາກາດດີຈ້ຽ, ບ່າງໄປກໍໄດ້ດອກ.

ບ່ວ, ໄປຊອກລູກຫາເມ້ງ, ຂີ້ມ້າຕ໋ວງາມ ๆ ໄປມັນຈົ່ງ

ถึ ท่ายเถ้อๆใหม่ทั้งไป. ก็เอาบิกถ่ำกับหม่ำหวายน้ำไปต้อนหัว
พ่ำสิมสิม่ำแถ่, บอกว่าฮอๆปากพ่ำเก้ำสุหิสาบ, ถ้วนั้นเพิ่นกำ
เฮ้ำใจไลกอก. แล้วลูกจ้ำสันทะนาม่ำเฮาเจ้าเบิ่ง. มื้อ่ืน
เป้นอันสิบและเจ้ากำจะได้พักอ่ก, ปากปู่บ้ำนม่ำเฮาเจ้าอีกกำ
ได้. พายลุนจ้ำถ่อยมาถอบถามต่ำพ่ำ เป้นแนวใดกำถึ.

- สีทิบถอบไปโดยสุบางบอ่า: ชั้นแล้วพ่ำเอ๊ย--- แต่
พายในฮอๆลาวปานถึถ้ำไส้.

- สีทิบเป้นผู้ถ่อยปู่ถ่อยกิบแต่ใด ๆ มา เหมือนชาว
พ่ำนาทั้งหลายหื้อุหมั้น. ลาวเฮ้าเมั้งแต่อายุสิบเปก แต่เวลา
นั้นลาวกำได้รักหอมเฮ้าแต่เมั้งฮอๆถิ่นเป้นอาหิ ผักแต่เป้นพ่ำ
หม้ายมา. เถิงลาวเป้นถิ่นฮยันหันมั้ง และมักม่วนมักชื่นกึถึ
ลาวกำบ่ำได้ไปแฮะและแฮกแลนม่ำแส้สาวป่างใดเลีย. ลาว
ถึถอ่า ภางท่ำอสาวเป้นภางเสั่งเวลา และป่อยภางทั้งสอๆ
ก้ำสอๆฝ่าย. ลาวถึสักจะก่ำเมั้งฮอๆลาวผู้ลายจากมั้นสเม้.
ภางก็ให้ลาวไปฮอกเมั้งใหม่นั้น เป้นภางฮักอิกฮักใจลาวก็
สุถ, แถ่ลาวบากฮ้มใจไปถามถอามปะสิๆฮอๆพ่ำเก้ำก่ำนั้น !
ถ้วยอ่าพ่ำเก้ำกำเป้นผู้ลุ้มลอๆถอบถิอมา ฮ้ายฟ้าฮ้ายปีแล้อ.
โดยได้ง่ำมาให้ถอบถิอนั้นถิๆปู่ใบสุฮเสิ่มเติ่มลายๆ. ถ้วนั้น,
สีทิบจ้ำได้เอาใจใส่ในภางส้างสาหาปโยกล่อมรอม ฮันเป้น

ภาบร่อมสุภทุภสืบต่ำกับมา. ปะภาบบ๋ๆ พ่ำเก๊ำภ์ได้แบะบำ ลาอมาจิบลาอได้เป้บถิบดิ มิ ไม้ มี, เหดบั๊สีทิบจ๋ๆบ่ถ๊ก ฮัก อาดพ่ำเก๊ำขอๆถิบ และเถิๆถ๊เรักไปภ์เป้บภาบเบธะถุบต่ำถอาม ซอบทั้บและถอามขุถีทั้บ อับเป้บถอๆปะเสิดขอๆทุภ ๆ ถิบ.

- สีทิบได้รับถอามโสภเสำแหบบ้ำดาไข, ลาอถึด อ่า: ให้ไปเอ๋าเมั๋งใหม่แหบๆอ่าให้ลาอหมิภปู่ในถอามทุภโสภ บำเมั๋งผู้ดายบั้บเสั๋งถิภอ่า. หบ้อยเห๊อท๊สุดท๊ลาอบ่ไปลักให้ หาเมั๋งปู่ผู้ดูงอในแจเธ๊อบ ทั๋งจ๋มสิๆสานถิบเอๆอ่า โอยบ่ ! หาใดทุภอิภทุภใจท่ำเสั๋งขอๆรัภ และได้ขอๆซั๋งบ่มี๊แล้อ. หา ผู้สัดจิๆบี๊หายาภ, แต่หาผู้ถิดล้องบั้บหาง่าย, จั๋งแม่บบ่ ! ถอามมักถอามรักบี๊สเมิ๊ถั๋งปาป่ำ, แสบจักไลึ๊มเสั๋งบิๆภะสับ แสบไอ้ !. ลาอถึดอ่า ผู้ท๊จะร่อมสุภทุภภับในอับหน้าบี๊ ซ้ำบ่ เถ็บได้เหับอิภเหับใจภับจักเห๊อ. เถิๆลาอรับอ่าจะไปภ์ย้องพ่ำ เก๊ำลาอถิบ่ำท๊สุด. ถั๋งบั้บภาบอิอาหะมุๆถุบในเอลาจะมาจ๋ๆ เป้บสิล่อยล้าและสิๆใสแก่สีทิบ. ลาอลุภไปเป้บซิๆลิๆถั๋งถิบ สุดถอามถึดและเสั๋งฮอับ. บ่สามาดจะถึดหาถอามแก้ไขเอ๋า ถิบลอด. บักบี๊ถอามเจ็บแค้บภ์หิมปู่ในหอๆใต้ ลาอบึบหึบ ถั๋งเก๊ำหมิภถิ และบ่หวังเลิยอ่าจะต่ำสู้ภับถอามภับดางอับมา ปะจิบในถาอบั้บ.

- ເມື່ອນັ້ນ ພໍ່ເຖົ້າສຸທິສານກໍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ. ເປັນຍາມ
ແລງຄ້ອຍຄ່ຳ ສີທິນກໍປູໃນພາວະອັນພຸມພູ. ລາວຄ່ອຍທ່ຽວໄປອັ
ປ່ອງຮົ້ວທົ່ວຄວາຍໜ້ານອກເຮືອນ ໂດຍນົກແຫນງໜ້ານຂຶ້ນທົບທ້ຽ
ໜູນກົກໄວ້ດ້ວຍກ້ອນຂີ້ໄຕ. ເມື່ອນັ້ນ ສຽງກົດປຶກກໍສ່ຳແລງຈາກ
ດອນໄມ້ອັນຂົວນົວທົ່ໜຸ້ນ ! ມາບັນດານໃຫ້ລາວໂອ້ອ່ວາລະນິງຫ ຽ
ແລ້ວຄ່ອຍກັບເຂົ້າໃນເຮືອນ ເປັນຊ່ຽຄົນຫາກໍ່ລຸກປ່ວຍ.

ฉ. ແມ່ປ້ຳຈຳປາ

- ພໍ່ເຖົ້າສຸທິສານ, ເມື່ອກັບມາເຮືອນ ໄດ້ພົບຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ມາຂໍໄຟ ກຳລັງລົມກັນປູ່ກັບແມ່ເຈົ້າເຮືອນ ຍິງຄົນນັ້ນແມ່ນແມ່ປ້ຳຈຳປາ ລາວປູ່ງູບນ້ອຍພອຍຈົນຫຼັງນ້ຳ ທີ່ໃກ້ເລ້ົາເຂົ້າຂອງເຖົ້າປະມານຊົ່ວລູກໜ້າ ແມ່ປ້ຳຈຳປາເປັນຄົນທຸກຈົນ ແຕ່ເປັນຍິງມັກຍັດແລະສາມາດ ເຖິງສຖານະທີ່ປູ່ຂອງລາວຫາກແມ່ນງູບຕອງກໍ ແຕ່ສະອາດແລະຮຽບຮ້ອຍ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຖ້ລາວ ຊ້ຳເປັນເຄື່ອງໜາບແລະຕາບຈູນໂດຍພາກພຽນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລາວເປັນຄົນຮັກຊາດອາດມາໃນຄາວຍາກແຄ້ນ.

- ເຈົ້ວຸດມາເອົາໄຟຍາມຄ່ຳເພາະແມ່ປ້ຳ (ພໍ່ເຖົ້າສຸທິສານເວົ້າ) ນອກນັ້ນ ເຈົ້ຍັງຕ້ອງການຫຍັງອີກແດ່ບໍ ?

- ຈຸບັນນີ້ບໍ່ທັນຕ້ອງການຫຍັງເທື່ອດອກ (ແມ່ປ້ຳຈຳປາຕອບ) ຂອບໃຈແລ້ວພໍ່ເຖົ້າເອີ ບໍ່ຮູ້ ກໍບໍ່ຮ້ວ່ຢາກຮຸກຮວນເຈົ້າເທື່ອ ບ່ອນຮັກປ່າຟ້ວ່ໃຫ້ເຫັນໃຈແມ່ນບໍພໍ່ເຖົ້າ ?

- ເຈົ້າເວົ້ວ່ານີ້ກໍສຸດແລ່ວ ແຕ່ເຖິງຢ່ງໃດ ເວ່ານີ້ກໍຄອຍຊຸດຊ່ວຍເຈົ້າປູ່ດອກ.

- ຈ້ົ້ວ່ານີ້ແລ້ວ ພວມລົມກັນກັບແມ່ເຖົ້ານຸ່ນີ້ແລ້ວ ຂ້ອຍຄືດວ່າສິທິ່ນຄືກລັ້ງເອົາໝູ້ແລ້ວ ວ່ຳ.

- ໂອ່ ຄັນແມ່ນຜູ້ຈ້ຳເຈົ້າກໍຫາທໍ່ເວົ້າຫັ້ນຊິເປັນຫງ້ຳເນາະ ຂ້ອຍຊິເວົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າຟັງສາ ສ່ວນສີທິນນັ້ນເດີ ລົງວ່າຊິໄປຊອກເອົາເມັ່ງແລ້ວ ມື້ອື່ນລາວຊິໄປບ້ານທາດຫຼວງ ວ່າຊັ້ນ.

- ໂອ ອົກສາທຸທ້ອນ ! (ແມ່ເຖົ້າສຸທິສານວອນວ່າ) ຂໍ ໃຫ້ລາວໄດ້ຈ້ຳມັກຈ້ຳປາຖ່ານາທ້ອນ ຂໍໃຫ້ລາວໄດ້ເມັ່ງຜູ້ ຮູ້ຜູ້ດີ ສົມ ລາວຄວາມັ່ນຫັ້ນທ້ອນ !

- ໂອ່ ລາວຊິໄປຫາເອົາເມັ່ງວ່າດີ (ແມ່ປ້ຳຈ້ຳປາແໜ ຄວາມ) ຊັ້ນກໍຂໍເພິ້ງຫຼາຍ ໆ ແດ່ທ້ອນ--- ວ່າງນ໊ຳນີ້ເຈົ້າກໍຍ້ຳໄດ້ ຖາມຂ້ອຍແລ້ວວ່າ ບໍ່ຕ້ອງການຫງ້ຳແດ່ບໍ່ວ່າຊັ້ນ ຂ້ອຍລຸດຕຶດບໍ່ ຊອກ ບັດນີ້ຂ້ອຍຂໍໄດ້ຍ້ອງສ້ອນທານແດ່ທ້ອນ.

- ທາທໍ່ເວົ້າ (ພໍ່ເຖົ້າສຸທິສານເວົ້າ) ທາທໍ່ເວົ້າຕ້ອງການ ຫງ້ຳກໍດີ. ຂ້ອຍປາກໃຫ້ເຈົ້າອອກປາກປູ່ແດ່ດົນພຸ້ນ.

- ຊັ້ນຂ້ອຍກໍຂໍເພິ້ງສີທິນເອົາອີ່ຫຼ້ຳໃນເຮືອນຫັ້ນໄປນ ຳແດ່.

- ໄປໃສ ? ໄປທາດຫຼວງຫວະ ? (ພໍ່ເຖົ້າສຸທິສານເວົ້າ)

- ບໍ່. ບໍ່ໄປຣອດພຸ້ນດອກ. ໄປບ້ານເມະຂາວ. ນັ່ງຊິໄປຢູ່ ພຸ້ນ. ເປັນ້ຳພຸ້ນແລ້ວຈ້ຳຊິໄດ້ຕ່າວ.

- ຮວ້ຍ ! ເຈົ້າຊິປະໃຫ້ລຸກໜີຈາກຊຸ້ນຫວະ ? ດຽວວ່າ ມີແຕ່ລຸກແລະແມ່ທ ໍ່ນັ້ນ.

- ກ ວາບແລ່ວ, ຊິໄດ້ໃຫ້ນັ່ງໄປເຂ ້ຳບ່າວນາບ ຳເນ ໍ້ນ ຫຼອນ

ໄດ້ລົ້ມໄດ້ແຕກກັນເລັກນ້ອຍ. ນ້ໍກໍເປັ່ງກາງຄັບແຄ້ນແທ້ນອີກທັງ ລູກແລະແມ່ບໍ່ແພ້ແລ່ວ, ແຕ່ກາງຈຳເປັ້ນ. ໂອຍ ! ຫນ້າອີ່ກູລູກ ຂ້ອຍ ! ວ່າຊິໃຫ້ນັ່ງໄປແຕ່ຫົວປີ້ພຸ້ນແລ້ວ ແຕ່ເປັ່ງຄັບ ๆ ຄາ ๆ ປູ່ ບໍ່ແລ້ວ. ດຸງວນ້ໍກໍເຫັ້ນວ່າຫ ້ ວ ສວາຍແລ້ວ, ແຕ່ເຮັດຈັ່ງໃດ. ຊິໄດ້ ໃຫ້ນັ່ງໄປສາກ່ອນ, ຊິໄປປູ່ບ້ານພະຊາວ່ານ. ນ້ັ້ນ ເຈ ້ ານາ ເພິ້ນທາງວ່ງກາຍມາ, ເມ ້ ອເຫັນສຸວັນນີ້ຂ້ອຍພວມລ້ ງ ຄວາຍປູ່ ເພິ້ນຖຸດວ່າ "ນ ້ ອີ ຫ ້ ວ ເຈ ້ າ ຄ ຊິ ບ ່ ມ ້ ວ ່ ງ ກ ປ ານ ໃ ດ ເ ນ າ ະ, ຜ ້ ູ ຈ ້ ັ ງ ເ ຈ ້ ານ ້ ັ ້ ລ ້ ງ ຄ ວ າ ຍ ແ ຕ ່ ຕ ົ ວ ດ ງ ວ ນ ັ ບ ່ ສ ິ ນ ນ າ" ວ ່ າ ຊ ັ ້ ນ "ປ າ ກ ໄ ປ ເ ອ ົ ້ າ ບ ່ າ ວ ນ າ ນ ໍ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ່ ໍ ແ ລ ະ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ມ ີ ຄ ວ າ ຍ ໝ ່ ູ ຮ ້ ອ ຍ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ້ າ ລ ້ ງ ດ ງ ວ ນ ້ ັ ້ ກ ໍ ຫ ້ ວ ໍ ແ ລ ້ ວ ແ ຕ ່ ນ ້ ັ ້ ໄ ປ ຫ າ ເ ອ ົ ້ າ ນ ້ ັ ້ ນ ເ ລ ົ ້ າ ເ ຮ ົ າ ຊ ິ ໃ ຫ ້ ສ າ ມ ຮ ້ ອ ຍ" ວ ່ າ ຊ ັ ້ ນ. ລ ູ ກ ຂ ້ ອ ຍ ຖ ຸ ດ ບ ່ ໍ ຊ ່ າ ງ ຊ ິ ຕ ອ ບ ເ ມ ື ່ ອ ກ ັ ບ ມ າ ເ ຮ ື ອ ນ ເ ຫ ັ ນ ແ ມ ່ ເ ປ ັ ່ ງ ຫ ว ่ ม ເ ປ ັ ່ ງ ເ ຫ ว ้ า ນ ั ง ก ็ ป ู ่ บ ่ ໍ ໄ ด ้ ก ิ บ ่ ໍ ເ ป ั ่ ง. ຣ ะ ฎ ู ง า ว ซ ้ ำ ซ ิ ง า ร อ ด แ ล ้ ว ແ ລ ະ ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ີ ้ ຂ ้ ອ ຍ ก ็ ໃ ห ว ่ ์ แ ก ่ แ ล ้ ว ຈ ำ ເ ป ั ้ น ຊ ิ ไ ด ้ ซ ุ อ ก ว ง ก ะ ห า ก า ง ใ ห ้ ນ ั ่ ง ไ ป ส า ก ่ อ ง, ຊ ิ ไ ป ป ู ่ บ ้ า ง พ ะ ช า ว ่ า ซ ั ้ ง. ม ั ้ น ั ้ น ເ จ ้ า ง า ເ พ ิ ้ ง ห า ว ง ก า ย ม า, ເ ม ื ่ อ เ ห ั น ส ุ ว ั น น ี ้ ข ้ อ ย พ ว ม ล ้ ง ค ว า ย ป ู ่ ເ พ ิ ้ ง ถ ุ ด ว ่ า "น ้ ั ้ อ ี ห ้ ว ้ า ເ จ ้ า ค ื ช ิ บ ่ ม ี ว ง ก ป า ง ใ ด เ ม า ะ, ผ ู ้ จ ้ ั ง เ จ ้ า ม ั ้ ล ้ ง ค ว า ย แ ต ่ ต ั ว ด ง ว น ม ั น บ ่ ์ ส ิ ม น า" ว ่ า ซ ั ้ น "ป า ก ไ ป เ อ ้ า บ ่ า ว น า ນ ำ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ่ ໍ ແ ລ ະ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ມ ີ ຄ ວ າ ຍ ໝ ่ ู ຮ ้ ອ ຍ ໃ ຫ ้ ເ จ ้ า ล ้ ง ๆ ด ง ว น ้ ั ้ ก ໍ ห ้ ว ้ า แ ล ้ ว แ ต ่ น ้ ั ้ ไ ป ห า เ อ ้ า ข ้ ึ น เ ล ้ า เ ร ็ า ช ิ ใ ห ้ ส า ม ร ้ อ ย" ว ่ า ซ ั ้ น. ลูกข้อยถุดบ่ซ่างซิตอบ เมื่อกับมาเรือนเห็นแม่เป้งห่วมเป้งเหว้ามันก็ปู่บ่ได้กินบ่เป้ง. ระฎูหมาวซ้ำซิมารอดแล้ว และสุวันนี้ข้อยก็ใหม่แก่แล้ว จำเป้นซิได้ซอกวงกะหากางให้มันเร็ดถือซาวบ้านเพิ่นหัวหาย ซ่อมได้สิ่งผิ้นเผอาแม่ซิดซ่อยแม่ผู้ซะธาแล้วนี้เอ ซั้นดอก.

- ถันเว็นสามร้อย ขากพ่อนั้นเห็าหุกพวกเจ้าแม่ลูกไว้ตลอดเวลานั้น ข้อยเองก็คิดหาให้ได้ปู่อี่ขุ่ ! เว็าว่าเว็นหลายเป้นซอยหากมากก็ดี. แต่ตามจิงและตามถวามซอบนั้น ก็ต้องบึกบึ้นไปเสังก่อน เพราะว่าเกิดมีเจ้า

ຫາກພັ້ນທຸກຍ້ອນເງິນຮາຍນໍ້ ພາຍລຸນມາຄວາມຍາກຈົນກໍຈະມາ
ຖຸນອາອີກປູ່ ຖ້າລູກສາວເຈົ້າຫາກບໍ່ຮູ້ຈັກທຸກໄວ້ສາແຕ່ງວນ້ ແລະ
ນາງໄປຄວາມຜູກພັນແລະຮັກແພງກັນປ້ານບ້ຽທະວີຂ້ນ. ໃຫ້ເຂົ້າ
ໃຈວ່າຄົນເຮົາເຖິງຮັກຫຼ ຊັງກັນພຽງໃດ ກໍຕ້ອງໄວ້ພາກກັນເວລານ້ງ.
ງວນ້ສຸວັນນີເຈົ້າກໍໃຫ່ແກ່ແລ້ວ ຄັນຈະປະໃຫ້ປູ່ແກ່ເຮືອນກໍຈະນາງ
ຖ້ນເດັ່ຍໃນທາງເຮັກທາງສ້າງ ແລະຄວາມປູ່ລ້າກໍຈະພາໃຫ້ລູກເຈົ້າ
ເສ້ງຄົນເປ່ົາ ๆ.

- ໃອ່, ທາງນ້ອງກນ້ຳກວນນ້ ບ່ມ້ທາງຄິມັນປ່ານໃດດອກ
ຊິໃຫ້ນ້ັນເຮັດມ້ືຂັກຫ້ວງປູ່ ຄືບ້ງສາວບາງຄົນນ້ັນບ່ມ້ີຈັກເທ້ືອ. ນ້ັນກໍ
ເປ້ັນບ້ງຜູ້ນ້ຳງສ່ານວາດປ່ານລູກເຈົ້າຮ້ັ່ງນ້ັ່ງມ້ືພຸ້ງແລ້ວ. ຊ້ັ່ງຊ່ານໃຫ່ງ່ນ
ລ່ານພຸ້ນແລ້ວລູກຂ້ອຍຜູ້ນ້. ຂ້ອຍກໍ່ຄິດປູ່ວ່າຊິໃຫ້ນ້ັນມ່ານເຂ້ົ່ານ່ວ່ານ
ນ່ານເຈ້ົ່ານ. ຄືກວ່ານ່ານຊິໃຫ້ນ້ັນໄປໃຊ້ສອຍຜູ້ອ້ືນຜູ້ໃກ ທ້ີ່ນ່ຮູ້ຫນ້ານ້ຳງຕ່ານກັນ
ຈັກເທ້ືອນ້ັ້ນ, ຄັນເຈ້ົ່ານຊິເອ່ົ່ານ. ປ້ຫນ້ ານ່ານຊິໃຫ້ນ້ັນມ່ານ ງວນ້ ກໍຫ້ ານ
ແລ້ວແລະຄົນເຈ້ົ່ານກໍ່ພໍ່ແລ້ວ. ຄົກອ່ະຄ່ານ ນ ່ານ ານ ານ

ຮັບຄວາມເອົາເຈົ້າວ່າຊິໄປ ແຕ່ອີ່ຫຼ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຫາງ ຂ້ອຍກໍບໍ່ຫາງໃຫ້ມັນໄປເດິກໄປໃກຜູ້ນ້ຳຜູ້ຊາ ຄັນລູກເອີ້ຍເຈົ້າຊິໄປຫາດຫຼວງ ນ້ອ້ານັ້ນຂໍເພິ່ງເອົາມັນໄປນຳແດ່ ຕາມເອົາເຈົ້າວ່າບ້ານພະຂາວກັບ ບ້ານຫາດຫຼວງກໍບໍ່ໃກກັນປານໃດວ່າຊັ້ນ ຂ້ອຍກໍບໍ່ເຄີຍໄດ້ໄປຫາງ ຈັກເທ້ຍ.

- ປູ່ຊ້ວຍສອຍກັນຫັ້ນແລ້ວ. ສີທົນຫາກຊິພາໄປດອກ. ຊິ ໃຫ້ລາວໄປສົ່ງຮອດບ່ອນພຸ້ນຫວະ ? ຊ້ອນມ້າລາວຫັ້ນໄປ ມັນຈັ້ງຊິ ບໍ່ເປັ້ຽງຂາແດ່. ຫັ້ນເດ ! ລູກເອີ້ຍຂ້ອຍພ້ອມກັບມາແຕ່ວຸ່ນ... ນ້ ນ. ສີທົນ, ລູກສາວແມ່ປ້ຳຈຳປາ ນາງສຸວັນນີ ຊິໄປເຂ້ົ້ານ່າວນາ ນຳເພິ່ນປູ່ບ້ານພະຂາວອ່ານັ້ນ ເອົາລາວໄປພ້ອມແດ່ເນີ.

- ສີທົນຕອບໄປເປັນເຊີງຄິດວ່າ: ເອີ ຊັ້ນກໍດີແລ້ວ ລູກຄອຍ ຊິດຈ່ວນເພື້ອນຊາດກ້ອຍກັນສເນີ.

- ທັນນະຄາໃຜໜໍ ຈະປ່ານລູກສາວອາຍຸສິບສາມສິບສີ ໄປ ນຳຊາຍສາມສິບປາຍ. ແຕ່ຣິດບ້ານເຄ້ົ ຖືກັນວ່າ: ຄົນອາຍຸທໍ່ສີ ທົນ ນ້ ເປັ້ນຄົນແກ່ແລ້ວ ເປັນທີ່ນັບຖືຂອງຄົນໜຸ່ມນ້ອຍ ຄືກັນກັ້ບລຸງ ອາວ ແລະບ້ົາສາວທໍ່ນາງສຸວັນນີ ນ ຖືກັນວ່າບ້ົາເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ແລະເປັ້ນທີ່ນັບຖືຂອງຜູ້ເຖ້ົາຜູ້ແກ່ວ່າເປັ້ນລູກເປັ້ນຫຼານ. ແຕ່ສີທົນ ເຖ້ົາອາຍຸພຸງນັ້ນກໍດີ ກໍບ້ົາເປັ້ນຜູ້ແຂງແຮງປູ່ກວ່າພວກພໍ່ນາຊາວ ບ້ານຈ້ົາດຸງອກັນ ຊ້ົາຖືກຊຸດໂຊມກ້ອຍວຸງກໃຮ່ການນາທີ່ນີ້ອາຍຸອ່ອນ ກວ່າລາວໃນລະວ່າງສິບປີ ແລະທ້ົາຈ້ົາສີສັນວັນນະຂອງສີທົນບ້ົາປູ ບ ນ່າວສິບແປກໄດ້ປູ່.

- ปะภาบบ๊ๅธาสถอมบ่อิเวบบั้ บับหน้าถืกาพ่ำเก๊า สุหิสาบแหบหุภถิบ และเฉื่อใสลาอป่าๆจิๆใจ ถ้อบอ่าลาอ เป้บผู้ไอ้เม้อเฉื่อใจแก่ถิบหัๆหูาย เพาะลาอเป้บผู้เก๊าหั๊ฮอบ หับ และปะพึ๊กถ้อไปหาๆยุกิหัมสเมิ้, สีหิบเป้บพ่ำหน้าบ่ไป ฮอกเมัง และสุอับบีเป้บเด้าสาอซึๆปู่ใบถอามหุภจิบ และผู้ ใดกำเอิาใจใส่หน้าหิ่ ใผภาบมับ. ถ้าสีหิบหากหูๆถิดบงดบ่บง เอิาใบใอภาดเฮ้บบี้ ฮาอบ้าบถิๆจะหง้ำหงับและบิบหาเอิาเป้บ แบ่ และฮายผู้บั้กำจะเสัง หน้าถาและซื่สูงๆย้อบหัๆถอบถ้อ ภาบ์หิ่อะบุยาดสุอับบีฮ้อบม้าไปบำบั้บ พ่ำเก๊าสุหิสาบกำบ่ำมี ถอามละแอๆใจป่าๆใด เพาะลาอเถียเหับอิกเหับใจสีหิบมา แล้อ. ส่อบแม่ป้าจำปากำเฮ้บดูอกับ ถ้าลาอหูๆออกปาก สั่ๆอ่าให้สีหิบดูแลและป้องกับลูกสาอยยๆถิบด้าบบั้บ กำป้าบ เป้บภาบดูเหมิบสีหิบอิก. ด้าบบั้บใผมับจ๋ๆเผิกเสียและไอ้ยาว เซิๆ, ไปเป้บหัมมะถา. สุอับบีสถิกอึบม้าหัๆน้ำถาไหู สีหิบ กำเมิาถึดบำแต่ถอามโสกเส้บของถิบ หัๆถึดเอับดูแม่และ ลูกหิ่จะพัดพาภจาภกับ--- แล้อกำเจ้ยะจาภไปโดยถอาม สงิบเหมือบผู้มีอับถิ่ำอับตอาย. เม็บ้องๆชาอบ้าบหิ่ไก้ๆๆๆ เอลา เป้บกำบาภับร้องสั่ๆเป้บแซอ ๆ แต่สุอับบีบ่ำหาบตอบ เพาะ กำลับๆกิบถอามโสกเส้บลิๆท้อๆ.

๔. ถ้ำจับเด็กสลอกภอก

- ม้าติอบั้นแก่แล้ว แต่ข้ายังหับม้าปู่. มันถ้ำพา ข้าชายหัวสองได้ป่างสะบาย. เมื่อมันได้ฮูอบหูและร่อน ข้องใหม่แล้ว มันกำก้าวไปเป้นฮูอาก ๆ สิมจื่อว่าบักสัวขาม เมื่อลูบล้องสบามหม้าที่ลอดวุ่ไปปู่นั้น สัวขามกำฮูงอเหับแม่ มันติอจื่อว่าสัวถี แล้วกำทีวสั่ง. สัวถีหมับเข้าไก้เอดร้อหัวเก็บ ตินไห้ถัวขึ้น แล้วกำแล่นเลาะร้อนั้นไปตามสูภชาย. ถับเหับ ลูภธิบแล่นหนีปะไภแล้ว สัวถีกำทีวตอบแล้วปุดป็นปู่เป้งจุ๊ว ล๊ว หัวแหบถัวขึ้นฟ้าสิบเอิวกิบตามสายลม หัวถาบถำหม้า ปู่บ่หานกิน.

- ถาวนั้น สิทิบก่อออกปากเพื่ออิ้นออยเพื่อนหางอว ตินไห้สอ่างเหวิาว่า, สัดทียังรู้ยินถ้มพูกเอหมาบ่ำลูภเมาะ! อวยพรบ่นีพาไห้อาวสะเถือก เถิงภานหื้อาวบ่หันไก้สั่งลา สุอันก่อนจากไป. บักจ๊อนั้น จักมันหันพ่ายไปหิบใด แลว อานี้ ก่อนจุเอ้าบ่อนนอนมันกำเอ่อไปบ่ำเป้นจ๊อใมว ม๊เจ๊าบ่ ข้าหม่วอยนอีก ไห! จั่วแม่นมันหะเลาะถุแลวเป้งใดบักนี้ เมื่อเหับว่าจุบ่ไก้ไปบ่ำแล้ว อันยางน้อยเผิ่นกำภูดว่า แล้ว กำเลียลักหนีไปหางหีวพุ้น จิบบ่ไห้เหับหน้าหมิดม๊เอาสะจุ๊ ๆ.

- สุวันนี: เว้าฮึ้นหัวเซ็ดน้ำตา ซ้าบ--- ซ้าบได้เหั้ง เหับ---มับ--- มันแล่นซ้ำปู่ตามพุ่มไม้กับลูกตาสุลาซ้าบแหง แหงอ่ามันคิงหมี จากเรือนแต่ดินแล้อ เพาะว่าซ้าบได้เหับ มันซอกปิดกินหมากปิกก้อปู่ ซ้าบจ๋าได้ปั้นเข้าบ่ายใส่ให้มัน รองท้อง มันได้ตอบซ้าบว่า "ขอบใจซ้าบ ๆ เบิ น้าสาว สุวันนี้เอ๊ย ถับเจ้าไปเรือนอ้อย ๆ ซิเอาเข้าต้มบ่ายก้อบต้อน เจ้า" อาวสีทิงเอ๊ย จั่งแม่นเจ้าได้ลูกผู้ดี มีลูกผู้ปะกอบ !

- สีทิง: เฮ๊ บาง๊ทีก็ดีกอก แต่บางเมื่อเรักบ่ถูกใจ มัน ๆ ก็จะเป็นลายต่างไปโลด ถับแม่เฒ่าบ่เป็นห่วงน้ำก็ซิเอาไปมันหนีกอก. เป็นหน้าอีกูแต่มันให้จิ่มให้อ่าหั้นแล้ว

- สุวันนี: รอ้าย ! เป็นหยังจ๋าบ่เอามันมาน้ำซั้นอาว ? ซ้าบบ่มีอ่าซิให้มันกุกมันกวนย้องกอก เดักน้อย ถับแต่ถูกใจมันแล้อมันก็ดีกอก.

- สีทิง: บ่เป็นตาเอามันไปน้ำกอก ไปจ้ำซี พ่อเฒ่ากบ่พ้อม อาวนี้ ส่องซ้าบกุดบ่ถือดีเพิ่น ปากลองใจเอาเบิ่ง เอาซิเรักน้ำพ่อยังใด เดักหน้ารักหน้ากูจ้ำซี เอาซิบิบดินำบ่ แล้วก็จักซิเว้าไปเรักหยังเพาะสุวันนี เว้าได้เจ้าก็บ่มีรู้สั่นรู้ หางน้ำ.

- สุวันนี: เป็นหยังซิบ่รู้ ซ้าบรู้จักแล้อ ๆ ว่าอาวซิ

ไปเอ๋าเมังนะ แม่ซ่ามก่ขังไว้เอ๋าไซ้ฟ้า แล้ดเมินก่ไว้เตียง ซ่ามอ่า บ่ไซ้เอ๋าไปเอ๋ามาทางใด บ่อ่าทางพุ้นทางพี้ เสือๆ นี้อาวป่าสิๆใสเหาะ ซ่ามบ่มี ไซ้มือไปทางใด.

- สีทิน: เอ๊ ซั้นแล่ว อ้ายเอ๊องไว้สา เมาะบ้าบ่ทัน ถักทันแม่ บางหื้อาวป่ถักตาบิๆถิงนั้นก่มี.

- สุอันนี: อาวสังมาซ่างเอ๋าแท้ เป้นหญิงจุบ่ถัก ถิงถอาวม.

- สีทิน: จักแล่ว ในจุติๆเหัน ขอๆอ่าอาวมีลูกหัๆสามถิน บากเอิาก็อ่าลูกอาวเหื่อเบ๊าเหื่อแรงเอิาทั้งเด ซ้ำเอิาก่บ่เป้นแม่ถิๆ.

- สุอันนี: แม่นปู่ แต่ลูกอาวบ่ถีเถ้กน้อยหัๆซ่าย.

- สีทิน: อีหยัหวอะ ?

- สุอันนี: อีหยัทั้นแล้ว เมาะลูกอาวบ่เป้นผู้ฮักผู้เจ้าไร รู้จักถ้อยรู้จักถอาย หัๆเป้นหน้าธักหน้าอิจุอิกซ้ำ.

- สีทิน: มีแต่บักลำถันทั้นแล้ว เก้ากอ่าหมู่ปู่ทั้น.

- สุอันนี: ขอๆอ่ามันยังเถ้กน้อย มันก่ถ้นถี แต่มันหากถีรู้จักถอาม.

- สีทิน: แม่น มันรู้จักถอามปู่แต่บักนี้ บางก้าหางอิกซ้ำ ถือป่าภะหึๆเมียมันก่บ่ป้านแล้ว ถันปะถามใจมัน ไห! ถุดปิ้นอึ้นหูๆบ้านำอ้ายมันพุ้นถอ่า.

- ສຸວັນນີ: ຄັນວ່າຫຼາຍແມ່ນອາວຫວະ ຫຼາຍຊິເອົາຜູ້ ຫັ້ນມາບ່ຳ ເນອໃດນັ້ນກໍເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຮັກອາວໄລດ ເພາະນັ້ນເປັ້ນ ເດັກນ້ອຍດີ.

- ສີທົນ: ຈັ້ງວ່າ ຄັນຖືກບ່ຽງຜູ້ຮັກເດັກນ້ອຍບ້ຽແຄວນແດ່.

- ສຸວັນນີ: ບ້ຽນີ້ບ່ ຜູ້ບ່ຽງບ່ຮັກເດັກນ້ອຍນັ້ນ.

- ສີທົນ: ອາວຄືດວ່າ ເນອໃດກໍນີ ແຕ່ຄືຊິບ່ຫຼາຍປານ ໃດ ອັນນີ້ແລ້ວນັ້ນຊິພາໃຫ້ອ່າວອຸກໃຈຫຼາຍ.

- ສຸວັນນີ: ອາວບ້ຽບ່ໄດ້ພົບເຂົ້າເຈ້ຳຈັກເທ້ືອຫວະຊັ້ນ ?

- ສີທົນ: ຫຼາຍກໍບ້ຽບ່ຮູ້ຫັ້ນເດ ຊິໃຫ້ອາວເຫັນເຂົ້າຈັ້ງໃດ? ຄັນເຫັນກໍປ້ານບ່ຮູ້ຈັກອາວນັ້ ອາວກໍບ່ເຄີຍໄດ້ປນາດໃຜຈັກເທ້ືອດອກ ຄັນເຂົ້າເວົ້າດີ ນ່ຳກໍເຊ້ືອວ່າດີ ແຕ່ອາວໄດ້ຖືກເທ້ືອນ້ຽແລ້ວເປັ້ນຈັ້ງຊີ ກົ້ນແຫ້ງແທ້ົ້ານຸກວັນນີ້ "ເນອປາກຫວານຈັ້ງອ້ອຍ ໃຈລ້ຽວໜ້ານ ກະດອມນັ້ນ" ອ້ ຍ ຄຸ ດ ບ່ ປ ານ ກ ເວົ້ ານ.

- ສຸວັນນີ: ເພິ່ນວ່າເຂົ້າເປັ້ນບ່ຽດີ ແລະສລາດສລ ຽ ວ ແທ ້ ວ່ ານ ັ ້ ນ ເດ.

- ສີທົນ: ໃຜ ?--- ພ່ໍເຖ້ົາຫວະ ?

- ສຸວັນນີ: ແມ່ນແຫຼ ພ່ໍເຖ້ົາອາວວ່າ.

- ສີທົນ: ຄັນເປັ້ນຈັ້ງຊັ້ນກໍດີຫັ້ນແລ້ວ ແຕ່ວ່າເພິ່ນເອງກໍ ບ່ຮູ້ຈັກຄັກວ່າ ເຂົ້າເປັ້ນຈັ້ງໃດດອກ.

- ສຸວັນນີ: ຊັ້ນກາ... ເມື່ອອາວໄປພົບເຂົາ ອາວຈົ່ງຄ່ອຍ ສ້ຽງຊອມເບົ່າຊັ້ນຄວາ ວ່າແຕ່ປ່າສູ່ເກີສຸ່ເຣີ່ມນັ້ນເທາະ.

- ສີທົນ: ເນາະ ! ສຸວັນນີ ອາວນໍ່ປາກໄດ້ຫຼາງໄປນໍາຮອວ ບ້ານເຂົາພຸ້ນເດ ບວກແລ້ວຈົ່ງຄ່ອຍລັວນາຫາງາໄຮ່ດຽວ ຫຼາງຜູ້ ຊ່ຳງສ້ຽງຊອມວາສນາອ່ຳຈົບຂອງຄົນ ພາກທ່ານອາວພາວພົ້ງກໍບັ້ງຊີ ມີຜູ້ຄວັກແດ່.

- ສຸວັນນີ: ອຸ່ຍບໍ່ແລ້ວ ! ອາວສີທົນ ບໍ່ເຮັວເດີກຈ້ຳຊັ້ນ ນະ ຫຼາຍກໍປ້ານຫຼົ່ງຖ້ອຍຫຼົ່ງຄວາມຄືກັນ ຄັນວ່າເວ້ານໍ່ຫວານບໍ່ ຕວງ ປະກາລະມຸງຄຸນຂອງອາວຊ້ຳຊີຮ້າງສາແລ້ວ ພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າ ອາວພັດຊີຕິວ່າຝັ້ນນໍາຫຼາຍ ດຽວນີ້ຫຼາຍຝັ້ນຫ່ວາງນໍາແມ່ພໍ່ເຣາ ແລ້ວ ບ້ຳຊີຫາຄວາມອຸກຄ້ວນ ອັ້ນມາໃສ່ຫົວໃຈ ໃຫ້ແມ່ຫຼາງໄດ້ ເສົ້າໝອງນໍາອີກ ນີ້ຊ້ຳຮ້າຍແລ້ວ.

- ໃນເວລາລົມກັນໄປນາປູ່ນັ້ນ ບັກສ້ຽງຂາງກໍ່ຫົ່ນສະເດີ ຫ້ຳແຣງ ຫ້ຳຫຼາກໍ່ຊັ້ນໄປເບື້ອງໜ້າ ແລ້ວອ່ານຄົ້ນຫ້ຳຄ່ອຍປ່ອງ ເຂົ້າໃກ້ ໆ ພຸ່ມພັກກູດ ມັນເລີຍເຫັນສ້ຽງທົ່ນມາໃຫ້ນັ້ນ ສີທົນ ສ່ອງເຂົ້າໄປພາຍໃນທົ່ນຫຼຸບຮ່ອງກ້ອງຟົ້ວໄມ້ອັນຍ້ຽງຊຸ່ງປົກປູ ກໍປະ ກົດເຫັນຂອນໄມ້ ຄຶດວ່າແມ່ນລູກຄວາຍຄ່ອນ ຈົ່ງຫ້ອງຂຶ້ນຫ້ຳແຣງ ວ່າ: ສັ່ນຫຼົ່ງໝູ່ໃດນີ້ ຕາຍແລ້ວຕີສ້ຽງນໍ່ກ່ຽ ເຈ້ຳຂອງເອົ້ຳຊອກ ຫາປູ່ແລ້ວປານນີ້... ເບົ່ຽ.

- ลูกันนี้ร้องอึ่นว่า ปู่แม่นสักอันบ้นะ เด็กน้อยนะ ท้าวถำจันเจ้าหั้นตว่า.

- สีทิน: พ่อๆลิงม้า พ่อๆจิ่มไปว่า ทันมะชาต เป็ๆ มันบอบหั้นถูบักนี้นะ บ่รู้จักเรือนจักชาน มานอนปู่ขมบท้อบ ใกบร่อๆ บ่อนๆๆงอย้วกะปอมจั๊ๆบ่ ! สีทินกล่อยไจมเอิ้า ลูกชาบอึ่น ถำจันกมืนตาและหิวน้ำพ่ำ ทั๊กอากอดถ่ำท้าวเอ้า ว่า 'อีพ่ำย้อยเอ็บ ! เอิาลูกไปบ่ำแด่เบิพ่ำ.

- แม่นแซ่ะเบาะ ! ไปหาๆใดมืๆกล่ำไลบ่ำแต่เบอ ๆงฮั้บ มืๆมาเซ็กหมั๊งปู่บี้ บักชิ้อ ?

- ถำจัน: ลูกลอบหาๆหาพ่ำ ลอบตามลอยสุดเล็บ เชื๊อบไป.

- สีทิน: เอิาแซ่ะบาดบี้ บักหู้ๆ ลูกได้เบพ่ำแล้ว ริบกับกืนเมื๊อเรือนสาไอ ๆ กับลูกปากหั้นแลๆบ่ำเพิ่นหน่ะ.

- ถำจัน: เว้าไปท้าสีตาเพิ่งจะไท้ว่า "ซั้นพ่ำชิบ่เอิา ลูกไปบ่ำหอะ ?"

- สีทินบ่หาทปากับลูก เลิบเอิาอ่ำนาดพ่ำเก๊าแม่เก๊าอ้างว่า "ลูกบังรู้จักปู่หั้นเด อ่าพ่ำเก๊าแม่เก๊าบ่ให้ไปบ่ำก็ดี"

- แต่เด็กบ่ฟังแล้อกร้องไท้ดึ๊บหมิวสุงถ่ำ สิมใจลุงท้าจิมว่า "พ่ำภาบังเอิาสาวสุอันบี้ไปบ่ำหั้นเด เอิาลูกไปบ่ำแด่ภาชิบ่ได้เอิาหอะ"

- ພໍ່ຕອບລູກວ່າ ໄປບໍ່ໄດ້ດອກ ເພາະຕ້ອງໄດ້ຂ້າມຄົງເລິກ ປ່າຂຶ້ນ ມີແຕ່ເສືອສາງຄາງລາຍຊອກກິນເດັກນ້ອຍ ບັກສັງຂາມມັນ ກໍໄດ້ບອກແລ້ວແຕ່ເວລາອອກບ້ານມາພຸ້ນ ວ່າຂີ້ໄດ້ແຕ່ສອງຄົນທໍ່ ນັ້ນ ແລະບ່ອນຊີ້ໄປນີ້ ຫາທີ່ປູ່ບ່ອນນອນໃຫ້ເດັກນ້ອຍກໍບໍ່ມີ ແຕ່ ເຖົ້າຈະຍຶນອອບດ້ວບຄວາມອ່ອນຫວານປານໃດ ເດັກນັ້ນກໍບໍ່ຟັງ ເລີບລົ້ນກ້ຽວເກືອກລີເລືອລົງປ່າຫງ້າ ທັ້ງຮ້ອງໃຫ້ໄປ່ຈົ່ນຂຶ້ນວ່າ ໜໍ່ບໍ່ ຮັກບໍ່ເພງຕົນ ຄັນບໍ່ເອົາໄປນຳມັນກໍຈະຜ່ານໜີ ໄປທາງອື່ນ ຈະບໍ່ ກັບຄືນຫາບ້ານຫາເຮືອນເລີຍ.

- ສີທົນເປັນປິດາມຸທຸຕໍ່ລູກ ແລະມີ ໃຈອ່ອນເໝືອນຜູ້ບິງ ເມື່ອຄຶດເຖິງການທີ່ແມ່ເຂົາລົ້ມຫາຍຕາຍຈາກມາ ຄຶດເຖິງເມື່ອບໍ່ມີ ຜູ້ອຶ້ນອອບ ຜູ້ຖນອມທອມລ້ຽງ ເປັນລູກກຳພ້າແມ່ດ້ວ ຄວາມໂສກ ແຄ້ນກໍແລ່ນເຂົ້າມາຕຳຫົວໃຈໃຫ້ເກີດເວທນາຈົດຂຶ້ນ ທັ້ງທຳໃຫ້ ລາວລະວ້ຳລະເວ ບໍ່ຫານຮ້ອຍຫຼ້ ຕົບຕີລູກຂອງຕົນ ແລ້ວກໍອົດກັ້ນ ໄວ້ບໍ່ໃຫ້ສຸວັນນີເຫັນ ຈົນເຫື່ອຍ້ອຍໜ້ ວຕາແດງ ຈົນນ້ຳຕາໄຫຼອອກ ນຳລູກ ແຕ່ຕົວຕາງຮ້ອຍຊັ້ງບັ້ງວ່ເພື່ອຂົ່ມໃຈໄວ້. ເມື່ອລາວງວາກ ໜ້ ວຫາບາງສຸວັນນີ ເພື່ອສະແດງຄວາມອົດກັ້ນຂອງຕົນ ກໍເຫັນ ນ້ຳຕາຍ້ອຍໜ້ ວຢູ່ກ່ອນແລ້ວ ແລະລາວເອງກໍເລີຍທົນບໍ່ໄດ້ ເຖົ້ ທຳກົບກຳຮາບນາບສງງປານໃດ ນ້ຳຕາລາວກໍບັ້ງເລືອນໄຫຼປູ່ສແມ.

- ເມື່ອນັ້ນ ນາງສຸວັນນີຈົ່ງທ້ວງໄປວ່າ ໃຈອາວສັ້ງນາ ແຂ້ງແທ້ ຄັນແມ່ນຫຼານບໍ່ນີອົດໄດ້ເຖົ້ປານນີ້ ຄຶດເບິ່ງຄວາມຍິນ

ทุกบ่ายบากเอาทั้งแม่--- เอาเผาะอาว เอามันไปม่าสา บ้า
เจ้ากໍเถียอีรอดสามคืนปู่ ให้มันบ้างเบื่อๆหน้าเราทั้ง ถังบໍ่
ฆั้นฮ้างซิบ่างเอา บ้างซิดีกว่าให้ฮ้างปู่ในถวามโสกเส้า.

- สีทิบถืดปากให้มีผู้พ้อมคืนปู่เกือบใจขาด จึงเว้า
ไปว่า กໍว่าฆั้นแล่ บักสังขามมันถืหงั่นั้ ฮ้ามอีกสองคืนกໍ
บ้างซิได้ถังบໍ่มีบ่อนบ้างนะ แต่ไปหน้านี้ซิเร็กจั่งใด ถังมันหาว
เด หิวเข้าเด หิวน้ำเด--- เถิงยามแลงมาใผซิก่อม ถ้นเข้า
มาใผซิส่วยหน้า ผักถ่วยสั่งเสื่อให้มัน อาวบໍ่หางซิเร็วให้
บิงต่างหน้าเหันพื้นแล้ว จักหน่อยเอาซิว่าคืนบໍ่มีอาถมีเซิง
หากໍพิบกันเหือดงวกกໍหาถวามบากมาใส่ไลก.

- สุอันนี้: ลองเบิ่งสาก่อน ถังเอาเจ้าว่าจั่งใดกໍให้
มันรู้สาฆั้นถว่า อิกเชื่อเผาะอาว บากแล้ว ถังเอาบໍ่เว้าม่า
คำจับลูกของๆอาวนี้ ซ่างซิเฝ้งหละถอก ซ่างซิม่าไปเอารอด
เรือนเอาพุ้น. เมื่อผักถ่วยเถ้องุ่งของๆถื ให้มันถืบถืแล้ว
ซ่างซิเอามันไปซื้นเก็งซื้นงางม่า มีหน้ามากซิพามันไปซื้น
น่อนฮ้ายปู่อีกหมิดนี้ ซิบໍ่ให้มันฮากมันเอินหงั่งจักสิงจักป่าง
ถอก.

- สีทิบ: มันซิสินเจ้าหั้งบ่า มันซิอุ้นซิอวยเจ้าเหมิด
มีซ้ำๆแล้ว.

- สุวันนิ: บ่ເປັນຊັ້ນດອກ ຫຼາງແຮງຊິຊົ່ນຊິມ່ວນແລ້ວ ພໍໃຫ້ມັນເປັນເພື່ອນຫຼາງແດ່ ຈັ່ງຊິບໍ່ໂສກບໍ່ເຫງົ້າປານໃດໃນເວລາຢູ່ບ້ານເພິ່ນ ຕາງໃຫ້ຫຼ້ງວ່າຫຼາງບັ້ງຢູ່ບ້ານເຮົາເອງພຸ້ນແດ່.

- ເດັກນັ້ນເມື່ອເຫັນວ່ານາງສຸວັນນີພ້ອມຕົນແລ້ວ ກໍໂດດຈ່ອງເຊິ່ງສົ້ນຂອງລາວໄວ້ຈົນແກ່ນກັ້ກ ແລະເມື່ອເຫັນວ່າພໍ່ຕົນລົງຄໍ ແລ້ວ ສອງມືນ້ອຍຂອງມັນ ຊ້ຳຊ້ຳແຫ້ ກ້ວຍແສງພະອາທິດ ກໍ ຄວກ່ຳແຂນນາງ ທັ້ງທຶບເຕັ້ນເຜັ້ນຂະໂບງໂດຍຄວາມຊົ່ນຊົ່ນ ທັ້ງ ກ້ຽວກອດແລະດຶ່ງແຂນນາງໄປຫາມ້າໂດຍຮີບຮ້ອນ ຕາມພາວະ ຂອງເດັກໃນເວລາອອນຊອນໃຈ.

- ນາງສຸວັນນີກໍເລີຍອົ່ນອ່ອຍເອົາເດັກທັ້ງເວົ້າວ່າ ເມື່ອຄ່ຳ ຄືນມາຄັນເຈົ້າຫນາວໃຫ້ບອກສາວເນີບັກຫ້ຳ ສາວຊິກອດຊິຕຸ້ມເອົາ ໄປຂໍ່ສະພັບນຳພໍ່ເຈົ້າສາ ວ່າລູກຊິບໍ່ເຮັດຄືເກົ່ານີ້ຈັກເທື່ອດອກພໍ່ ເອີຍຊິບໍ່ເຮັດແທ້ ๆ ອີຫຼ້ ຊິບໍ່ເປັນຈັ່ງຊັ້ກເທື່ອ ໄດ້ບິບບໍ ?

- ສີທົນ: ພ່ອງເຊັດນ້ຳຕາໃຫ້ລູກດ້ວຍຜ້າມົນ ພ່ອງເວົ້າໄປວ່າ ເອີ ! ເອີ ! ຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ໃຫ້ແຕ່ຂ້ອຍເອົາໃສມັນປຸ່ເລ້ຍຫັ້ນ ແລ້ວເນາະ ມັນຊິໄດ້ລືມແລ້ວສຸວັນນີ ທີ່ຈິງເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ມີໃຈມຸ ອ່ອນຫວານແທ້ ๆ ສຸວັນນີແຕ່ເປັນຫງັ່ງເຈົ້າຈິງບໍ່ມາເຮັດນາງນຳ ພວກເຮົາແຕ່ຫ້ວປີພຸ້ນສາ ອາວກໍບ້ັງຊິໄດ້ເພິ່ງພາອາໃສເບິ່ງລູກ ເບິ່ງເຕົ້າຊ່ວຍແດ່ ແລະອາວກໍບ້ັງຊິໄດ້ຈ່າຍເງິນໃຫ້ເຈົ້າຕາມສົມ

ถวน ขัวชีถือว่าให้อ้ายงิมงวาไปหาบิงผู้ที่ถือตางธักลูกและ
ทะเลาะผิวพั้ง.

- สุอันนิ: ป่าเอ้ามาเหาะแบอบ่จิบบ่งามพั้ พ่อง
เอ้าพ่องถวาจับใหงั้ม้า เพื่อให้สีหิงใจมลูกอึ้นบ้างเบื้องหน้า
บ่องกอ้างขวางและปูก้องหงั้งฟานอันอ่อน ๆ สุอันนิตอบ
ถวามไปอีกว่า ถันผมังอาจบ่รู้ธักลูก ปีหน้าหูานชิไปผู่นำ ป่า
เฝ้งห่องบ้าหูานเหาะ หูานหากชิพานพั้งผู่ถึงม่วงชึ้น จิบ
ลิมหวัดหนึ่ง ๆ พุ้งแหละ.

๕. ตามหาหาม

- ເມື່ອເດີນທາງຕໍ່ໄປປะมาบถาวบ๊า สีทินก็ถึกสะเก๊อก และไอ้ไอ่ยชื่นอ่า ไท ! จ้ำแม่บล๊ม. ถับบ่เห็นหน้าอันยาบ้อย เพิ่นบ่ภับเมือเรือน ทางบ้านชิบ่ถอยปะไทหวะ แนวใดเพิ่นก็อยกหาเปันอุ้บ ๆ ปู่แหะ จักชิถึกท่าใด.

- จักหม่อบจ้ำล่อยสั่งเมือบ้าพอกฟันฟืนปู่แถมทาง บี้ ให้เอิาเจ้าเมือลอยเพิ่นอ่าอาวไถ้เอิามันไปบำแล้วชั้นถ่า.

- แม่นแหะเมาะสุอันนี้ฐานบ้าถึกชอก บาถย่าอาว ถุถลืมทิบไป.

- ทั้นเถ, เอิาเจ้าปู่ทั้นเถ.

- เอ, ถแล้ว เอิาเจ้าเหินจ้ำชุแล้ว เอิาเจ้าหากชุเมือย่าวให้พอกเพิ่นรู้จักถอก.

- เมือถึกถ้วนถี่แล้ว สีทินก็ชักม้าแล่น และถำจับก็ชื่นสะอึกสะอ้อย จินลืมว่าถินไถ้กินจายแล้ว ซ้ำภาบกะทึกกะเหือนบาถม้าทำให้เอิาท้อจ่ายลอน เมือไปไถ้ปะมาบชิ่อในจ๊ำ เถักจ้ำล่อยหาอสะจาบสะเงือชึ้นหักหน้าล่า จินไถ้ออกปากเสังว่าถินหือเอ้า.

- ສີທົນທວງໄປວ່າ ເນ້ ! ກໍມາແລ້ວເນາະ ! ມັນຊິຜິດ ຄວາມໄປໃສ ເກີນວ່າຮູ້ຈັກສາ.

- ນ້ຳກໍຫົວ, (ຄຳຈັນເວົ້າ)

- ເອີຊັ້ນ, ຄ້ວຍແລ້ວຄືຊິຮອດໂຮງເຂົ້າແທ້ງແມ່ຄ່ຽງດອກ. ສຸວັນນີ ກິນເຫຼ້ຳກ່ຳກັບຈັກໜ່ອຍບໍ ?

- ບໍ່, ຂອບໃຈແລ້ວ ເກີດມາຫຼ້ານບໍ່ເຄີຍກິນເຫຼ້ຳກິນປາ. ໃຫ້ອາວເຂົ້າໄປສາກັບຄຳຈັນ ຫຼ້ານຊິຈັບມ້ຳໄວ້ຖ້ຳ.

- ຮວ້ຍ ! (ສີທົນຕ້ອຍໄປວ່າ) ອາວຄຸດຄືດຮອມ ໆ ໃດ ວ່າຫຼ້ານຊິກິນເຂົ້າຊຸມນ່ຳ ນ້ເຊ້ານ້ຫຼ້ານກໍບ້ຳໄດ້ປັ້ນເຂົ້າບ່ວຍໃຫ່ໃຫ້ ລູກອາວຄຸນເທ້ອໆທັ້ນເດ ຊ້ຳຫຼ້ານກໍບ້ຳບໍ່ທັນໄດ້ປັ້ນເຂົ້າຊ້ຳ ເອ້ນ ກິນເຂົ້ານ່ຳກັນກໍບໍ່ກິນ ໄດ້ແຕ່ໃຫ້ປູ່ຍ້ອຍ ໆ.

- ໂອຍ ! ຫຼ້ານບໍ່ປ່ວກອີຫຼີ ຂອງວ່າຫຼ້ານເປັນທຸກ່ຳແມ່ ໃຫ້ບ່ວບເທາະຄັນຄືດປ່ວກເມັດບ໊ຳ ດຸ່ງນ້ ນ.

- ອຸສາກິນຈັກໜ່ອຍເທາະຕີ້ນ້ອງ ຈັກໜ່ອຍມັນຊິເມ້ຍ ແລ້ວ ຄາວທ່ຽງເຮ່ຳບ້ຳໄກ ຄັນໄປຮອດບ່ອນແລ້ວບໍ່ແມ່ນແນວຊິຖ່ວນ ກິນເຂົ້າກ່ອນຖ່ວນຂ່ຳວ ອ້ວຍກໍບໍ່ຫົວຄືກັນແຕ່ຊິພ່ວນ້ອງກິນ ອ້ວຍ ນ້ບໍ່ໄດ້ກິນແລ້ວກໍຄືຊິອົດໄດ້ຈົນຮອດບ່ອນເຖິງທີ່ພຸ້ນແຫຼ. ເນ້ຍອ້ວຍ ເຫັນພວກເຈ້ຳສອງແມ່ລູກໃຫ້ຕ່ຳກັນ ອ້ວຍກໍເປັນຄ້ວຍເປັ້ນຄ້ຳ ເອົ້ຳ ເທາະ ? ອ້ວຍຊິມັດມ້ຳໄວ້ປ່ວກປະຕູເຂົ້ານ້ ອອກ ໄປ ! ອຸສາເອົ້ຳ ເທາະບ່ວ.

- ເມື່ອໄດ້ຍິນສີທິນເອີ້ນຕົນເປັນນ້ອງ ແລະຄາວເອງເປັນອ້າຍ ສຸວັນນີ້ກໍຫນ້າແດງຂຶ້ນແລະບໍ່ປາກ. ທັງສາມກໍພາກັນເຂົ້າໄປໃນໂຮງເຂົ້າແກງແມ່ລ່ຽ--- ຄາວນ້ຶງເອົາເຈົ້າກໍບົກພາເອົ້ າໝາສູ.

- ເຮືອກໍພາກັນກິນ ສ່ວນຄໍາຈັນນັ້ນຫົວະຫຼາຍຈົກໄດ້ເຖົ້າວົນກວ່າຊົ່ວໂມງ ສີທິນຈຶ່ງຊວາດຮູ້ເມື່ອເຖິງຄາວທ່ຽງ ບາງສຸວັນນ້ຶເມື່ອຫົວທີ່ກໍກິນພໍແຈະ ๆ ເລ້ ๆ ແຕ່ຄາວນ້ຶງກໍເຫັນວ່າແຊບອ່ານ້ອເຂົ້ າ ວ້ອບວ່າ. ຄົນລະຫວ່າງສິບສາມສິບສີ່ບໍ່ທ່ອນຊິຮວມຄວາມກິນໄດ້ຄົນ. ອີກປະການນ້ຶງອາກາດກໍສົດໃສ ແລະຄວາມສວາດສເວ້ຍແຫ່ງທົ່ງກວ້ ງນາໜາ ແລະຄວາມເລົ່າໄລມອັນອ່ຽນຫວານຂອງສີທິນພາໃຫ້ນາງນ້ິມນາມະຂຶ້ນ. ນາງຄ່ອຍອຸສາປະໂລມຂວັນຕົນເອງໂດຍນ້ຶກວ່າ "ອະຄູນ້ຶງກໍບໍ່ຄົນປານໃດນາ ບຸດນ້ຶງກ໋ຮອດ ຄາວນ້ຶງກໍ ກາບ ແລ້ວກໍຈະໄດ້ກັບຫາບ້ານຫາເຮືອນ ໄດ້ເຫັນໜ້ າເຫັນຕາແມ່ ແລະປູ່ເປັນສຸກນໍາພີ້ນ້ອງຊາວບ້ານ. ອະຄູຫນ້ ານາ ເນ່ເຖົ້າສຸທິສານ ກໍຈະເອົາເຂົ້າບ່າວນາງນໍາ" ແຕ່ເມື່ອນາງຢູ່ໃນຄວາມສະບາຍໃຈດັ່ງນ້ີ ສີທິນກໍຫ ຼ ງພາງຄວາມຄຶດເສ ັ ໂດຍຊິບອກນາງສ່ອງໄປຕາມປ່ອງສາຂາໃຫ້ຄອບຄົນເຫ ຼ ງ ເພື່ອຊິບອກວ່ ກອັນແຈ່ນໃສ ຊົມຢ ງ ໜຸ່ມໄມ້ໃບຂຽວຄົກທ້ີເຈ ັ ຍະຄາວໄປຕາມທົ່ງ ອັນນອງເຫັນສຸດຊົ່ອຕາ ສຸວັນນ້ີຈ ງສ້ ຕາມຫາບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ ບ ງຈະຄອບເຫັນປູ່ບໍ່...

- ສີທົນທ້ຽງບອກວ່າ ເບິ່ງແມ ໝຸ້ນເດ ! ນໍ້ນເຮືອນອ້າຍ ນໍ້ນເຮືອນນ້ອງ ເດ ! ເຫັນບໍ່, ບອມປົກຈົກນັ້ນ ! ນັ້ ໆ ຄົນນຶ່ນ ໝຸ້ນ ປຸ່ງງາຫ້ຽງໃບດຫັ້ນນະ !

- ສຸວັນນີ້ຄອຍໄປທ້ຽໃຍ່ບຄາງວ່າ "ໂອຍ ! ຫັ້ນເດເຮືອນ ນ້ອງເຫັນແລ້ວ. ປານນີ້ແມ່ນ້ອງໃຫ້ຫາປູ່ຍ້ວຍ ໆ ແຫຼະນໍ !"

- ອ້າຍດຄຄືດຜິດໄປສາແລ້ວ ບໍ່ຊິໃຫ້ເຫັນສາຍັງດີກວ່າ ຈັກອ້າຍເປັນຫງ້ຽບຸ່ນ໊ນ໊ ລະວັງລະເວຍນ໊ດ໊ນ໊ ຈັ້ງແມ່ນອ້ານໃສເລໃດ ສຸວັນນີ ໄປເທາະ ! ຕະເວັນບ່ຖ້າເຮົາໃດ ອິກຈັກຊິ່ວໂມງພໍເດ໊ອນນ໊ນ ປາຍໄມ້ຫາກຊິເປັນແດ່ດອກ.

- ທ້ຽສາມກໍພາກັນໜ່ານທ້ຽກອ້ຽງຫ້ຽຜັກກູດໄປ ແລະ ເພ໊ອບ່ປາກໃຫ້ນາງສາວແລະລູກຂອງຕົນຫອກຫ້ວຫຼ້ານ ສີທົນກໍ ກົດນ້ຳຄ່ອຍຍ່າງ. ເມ໊ອໄປຮອກທາງແວ່ເຂ້ົາປ່າ ຍານນັ້ນດວງແຫ ຈັ່ງກໍນ໊ນໜຸ່ງແລ້ວ.

- ສີທົນເຄ໊ຍໄດ້ຫງ່ອແວ່ທາງໄປບ້ານຫ້ວຊຸງ ແຕ່ລາວຄ໊ດ ວ່າ. ເມ໊ອລັດໃສ່ທາງໄປບ້ານພະຊາວໂລດເຫັນຈະນໍ່ກວ່າ ແຕ່ທາງ ເສ໊ນ໊ ເມ໊ອລາວໄດ້ເອົາງ້ວໄປຂາຍຕລາດນັດທາລຫຼວງ ກໍບ່ເຄ໊ຍ ໄດ້ໜຸ່ງຈັກເທ໊ອ, ກ່ອນຈະເຂ້ົາປ່າໄປ ກ໊ຈົ່ງໄດ້ຄວ້ານ໊ເກ໊ານ໊ທາງເສ໊ນ ນ໊ປູ່ເປັນຊ້ວຄາວ ເມ໊ອລັດເຂ້ົາໄປກໍບ່ຄ໊ກທາງທ໊ໝາຍ ແລະບ່ຮ໊ເມ໊ອ ວ່າຕົນປ໊ນຫ້ຽໃສ່ບ້ານທາລຫຼວງ ແລ້ວກໍກັບປ໊ນໄປທາງບ້ານ ຫ້ວຊຸງ.

- ສ່ວນທ່ານໃຫ້ເອົາເຈົ້າຫຼ້ວງກ້ານັ້ນ ແມ່ນໝອກທີ່ເປັນ
ອາບຂຶ້ນມາພ້ອມທ່ວງຄ່ຳ ຊ້ວງຄວາມເບື່ອກເປັນທຳໃຫ້ເລື້ອນລອຍ
ປູ່ຕາມໜ້າດິນ. ເມື້ອເດືອນສ່ວງແສງໃຫ້ສັບປົນໝອກນັ້ນ ຄວາມມືນ
ເຫັນບ່ວງກຸ້ນກ້ວເກ້ວທຸກຫົນ ທ່ວຈ່ວງແມ່ນນ້ຳທ່ວ້ວງແລະຊຸ່ມຊື່ນປູ່ຕາມ
ວ່ວງພຸ່ມໄມ້ແລະບ່ອນໜ້ວ ທ່ວນະຫອດນະແຫວດປູ່ຕາມປູ່ນແຈ່ນັ້ນ
ເອງ ເອົ້ອຍກຂຶ້ນຟຸ່ນໃບໃຫ້ນຶ່ກນົນຈົນບໍ່ເຫັນທ່ວ ຈົນຮູ້ເມື້ອແຕ່ນັກສ້ວ
ຂ່ານບຶກບ່ວນແລະກອດຂ່ານອອກຈ່ວກຕົນ ໃຫ້ລ່ວງຈ້ວ ໆ ເຈ້ັ ໆ ທໍ່ນັ້ນ.

- ເມື້ອໄດ້ພົບທ່ວງເສັ້ນນ້ວຍໍ່ໃຕ່ຕ່ານໄດ້ ສິທ່ວນກໍ່ຫຼ ງວ
ວ່ວກໜ້ນໜ້ເພື້ອສຶບທ່ວວທ່ວ່ທ່ປູ່ແຫ່ ວ່ວຕົນ ເລີຍເຫັນວ່ວ່ຕົນຫຼ ວ
ທ່ວ ວ. ຄ້ວຍວ່ວ່ທ່ວ ວເສັ້ນທ່ວ່ໜ່ເຕ່ວ່ສຸທ່ວ່ສ່ວນໄດ້ຊ່ແຈ່ ວໃຫ້ໃຕ່ຕ່ານນ້ັ
ເພ່ນກໍ່ໄດ້ບອກຄ່ກແລ້ວວ່ວ່ ;ນ້ັນນ້ມ ວ ອນແລ້ວກໍ່ຕ້ອ ວໄດ້ນ່ຳທ່ວ ວ
ແຍກເສັ້ນນ້ວ ວເປັນສ່ຄ້ອ ຍ ໆ ລ ວໄປ ແລະລອດລ້ ວ ອຕ່ານທ່ວ ວ ກວ້ ວ ວ
ສ ວ ວ ຟ ວ ກຂ້ ວ ວ ແ ນ ວ ນ ວ ທ ວ ອ ຍ ວ ນ ວ ້ ວ ແ ລ ະ ທ ວ ອ ຍ ນ ັ ້ ນ ມ ີ ແ ຊ ນ ທ ວ ກ ແ ລ ະ
ເ ວ ວ ໄ ດ ້ ຊ ້ ວ ກ ວ ວ ນ ອ ີ ກ ວ ວ ່ ວ ເ ມ ື ້ ອ ຂ ້ ວ ນ ທ ວ ້ ວ ຍ ທ ວ ້ ວ ງ ສ ວ ວ ງ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ລ ະ ວ ັ ວ ກ ິ
ນ ວ ກ ດ ້ ວ ຍ ວ ່ ວ ທ ວ ້ ວ ຍ ຈ ະ ຖ ູ ນ ິ ້ ຍ ໍ ່ ທ ັ ນ ຂ ວ ກ ແ ຫ ວ ້ ວ ເ ທ ົ ້ ອ ສ ິ ທ ິ ນ ໍ ່ ເ ຫ ັ ນ ຮ ອ ກ
ທ ວ ວ ລ ວ ຮ ອ ກ ທ ວ ້ ວ ກ ວ ້ ວ ງ ຮ ອ ກ ທ ວ ້ ວ ຍ ນ ້ ຳ ເ ຫ ັ ນ ແ ຕ ່ ໝ ອ ກ ຂ ວ ວ ກ ເ ລ ິ ກ
ໄ ປ ດ ້ ວ ງ ແ ດ ນ ໝ ອ ກ ກ ້ ວ ນ ແ ລ ວ ້ ກ ່ ປ ຸ ກ ເ ພ ື ້ ອ ຄ ວ ່ ວ ທ ວ ວ ງ ນ ວ ງ ນ ວ ໃ ດ ນ ຶ ່ ວ ງ ຫ ຼ ້
ຄ ນ ຜ ູ ້ ໃ ດ ຜ ູ ້ ນ ຶ ່ ວ ງ ພ ໍ ່ ກ ວ ຍ ມ ວ ກ ແ ຕ ່ ບ ໍ ່ ປ ະ ກ ິ ດ ເ ຫ ັ ນ ສ ິ ວ ໃ ດ ເ ລ ີ ຍ ພ ໍ ້ ຊ ຸ ທ ວ ວ ໃ ຫ ້
ໄ ດ ້ ລ ວ ວ ຈ ຶ ວ ກ ັ ບ ເ ຂ ້ ວ ກ ອ ນ ຂ ອ ວ ງ ເ ກ ົ ່ ວ ເ ວ ລ ວ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ື ້ ອ ໝ ອ ກ ນ ຶ ່ ວ ງ ຖ ຸ ນ ຶ ກ ນ ຶ ່ ນ

ເດ໊ອນບ໊ງສ໊ງແສງເສ໊ົ ທາງທ່ງວບ໊ງພາງຮ້ຍແລະເປ໋ນບ່ວນ ສ໊ງ ຂ່ານເກ໊ອນພ່ານລ໊ມທ໊ງສອງທ໊ແລະລ້ານ໊ອບເພາະເຈ໋ງໜ໊ກ ຖ້ານ໋ນບ່ໍ່ຄ່ອບລະວ໊ງ ເທ໋ນຈະພ່ານ້ຜ້ຂ໊ປູ່ເທ໊ງຫ໊ງ້ຂ່ອງນ໋ນໂດນງ່ານ້ໃຫ່ ທ໊ ໂຂວ່ຂ໊ນປູ່ພ່ງງຫ໊ວໃຫ້ໄດ້ເຈ໊ບເປ໋ນແນ່ ດ້ວຍເທ ດ໊ນ໊ໜ່ວກ ສ໊ທ໊ນຈ໊ງ ດ໊ກຈ່ານກຫ໊ວ ຈ໊ນໄດ້ຊ່ອກກ໊ນເປ໋ນ ອ໊ດອ່ອນຈ໊ງຄ່ອບເທ໋ນ ຄ່ຳ ຈ໋ນບ່ໍ່ຮ້ເ໊ອ ດ໊ງແລ້ວກ໋ປ ະໃຫ້ພ່ານ ໄປເໜ໊ອນໃຫ່ປ່ງກ ແຕ່ໄດ້ກ່ອດ ໝ່ ໄ ວ້ເປ໋ນແໜ໋ນແກ່ນ ຈ໊ນ ຜ້ກ ິ ວ ໃ ຫ ງ ໊ ຖ ກ ກ ິ ດ ຂ ວ ງ .

- ສ ທ ນ ອ ອ ກ ປ ານ ກ ທ ງ ປ ຸ ນ ນ ້ ວ ່ ວ ່ ມ ນ ເ ປ ນ ແ ນ ວ ໃ ດ ສ ວ ! ດ ງ ອ ນ ນ ກ ບ ່ ກ ວ ້ ງ ພ ຊ ຖ ງ ຄ ນ ບ ່ ແ ນ ່ ນ ດ ນ ບ ້ ວ ເ ຫ ້ ນ ະ ! ເ ຮ ວ ້ ງ ຄ ງ ປ ູ ນ ກ ເ ກ ອ ບ ສ ອ ງ ຊ ວ ໃ ນ ງ ແ ລ ວ ກ ບ ງ ບ ່ ພ ນ ໄ ດ ້ ບ ກ ສ ງ ຂ ວ ນ ກ ສ ຸ ດ ປ ນ ຍ ວ ງ ແ ວ ່ ຄ ວ ນ ລ ນ ຊ ກ ບ ດ ນ ບ ວ ນ ເ ກ ວ ທ ່ ນ ນ ້ ເ ປ ນ ນ ໍ ກ ນ ນ ້ ເ ປ ໋ ນ ແ ຫ ໋ ະ ! ຄ ນ ນ ບ ປ ກ ດ ນ ບ ວ ນ ໃ ຊ ່ ບ ກ ກ ນ ້ ລ ອ ງ ປ ່ ອ ບ ໃ ຫ ້ ນ ນ ໄ ປ ຕ ນ ໃ ຈ ນ ນ ເ ບ ງ ວ ູ ແ ນ ວ ໃ ດ ກ ໍ ແ ນ ່ ນ ບ ວ ນ ພ ນ ້ ແ ຫ ໋ ວ ເ ປ ນ ເ ຂ ດ . ຄ ນ ຊ ກ ບ ດ ນ ກ ໋ ພ ວ ສ ອ ນ ຊ ຣ ອ ດ ແ ລ ວ ຄ ນ ຊ ໃ ຫ ້ ກ ບ ດ ນ ຂ ອ ງ ເ ກ ວ ຕ ນ ທ ງ ກ ວ ງ ທ ບ ລ ນ ຈ ວ ງ ຊ ໋ ເ ວ ວ ພ ດ ຊ ວ ່ ວ ເ ປ ນ ບ ວ ແ ລ ວ ຈ ດ ຊ ເ ຮ ດ ແ ນ ວ ໃ ດ ດ ນ ກ ໍ ບ ່ ໃ ຫ ້ ພ ວ ທ ງ ຈ ດ ວ ໋ ຄ ນ ຊ ດ ນ ປ ໃ ນ ໜ ນ ອ ກ ເ ວ ນ ອ ນ ນ ້ ບ ດ ຫ ້ ວ ຊ ້ ວ ຊ ເ ປ ນ ກ ວ ດ ແ ລ ະ ພ ວ ກ ທ ່ ວ ນ ້ ລ ນ ເ ສ ງ ກ ວ ງ ທ ວ ງ ເ ດ ແ ນ ວ ໃ ດ ກ ໍ ຕ ງ ບ ດ ນ ບ ້ ອ ບ ບ ່ ໍ ຕ ້ ອ ງ ສ ງ ໃ ສ ແ ຫ ໋ ະ .

- ເ ວ ວ ເ ທ ວ ະ ສ ທ ນ (ສ ວ ນ ນ ເ ວ ້ ໄ ປ ວ ່ ວ) ປ ່ ວ ຊ ຊ ຖ ວ ບ ໄ ປ

ลิง ! เอาลูกอ้ายมาบ้องชีกอดมันไว้ให้แก่น ๆ ให้ถักกว่าตุ้มผ้าพุ้มแปะ ถันมันพึกถีงใตมันจั่งชิบ่เปื่อยแด่ และอ้ายก่บังชิฮับม้าไปได้สะดวก ทังชิได้เหันช่องทางต่ำไปในเวลาพั้นตลอกลอกฝั่งแล้วก่ถี.

- เถิงปู่งแปงไปป่างใดก่ถี ก่พ่แต่ห้ามบ่ให้เอาเจ้าถิกม้าท่ำนั้น ด้วยว่าเวลานั้นเปื่อหมอกบิงฤอบลิงปูหน้าถึบเก็เหมือกลุ่มนั้นแล้ว จะไปหน้าก่บากแถน ฝึกเถื่องอีกอ่อบและบุกดงอกท่บท่าว แล้วก่เล้บพาภับปุก. จำเพาะถึกในบโถกบ้อบที่ มิ ธ้ม ต้บไม้ใหญ่. สุดันบิปูกลุ่มหมิดปานลอบน้ำแต่บ่จ้มฉ่ายากหื้โสกแถบป่างใด มิแต่ละอั๋งเถ้กให้ถึท่ำนั้. นางนั๋งกู้เอ๋าลิงเหิ๋งถึบฉาย ส่วนสีทิบเมื่อได้ห้อบสายไหม้บักสั๋งฮานไว้ว่าไม้แล้ว ก่เลาะลงไปมาหาช่องทาง.

- ถึบนั้นบักสั๋งฮานอุกทาก ย้อนกานเถินทางบี้เหื่อที่สุด. มันก่ถึดสั้นอื้นหมิดกำลั๋งแอวของมันจิบสายไหม้หุ้ดและสานรักฮานม้าฮาด. เมื่อมื้นแล้วมันก่สักอะไบ๋อื้นสูงเท้อมหิฉปะนางสิบบาด แล้วก่บุปู่าไปเสั๋งถาบ ๆ ถั๋งบ่ทุระน่าเจ้าของผู้ฮับอี๋ หื้ กานถ้นถอ้าหาช่องทางเถินต่ำไป.

- เมื่อถุบถอานำบ่ทันแล้ว สีทิบจึ๋งอกปากว่าเอ๋าเหิบาบี้ ! บั๋งแต่พั้นต้นบี้แหม่ะชิพาไป พาฮ้านหท้อบ ฮาใส

ต໋ເນວອື່ນນໍ່ໄດ້ເລີຍ. ຄັນເຫງົາທຸ່ງວແມ່ນແຕ່ນ້ຳຫ້ວຍ ເຫາກຊິປຸ່ ເທົ່ງດິນດອກຕ໋ ບ່ມີ ໄປຫາງໃດສຸດກຳລັງແລ້ວບາດນ໊ ຈຳເປັນຕ້ອງ ຄ້າໃຫ້ໝອກຫາບເສັງກ່ອນ ບ່ມ໊ເກັນນ໋ງໜ໊ ສອງຊົ່ວໂມງໄປດອກຕ໋. ຄັນແຈ້ງຕາມງາເຊົ້າແລ້ວ ເຮົາຈ໋ງຊອກຫາບ່ອນແວ່ບອນເຊົ່ງ ນ໋ຳ ຖ໋ງໄຮ່ຖ໋ງນາແຫ່ງໃດແຫ່ງນ໋ງ ຊ໋ງປະກົດວ່າປູ່ແຄມດອນນ໊. ດ໋ງວ ນ໊ແນວໃດກ໋ນ໋ ຈາກນ໊ນ໋ພົ້ນແລ້ວ ນ໊ກ໋ແມ່ນໃສກ ນ໊ນ໋ກ໋ແມ່ນໜ໋ຍ ປູ່ເລິກ ໆ ເໜ໊ນ ຈັກແມ່ນໜ໋ງ໋ຕ໋ແມ່ນໜ໋ງ ຈັກອັນໃດຕ໋ອັນໃດ ຕາ ສ່ອງນ໋ເຖິ ປານເຂ໊ຳຖ໋ຳເອ໋ຳຊ໊ ໆ ! ນ໊ອນຄວາມຫ໋ງໃຫ໋ ຈັກຮອດ ໃສຕ໋ຮອດໃສ...

ฝ. ใต้ป่าหมากภ่ำ

- สุวันนี้เว้ายั้งอ่า นั้นะ ! อ้ายสีทิง เรามาหาภ้ัง ยิวเย้ยเอาเหาะ เราใ้ว้ปู่ย่อนโมงจ้ังจุภ่ำมีพ่ร้ายปานใด ฝ่างภ่ำมีอ่าจุธ้อเฟ้ยหมาบ้ีลาธ่ำเราลอกวิ ถ้ังจุภ่ำยืนถ้างไฟภ่ำ บ้างพ่ใ้ปู่ ธากไม้ลายป่างที่เป้งถ้างปู่บ่าหมู่บ้ีภ่ำหาพ่ใ้ว้ อ้ายบ่ใ้ว้ถืกับเหู้ภไฟมาบ่ำแถ่หอะ ?

- อ่างบ้ีงบ้ีมีแล้อบ่ แถ่ลงอบ้ีหากปู่บ่าเถิงถ่างม้ากับตุ้มบิภถ่ำอ้ังจุเอาไปว้องพ่เค้าเพ้งพุ้งหมิด. ม้าอ้ร้ายติกบ้ั้ง หอบเอาไปบ่ำหมิด เสื้อถุ้มภ่ำป้อมไปบ่ำกัง ปางบ้ีเกาะหางาม ยากมุ่นหมิดแล้อติ.

- ผ้าธอายอางภ่ำปู่ทั้งเ สีทิงถิงภ่ำปู่ปายถิงเจ้าทั้งเ พวมบักสัวยางโถถไปทั้ง สายธักต่างภ่ำยากเลิบติกม้อง ลายางกาง.

- จ้ังแม่นทันมะชาก ! ปู่บ้ีอ้ี (สีทิงท้องอ่า) บาก บ้ีถังเราถินายอางหาเอาฟืนมากังฝ่างภ่ำใ้ถแล้อ หั้นะ.

- จุยากหง้า ไม้ลำแหว้างกะแก้างงำพ่เป้งถ้ัง อ้ายภ่ำปงบปู่ทั้งเ เอาผ้าธอายหู้างม้ามาใ้ห้บ้อายก่อนแถ่.

- บ้อายจุเธ้ักหง้า ?

- ຊິແປງບ່ອນໃຫ້ບັກນ້ອຍ--- ບໍ່---ບໍ່ປູຈ້ຳຊັ້ນວອກປັ້ນຂຶ້ນ ມັນຈ້ຳຊິບໍ່ກ້ຳອອກໃສ່ທ່ານ ຂ້ອຍຈ້ຳຊິເດ. ບ້ຳອຸ່ນອາຍຫ ຼ ງມ້ຳປູ່ເນາະ ເອົາກ້ອນຫີນປູ່ຕ່ຳໜ້ຳອ້າຍຫັ້ນມາໃຫ້ແດ່ ນ້ອງຊິໝຸນຂ້ຳງມັນໄວ້.

- ບໍ່ເຫັນວອກ ອ້າຍນໍ ! ນະຕາອ້າຍຈ້ຳແມ່ນເຊີ ບາດ ຕານ້ອງດຸດປ່ານຕາແນວເອົາຊິ ?.

- ແລ້ວ ?? ເດນໍ ! ເອົາເສື້ອຕຸ້ມອ້າຍມາ ຊິປົກຕີນນ້ອຍ ?? ແດ ?? ນີ້ໃຫ້ມັນ ກັບແນ ?? ຕຸ້ມນ້ອງແດ່ ຊິຫົ່ມໃຫ້ມັນ ?? ! ເຫັນບໍ່ ເບິ ?? ດຸສິຫົ່ມ ອຸ່ນໃດນ້ອງວ່າ.

- ໃບ່ ແທ້ ?? ເນາະ ! ນ້ອງສ ?? ຊ ?? ງບ ?? ຣະ**ບັ**ກຕຸ້ມຕອມ ເກັເລັກເກັນ້ອຍເອົາແທ້.

- ອ້າຍດຸດສ ?? ໃສ ?? ນ ?? ຊູ່ສ ?? ຊູ່ເນອເນາະສ ?? ຫົ່ມ ອ້າຍດຸດລ ?? ມ ?? ແລ້ວຫວະວ່ານ້ອງເປັ່ນຄົນລ ?? ງສັ ?? ນະ ແຕ່ປູ່ ?? ງ ?? ທ ?? ແດ່ນແທ້ ຝ ?? ນ ?? ຕ ?? ກ ?? ລ ?? ມ ?? ແຊ ?? ະ ?? ດ ?? ງ ?? ຮ ?? ກ ?? ບ ?? ລ ?? ວ ?? ?? ?? ?.

- ເອ ?? ອັນນັ້ນແມ່ນ ?? ວ ?? ມ ?? ຳ ?? ນ ?? ງ ?? ອ ?? ງ ?? ນ ?? ລ ?? ງ ?? ສ ?? ອ້າຍ ພ ?? ກ ?? ເປ ?? ນ ?? ນ ?? ໄ ?? ນ ?? ກໍ ?? ຮ ?? ເ ?? ລ ?? ກ ?? ?? ??

- ສີທົນພ່ອງເປົ້າໄຟປ່ານສຸງສູບເຫຼ້ ກ ພ່ອງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ "ຄ໊ຊິບໍ່ດອກ" ຄາວນຶ່ງໄຟກໍລຸກຂຶ້ນຮືນ ๆ ຫົວທີ່ສ່ານແສງແດງ ແລ້ວກໍຊັກແປວຢ່ອງຂຶ້ນ ຍາວຫນອກມືນໃຫ້ອາກາດອຸ່ນເກີ່ລະຫນ້ອຍ ໃນອ້ອມຮອບເຈ້ ດສອກ.

- ບ ັກນ ີ້ ນ ້ອ ງຊິ ນ ້ ຳ ປ ້ ອ ງ ຂ ້ ຳ ງ ບ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ໄ ວ ້ ເ ພ ື ່ ອ ລ ະ ອ ັ ງ ໄ ຟ ປ ້ ານ ມ ັ ນ ຟ ັ ງ ໃ ສ ່ ໃ ຫ ້ ອ ້ ອ ຍ ຮ ັ ກ ສ າ ຈ ຸ ຟ ື ້ ນ ເ ປ ົ ້ າ ໄ ຟ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ວ ້ ໃ ຫ ້ ລ ຸ ກ ອ ້ ອ ຍ ສ ີ ທ ົ ນ ... ບ າ ກ ນ ີ ້ ຄ ໊ ຊ ິ ບ ໍ ່ ປ ້ ານ ຫ ວ ັ ກ ປ ້ ານ ໃ ອ ສ ັ ງ ແ ຫ ຼ ະ .

- ແ ທ ້ ເ ນ າ ະ ຈ ້ ຳ ແ ມ ่ ນ ນ ้ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ບ ິ ງ ນ ิ ส ะ ก ิ ເ ມ ื ่ อ ถ ่ ำ ก ิ น ດ ັ ງ ໄ ຟ ກ ໍ ບ ้ ຳ ລ ຸ ກ ປ ານ ໝ ໍ ນ ນ ิ ง ເ ອ ิ ำ ຊ ื ่ ๆ ອ ้ ອ ย ร ู ้ เ ม ื ่ อ ถ ิ น ม า แ ล ้ ว ป า ก น ี ้ ห ิ ว ใ จ ก ็ ม า ย อ ย ก ย ้ ว ๆ ว ่ า ง ๆ น ี ้ จ ้ ำ แ ม ่ น อ ุ ก ท า ก ข อ ๆ ว ่ า แ อ ่ ๆ ข า ป ุ ง ก ื น ห ม ิ ด ก ็ ก อ ่ า ช ิ ไ ด ้ ห ม ิ ก เ บ ้ ำ ป ่ ู จ ้ ำ ช ุ เ ห ้ ำ แ จ ้ ง พ ุ ้ น ต ิ .

- ໂ ນ ໃ ຫ ท า ย ม ั น ก ็ เ ป ั น ช ั ้ น แ ล ่ ว .

- ช ั ้ น บ ้ อ ง บ ่ ໂ ນ ໃ ຫ จ ั ก เ ห ็ อ ห ว อ ะ ?

- บ ่ ๋ บ ้ อ ง บ ่ เ ค ี ย ໂ ນ ໃ ຫ จ ั ก ช ิ ໂ ນ ໃ ຫ ไ ป เ ร ั ว ห ง ั ว .

- แ ม ่ น ป ู ่ ว อ ก แ ต ่ บ า ง ท ี ค ว า ม ไ ภ ร ้ ย ห า ก เ ป ็ น อ ิ เ ก ี ย ด บ อ ุ ก ท า ก ค ั น บ ่ ร ้ า ย ม ั น ก ็ ง ่ า ย ส ว ่ า ง ๆ ไ อ ย บ ำ ไ ผ ช ิ เ อ ั ้ น ໂ ນ ໃ ຫ ไ ว ้ จ ั ก ล ิ น เ ด ะ ส ่ อ น ห ล ว ย ค ื จ ้ ำ บ ้ อ ง ผ ู ้ ข ั ด ส ิ น จ ิ ต ใ จ ป ู ่ ส ม ี ้ ง ั ้ น เ ร ั ก จ ้ ำ ใ ว จ ิ ง ๆ ป ู ่ ไ ด ้ .

- ແມ່ນແລ້ວ ພວກນ້ອງສອງແມ່ລູກເປັນຄົນຈົນກໍຈົງ ແຕ່ ບໍ່ເຄີຍໂມໂຫຈັກເທື່ອ.

- ຕໍ່ໜ້າວຽກທີ່ການ ອ້າຍກໍບໍ່ເຄີຍໄດ້ທໍ້ຖອຍຈັກເທື່ອ ແຕ່ ຄັນອຸກໃຈນາມັນຫາກເປັນລາຍຕ່າງໄປໂລດ ດ້ວຍວ່າອ້າຍກໍໄດ້ພ້ອມ ພໍ ພ້ອມແມ່ນສ້າງແປງນາບໍ່ຂາດ ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຄັນອ້າຍບໍ່ລະເຫຼົ່ານວຽກ ການ ຄົງໄດ້ເປັນສຸກສະບາຍໄປປູ່ດອກ ບໍ່ວ່າໃຜ ໆ ກໍຕ້ອງພົບກັນ ເວລານ້ຳ ແຕ່ທຸກວັນນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນອ້າຍເປັນທຸກຍ້ອນຂາດເຂີນດອກ.

- ແມ່ນແລ້ວ ອ້າຍເປັນທຸກນຳແມ້ ໂອຍ ! ໜ້າອີ່ງູ ຕົ ງ ຊາວ ລາວ !

- ຈັ່ງຊີ້ແຫຼະເນາະຄົນເຮົາ.

- ນ້ອງກໍຄຶດຮອດຄຶດເຖິງລາວຢູ່ ສິທົນເອີ້ຍ ເພາະລາວ ກໍເປັນຜູ້ຈົບຜູ້ດີ ເອົາເທາະ ປ່າເວົ້ານາເທາະຄວາມນັ້ນ ຄືວ່ານາໜ ນ້ຳຕາອອກ ນີ້ ນ້ອງແຮງເປັນເສົ້າເປັນໝອງໝົດມື້.

- ແທ້ແຫຼະເນາະ ! ລາວກໍຮັກກໍເພງນ້ອງຄືອຸທອງກ້ອນ ວຽງຈັນ ສຸວັນນີ ລາວກໍໄດ້ອຸ ນຸ ນ ຄ ຊູ ພວກເຈົ້າແມ່ລູກນາຢູ່... ຮ ອ້ ຍ ! ນ້ອງຈຸ ໄ ທ ທ ວ ! ປ່າໄ ນ ວ ອ ຍ ແ ຍ ບ ປ ກ ໄ ທ.

- ໂ ອ ! ອ ຍ ກ ນ ໄ ທ ເ ອ ຍ ກ ໄ ທ ທ ະ ແ ນ ໂ ນ ນ ນ ຳ ແ ນ ຊ ຜ ໂ ນ ນ ນ ຳ ຄ ກ ນ.

- ສຸ ວັ ນ ນີ ໃ ຈ ນ ອ ງ ສ ງ ນ ປ ະ ເ ສ ກ ແ ທ ອ ຍ ນ ນ ບ ໍ ່ ໄ ດ ໄ ທ ດ ໍ ່

ນ້ອງສາຄືຊິບໍ່ສວ່າງ ຫງັບເຂົ້າມາໃກ້ ໆ ພໍ້ນະນ້ອງ ຫງັບຕົນນາ ຂາງໃຜ໋ ສົ້ນນ້ອງຖຸກປາກໝົດເນາະ ໂອ ! ໜ້າອີ ຫງັບເຂົ້າ ອ້າຍຊິຮັກສາບັກນ້ອຍປ່ຽນດອກ ໃຫ້ນ້ອງຝົ່ງໃຜ໋ກັບກິສາ.

- ເອົາເທາະ ນ້ອງອຸ່ນປູ່ດອກ ຄັນອ້າຍປາກນ້ຳກໍພຶ້ເຊົ້ງ ເນ້ອອກທະເນ ນ້ອງປຸ່ຈ້ຳຊຸກໍສະບາຍປູ່ດອກ.

- ສິທົນພ່ອງເວົ້າເພ່ອງນ້ຳລ້ຳ ຄຸງຂ້ານາງສຸວັນນີ້ວ່າ ເຫ໋ຈ້ຳເຮົາປູ່ປ່ອນຈ້ຳຊຸກໍພໍ່ປູ່ ຫົ່ນຫວາຍນ່ຳແຕ່ຫົວເຂົ້າທໍ່ນັ້ນເທາະ ເກົ້າໂນງກ້ານຄົນແລ້ວເດ໋. ໄຕ່ຕາມທ້ຳຊໍ້ວຮ້າຍຈ້ຳຊ໋ ຖຸກເຟ້ນ ທອດເຟ້ນຫົວ ນ້ອງເຄບ໋ຫົວເຂົ້າຫວະ.

- ສຸວັນນີ້ຕອບໄປວ່າ ນ້ອງຫວະບ໋ຫົວຈັກ໋ ນ້ອງບ໋ເຄັ້ຍ ກິນເຂົ້າວັນລະສ໋ຳລາບຄືອ້າຍ ລ້ຳເຫ໋ອນ້ອງກໍເຄັ້ຍໄວ້ນອ່ນທ້ອງເປ໋ ຫົວທໍ່ນ໋ຊິພໍເຟ້ນຫງ້ຳເນາະ.

- ສິທົນເວົ້າໄປທັ້ງຫົວເຝ້ຍວ່າ ເນາະ ກິ ໃຄ ແມ່ເຮືອນຜູ້ ຈ້ຳຊ໋ ມັນຈ້ຳບ໋ເປ໋ອງອັກ໋.

- ສຸວັນນີ້ເຂົ້າໃຈ໋ ແລະບ໋ຖ໋ຳສະເອົ້ອກເຖ້ຳບ້ານຫາຂອງພໍ່ ນາ ຈ້ຳຕອບໄປວ່າ ນ້ອງບ໋ເຫັ້ນເຟ້ນແມ່ເຮືອນນາ ອ້າຍຝັນຫວະ ?

- ຄືຊິແມ່ນ ຫົ່ນນ້ອງນ້ຳນະພາໃຫ້ໄປ໋ໄປໃລ ໆ ເລ ໆ !

- ສຸວັນນີ້ຕອບໄປ ຖ້ຳຊຸ້ນແລ່ວ່າ ຈ້ຳແມ່ນໃລພາເນາະຄັ້ນ ອິດໜ໋ຈ໋ອໂນງບ໋ໄວ້ ກ໋ນົກເປ້ຳອ້າຍຫັ້ນເວ ໄຜ່ຈ໋ກໍພໍ້ນ໋ຕວາ.

- ໂອເນາະ ! ນ້ອງບ້ຶກຊອກເນາະ ເສັ່ງທີ່ແຕ່ແມ່ນຂອງ ປາກຫາພໍ່ເຖົ້າໃໝ່ທໍ່ນັ້ນແຫຼ ະ.

- ນົກຄໍ່ທ້ຶງຫົກໂຕກັບກະຕ່າບອີກໂຕນຶ່ງ--- ຊິກິນໝົດພຸ້ນ ຫວະຈ້ຳຊິພໍ.

- ປູ່ບ່ອນຈ້ຳຊ ຊິໃຫ້ໄປຄ້ວກິນຈ້ຳໃດ ເຄ້ືອງແຕ່ງປູ່ແຕ່ງ ກິນກໍບໍ່ມີ ຈັກ:ນ່ອນນັ່ງຊິເປັນຂ້ເຖົ້າໝົດແຫຼ ະ.

- ນ້ອງຊິເປັນທຸຣະດອກ ໝົກໃບຂ້ເຖົ້າກໍບໍ່ມີ ໃຫ້ນັ່ງຂ້ວ ຄວັນໄຟຫັ້ນ ປູ່ທ້ຶງປູ່ນາອ້າຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ນົກໄດ້ໜູມາປ້ຶງນາຈ້ຳຈັກເທ້ືອ ຫວະ ໂອເນາະລືມໄປ ດຸງວ່ອ່ານ້ອງເປັນຄົນລ້ຽງສັດຊັ້ນດອກ ເອ້ົາ ຫ ຼ ກນົກໂຕນ້ຶ ໃຫ້ແດ່ ຄ່ອຍ ๆ ແດ່ນັ່ງຊິໄປ ວແລ້ວ.

- ນ້ອງກໍເອ້ົາໂຕນຶ່ງມາຫ ຼ ກໃຫ້ເບ້ິງແດ່ເດ.

- ຕາຍ ! ຊິກິນຮອດສອງໂຕພຸ້ນຫວະ ເຫັນແຕ່ຜ້ເປ ົ ່ າ ເ ໃ ໝ ົ ່ ອ ກ ຈ ້ ຳ ຊ ້ ເ ອ ເ ອ ົ ້ າ ແ ຫ ຼ ະ ຫ ້ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ແ ຫ ຼ ະ ມ ານ ້ ອ ງ ຊ ິ ຈ ້ ້ .

- ສຸວັນນ້ ນ ້ ອ ງ ຄ ິ ຊ ິ ເ ປ ັ ນ ແ ມ ່ ຄ ົ ວ ລ ະ ອ ຽ ດ ແ ທ ້ ๆ ເ ນ າ ະ ຫ ວ າ ກ ບ ່ ເ ຫ ັ ນ ມ ີ ນ ້ ໍ າ ໃ ຫ ້ ກ ິ ນ ໃ ຫ ້ ອ ้ ายกินน้ำบอกมั้ยหวะ.

- ເມ ິ ນ ປ າ ກ ກ ິ ນ ເ ຫ ົ ້ ◌ ◌ ◌

- ນ້ອງຫວະ ? ພັດແຕ່ເກີດມາ ຫາກໍໄດ້ຊົມວ່າງກິນເຂົ້າ ສວາຍປູ່ຮ້ານເຂົ້າແກງແມ່ດ່ຽງທໍ່ນັ້ນແຫຼະ ຖ້າອ້າຍນ້ຳປູ່ດີ ໆ ຊິຫາ ໃຫ້ກວດນ້ຳພຽງຄໍ່ງອນ ເຫ້ົາໃຫ່ປ່າງແຊບ ໆ ຫວານ ໆ ຊ້ຳ.

- ຣວ້າຍ ! ສຸວັນນີ ນ້ອງເອົາມາແຕ່ໃສ, ຈົ່ມນິ່ງເອົາຫວະ ?

- ຊັ້ນປູ່ໂຮງເຂົ້າແກງ ອ້າຍບ່ໄດ້ຫ ໍ ງຊ ໍ ຣອດສອງກວດພຸ້ນ ຫວະ ກວດນ້ຳອ້າຍກໍກິນກັບບັກນ້ອຍຫັ້ນເດ ກວດນ້ຳອ້າຍກໍໄດ້ເອົາ ມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້ານ້ອງ ແຕ່ນ້ອງຫາກກິນພໍແຕ່ແຈະ ໆ ເລັ ໆ ນ ໍ ແຫຼະ, ອ້າຍບ່ໂອ້ໃຈ, ເລີຍໃຊ້ຄ່ຳໝົດທ້ັງສອງກວດ.

- ແລ້ວເຮັດຈ້ັງໃດ ?

- ເຮັດຈ້ັງໃດ, ກວດຍ ້ ງເຕັມນ້ອງກໍໄດ້ຈັບຍັດໃສ່ກະຕ່ານ ນ ໍ ເດ ເພາະນ້ອງຄຶດວ່າ ມານ ໍ ຳທາງອ້າຍກັບບັກນ້ອຍຊິຫ ໍ ວຊ ໍ ັ້ນ ກ ໍ ອ ນ ໍ ເດເຫ ໍ ້ ານ ໍ ັ້ນ.

- ຈ ້ ັງແມ່ນນ ້ ອງຄ ໍ ຶດຊ ໍ ອດຈ ໍ ອດເພ ໍ ື ່ ອເນາະ, ອ ້ າຍ ບ ໍ ່ ເຄ ໍ ີ ຍ ໄ ້ ດ ້ ເຫັນ ຜ ໍ ູ ້ ຍ ໍ ີ ງ ຈ ້ ັ ງ ນ ້ ອ ງ ນ ໍ ີ ້ ຈ ັ ກ ເ ທ ໍ ື ່ ອ ຄ ໍ ຶ ດ ເ ບ ໍ ິ ງ ດ ູ ! ຍ ານ ອ ອ ກ ມ າ ແ ຕ ່ ໃ ຮ ງ ເ ຂ ໍ ົ ້ າ ແ ກ ງ ໃ ຫ ້ ປ ູ ່ ຍ ້ ວ ຍ ໆ. ປ ານ ນ ັ ້ ນ ຍ ັ ງ ງ ິ ມ ຄ ໍ ຶ ດ ນ ໍ າ ເ ພ ິ ນ ກ ວ ່ າ ຕ ິ ນ ເ ອ ງ.. ຊ ານ ໃ ດ ໄ ດ ້ ນ ້ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ມ ັ ງ ເ ຫ ັ ນ ຈ ະ ບ ໍ ່ ເ ສ ັ ງ ໜ ້ າ ເ ສ ັ ງ ຕ າ ແ ກ ່ ຜ ູ ້ ໃ ດ ແ ລ ່ ອ.

- ຂ ໍ ໃ ຫ ້ ໄ ວ ້ ຈ ້ ັ ງ ຄ ໍ ຳ ສ ິ ບ ຄ ່ ຳ ປ າ ກ ທ ້ ອ ນ, ນ ້ ອ ງ ບ ໍ ່ ປ າ ກ ໄ ດ ້ ແ ທ ້ ໆ ເ ມ ອ ຄ ັ ນ ອ ້ າ ຍ ບ ໍ ່ ຮ ້ ານ ນ ັ ້ ນ. ນ ານ ເ ດ ິ. ນ ານ ກ ິ ນ ປ ໍ ້ ານ ິ ກ ຄ ໍ ່ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ດ ິ, ພ ອ ນ ສ ຸ ກ ດ ິ ກ ໍ າ ລ ັ ງ ແ ຊ ບ ກ ໍ າ ລ ້ ັ ງ ນ ອ, ເ ສ ັ ງ ເ ຫ ັ ນ ເ ຕ ່ ນ ໍ ີ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ທ ໍ ່ ນ ັ ້ ນ ແ ຫ ຼ ະ ອ ຸ ສ າ ກ ິ ນ ໜ າ ກ ກ ໍ ່ ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ເ ນ າ ະ ເ ນ າ ະ.

- ຮວ້ານ ພັດເອົາໝາກກໍ່ນາແຕ່ໃສອີກ.

- ຊິພ້ວກວ້ຫງັງເບາະ, ນາງນ້ຳທາງກໍປົກເອົາ ໆ ນ້ຳວ່າ ແລ້ວກໍພັດໃສ່ຖົງຈົບເຕັ້ນ, ນັ້ນເດ.

- ໝາກກໍ່ສຸກຊ້ຳພັດວ່າ.

- ເອົາຈົກເອົາໃຈໄປໄວ້ໃສຈ້ຳຊິບໍ່ສຸກ ນ້ອງກໍໄດ້ໝົກແຕ່ໄຟ ພວມລຸກພ້ານເດ ຂອງເຄັ່ຍເຮັດປູ່ ເມ້ືອປູ່ທ້ຳຢູ່ນາກໍ່ດີ.

- ໃຄ່ເນາະ ຊັ້ນນາຮ່ວມແລງກັນເທາະສຸວັນ ອ້າຍປາກ ດ້ົນເພ້ືອຄວາມປູ່ດ້ົນແຮງຂອງນ້ອງ ແລະຊິໃຫ້ພອນນ້ອງໄດ້ຜົວຜູ້ຮູ້ ໄດ້ຜູ້ດີ ◦ ນ້ຳລ້ານ້ ໃຫ້ນ້ອງປາຖນາເອົາເອງຈ້ຳໃດກໍ່ດີ ແລ້ວເວ້ົາ ໃຫ້ອ້າຍຟັງແດ່.

- ຊິໃຫ້ນ້ອງເວ້ົາຈ້ຳໃດ ສີທົນ ຂອງວ່ານ້ອງບ່ໍໄດ້ຄຶດຫາ ຈັກເທ້ົອ.

- ສີທົນ ພ່ອງເວ້ົາພ່ອງກົນໝຸນ ໆ ຕາມກຳລັງພ່ໍນາ ວ່າຈ້ຳໃດນ້ອງ ບ່ໍຄຶດຫາຈັກເທ້ົອອີຫ້ ຫວະ ຊິບ່ໍເອົາຈັກເທ້ົອຫວະ? ແຕ່ເຖົ້ງຫົວແລະກົນແຊບປານນັ້ນ ລາວກໍ່ບ້ົງຕັກຕ່ອນແຊບນາສູ່ ເພ້ືອນທ້ງຂອງຕົນປູ່ ແຕ່ນ້ງບ່ໍຮັບເອົາເປັນເດັກຂາ ແລະຍົນດີ ກົນໝາກກໍ່ແຕ່ສອງສາມໜ່ວຍທ່ໍນັ້ນ. ເມ້ືອເຫັນວ່າສຸວັນ ນ້ົ ບ່ໍຕອບ ຄວາມໃດ ສີທົນກໍ່ຖາມຕ່ໍໄປອີກວ່າ ຈ້ຳໃດນ້ອງ ບ່ໍຄຶດປາກໄວ້ລຸກ ໄດ້ຜົວສ້ຳເດ ? ນ້ອງກໍ່ເຖົ້ງອາຍຸແລ້ວເດ.

- จักแล่ว ນ้ອງບ້ງພວມທຸກພວມຍາກປູ ກ່ອນຊິສ້າງ ຄອບສ້າງຄົວ ປ່າງນ້ອບກໍ່ວ້ອງມີເງິນມີຄຳແດ່ ຄ້ຳ ນ ນ້ອງຈ໋ງປາກ ຊອກຫາໄປຈັກຫ້າຫົກປີອີກເສັ້ງກ່ອນ.

- ໜ້າອີ ງູເພາະ ! ອ້າວພໍ່ເຖົ້າອ້າຍໃຫ້ຈັກເລັກຈັກໜ່ອຍ ແມ ພໍ່ມາຊ່ວຍຄອງນ້ອງ ນ໊ ດອກ.

- ຂອບໃຈຫຼາຍ ๆ ແລ້ວ ສີທົນ ຄົນທັ້ງຫຼາຍຮູ້ຈັກເອົາ ພັກຊິວ່າຈ້ຳຊັ້ນຈ້ຳຊ ໃຫ້ນ້ອງແລ້ວ.

- ເອົາຊິວ່າຈ້ຳໃດ ນີ້ແຕ່ວ່າອ້າຍນ໊ ຊະລາແລ້ວ ບໍ່ສົນເອົາ ນ້ອງເປັນເມ ເອົາບໍ່ຖືວ່າອ້າຍ ວ່ານ້ອງ.

- ສຸດັ່ນນີ ເວລານັ້ນກໍ່ທ້ອງໄປວ່າ ຮວ້າຍ ອ້າຍສີທົນລູກ ເຈົ້າຕົ້ນແລ້ວເດ !

ก. ທ່ົ່ກ໋ງສ້ງ2ອບ

- ຄ່ຳຈັ່ນລຸກ2ື້ນມາ ທ້ງ2ວ2ເລ້ັ່ງ2ຫ2ງ2ພຸ້ນ2ື້ເປ້ັ່ນ2ຶ2ລ໋ງ.

- ສ໋ທ໋ນຈ໋ງ2ໍ້ວ2ງ2ວ່ 2 ທ໋ເ2ົ໋ງ2ຸ ! ມ້ັ່ນ2ໍ່ຄ໋ດ2ຳ2ຫ2ງ2ເ2ຫ2ະ ມ້ັ່ນຄ໋ດ2ແ2ເ2ວ2ຊ2ຶ2ບ້ັ່ດ2ໃສ2ປ2າ2ກ2ມ້ັ່ນ2ທ້ັ່ນ2ເ2ຫ2ະ2ບ້ັ່ກ2ອ້ັ່ນ2ນ໋. ເ2ອ໋ານ2ານ2ໍ ໆ ສ2ງ2ປ໋ນ2ໃ2ຫ2ງ2ມ້ັ່ນ2ກ2ໍ2ບ2ໍ່2ໄ2ດ2ຍ໋ນ ບ2າ2ດ2ວ2ສ2ງ2ສ໋ບ2ເ2ໜ2ງ2ລ2ະ2ໜ2ອ2ຍ2ດ2ຸ2ດ2ມ໋ນ ຕ2າ2ໄ2ພ2ໄ2ວ2ຂ2ຶ2ນ2ໂ2ລ2ກ.

- ສ2ຸ2ວ2ນ2ນ2ວ2ວ2ວ

ຈັນອ້າຍຫັ້ນແຫຼະ ເບິ່ງແມ ເບິ່ງມັນກິນຫັ້ນແນ ເປັນຫ້າແຊບ ຫ້ານິວແທ້ ๆ ກໍ ໃຫ່ມາຄືຊິສ້ອງກລັບກາບບໍ່ປອກເລ່ອ.

- ທ້ຽງຄຳຈັນກໍໄດ້ສະແດງກິລິຍາທ່າທາງໃຫ້ເຫັນວ່າລູກເສືອກໍເປັນເສືອ: ພໍ້ກົ້ນຂຶ້ນມາບັງຄວາເຄັ່ງ ບໍ່ທັນຮູ້ສຶກວ່າຕົນປູ່ໂສ ເປັນປ່າງໃດກໍໂດດກັດກ້ວຍ ๆ ໄລ ເມື່ອອິ່ນແດ່ແລ້ວກໍນິ່ງນາບຂຶ້ນ ດັ່ງລັກທີ່ເດັກນ້ອຍທັ້ງປວງ ແລ້ວກໍ ສແວງປາກຮູ້ປາກເຫັນ ສະຕິ ແລະຄວາມຄຶດກໍລ້ຳໃຫ້ຍອກມາກວ່າເວລາທັນນະດາແລ້ວ ກໍຖາມ ຫາເຫດການ ບ່ອນປູ່ທີ່ກິນໃນປັດຈຸບັນ ເມື່ອເຂົ້າໃຈວ່າຕົນປູ່ກາງ ປ່າແລ້ວກໍ່ຍິນດີ ແລະຖາມພໍ່ວ່າ ໃນປ່ານີ້ ມີເສືອບໍ ?

- ພໍ່ຈົ່ງຕອບວ່າ ບໍ່ມີດອກ ປ່າປ້ານ.

- ລູກເວົ້າໄປອີກວ່າ ພວມຫັ້ນພໍ່ບັງວ່າມີຫັ້ນເດ ຄັນວ່າ ນ້ອຍນາບຳຮອດກາງປ່າ ໝາໃນຊິເຈາະຕາພໍ່ວ່າຊັ້ນ ກໍ ?

- ສິທົນແກ້ບໍ່ໄດ້ກໍເວົ້າໄປວ່າ ເບິ່ງດູໂອຫາງມັນນັ້ນ.

- ສຸວັນນີ້ຕ້ອຍໄປວ່າ ມັນກໍແມ່ນຕວາ ອ້າຍກໍໄດ້ເວົ້າອີ່ຫັ້ນແລ້ວມັນຈັ່ງໃດ ແຕ່ ນີ້ນັກຫ້ານ້ອງໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈໄວ້ວ່າ ພໍ່ເຈົ້າບໍ່ ດົວະຈັກເທື່ອ. ເມື່ອເຈົ້າບັງນອນຫຼັບ ໝູ່ເຮົາກໍໄດ້ນ່ານຄົງໃຫ່ຍ່ານາ ດຽວນີ້ເຮົາບັງປູ່ໃນກອນນ້ອຍ ๆ ບ່ອນນີ້ບໍ່ມີສັດຮ້າຍດອກ.

- ກອນນ້ອຍໃກຄົງໃຫ່ແທ້ຫວະ (ຄຳຈັນຖາມ)

- ໂວເວີ້ (ສຸວັນນີຕອບ) ແຕ່ໜາໃນບໍ່ທ່ອນອອກຈາກຄົງ

ໃຫ່ມ່ມາຈັກເທ້ຍ ຄັນມັນອອກມາຫໍ່ເຈົ້າກໍ່ຂ້າເອົາຊັ້ນຕ່ວ່າ.

- ສາວກໍ່ຊິຂ້ານ່ຳຫວະ ?

- ພ້ອມກັນຂ້ານີ້ໝົດຊູ່ຄົນແຫຼ ເຈົ້າກໍ່ຊິຊ່ວຍຂ້ານ່ວ່າປັກ ຫ້ວ ເຈົ້າກໍ່ບໍ່ປ້ານໃດເນາະ ຄັນມັນມາເຈົ້າກໍ່ຕີປ໋ວະ ๆ ເອົ່າຊັ້ນ ຕ່ວ່າ ເນາະ.

- ຄ່ຳຈັ່ນອວດຕົວ ຂຶ້ນອີກວ່ ເອົ່ານັ້ນໄລ່ຫັ້ນແລ່ວ ຄັ່ນ ມັນມ່ ເຮົ່າພ້ອມກັນຂ້ານ່ເນາະສ່ວ.

- ສ໋ວທ່ານເວ້ົ່ານ່ຕ໋ສຸວັນນ໋ີວ່ ບ໋ມ໋ ໃນຊ່ວ່ງເວ້ົ່ານ່ຳເດັກນ້ອຍ ກ໋ ນ້ອ່ງຈັກຄ່ນລ່ວກ ສຸວັນນ໋ີນ້ອ່ງຫ່ ກ໋ ສ່ອນສ່ວ ສ່ນພ່ນ້ອ່ງ ຈ໋ ຄ່ວ່ານ ເລ້ົ່ານ ໄລ່ນ ຂ່ອ່ງແມ່ນ້ອ່ງຫ້ັ່ນແຫຼ ເນາະ ຜູ້ ໜຸ່ ນ ຊ່ວ່ງເວ້ົ່ານ່ຳຜູ້ ນ້ອ ຍ ກ໋ ! ສ່ວແກ່ແມ່ໜ້ານ ອ້ານ ຖ ກ ປ້ານ ບ໋ ່ ເປ ັ ນ ຈ ້ ່ ຊ ໋ ປ້ານ ແ ຕ ່ ບ ໋ ່ ຮ ້ ູ ໜ ້ ານ ວ ງ ກ ຂ ່ ອ ່ ງ ແ ມ ່ ເ ຮ ົ ່ ອ ນ ຫ ້ ັ ່ ນ ແ ຫ ຼ ະ ຈ ັ ກ ໜ ່ ອ ຍ ຖ ກ ເ ລ ້ ່ ໄ ລ ່ ນ ອ ົ ່ ນ ອ ອ ຍ ລ ູ ກ ເ ລ ັ ກ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ກ ໍ ່ ປ ້ ານ ບ ໋ ່ ເ ປ ັ ນ ຊ ້ ່ ຳ ອ ້ ານ ວ ່ ່ .

- ເ ຫ ວ ໃ ຄ ຈ ່ ່ ງ ວ ່ ່ ານ ຊ ັ ້ ນ ສ ້ ່ ງ ຊ ່ ວ ່ ງ ເ ວ ້ ົ ່ ານ ປ ນ ານ ຜ ້ ູ ກ ໍ ່ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ຈ ະ ໄ ປ ສ ິ ນ ສ ູ ່ ເ ຖ ິ ່ ງ ເ ພ ່ ງ ງ ນ ໋ ້ .

- ເ ອ ົ ່ າ ແ ຫ ຼ ະ ປ ່ າ ເ ວ ້ ົ ່ າ ເ ຖ ິ ່ ງ ບ ່ ງ ຜ ້ ູ ນ ັ ້ ນ ເ ນ າ ະ ຊ ິ ປ ານ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ວ ຫ ້ ້ ງ ບ ່ ງ ບ ່ ເ ລ ່ ຍ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ໜ ້ ານ ກ ັ ນ ຈ ັ ກ ເ ທ ້ ່ ອ ນ ັ ້ ນ . ດ ງ ວ ນ ໋ ້ ອ ້ ານ ປ ານ ໄ ປ ໃ ຫ ້ ມ ັ ນ ຮ ອ ດ ມ ັ ນ ເ ຖ ິ ່ ງ ຊ ້ ່ ຳ ສ ງ ຈ ້ ່ ຊ ິ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ໄ ປ ອ ີ ກ ຈ ັ ກ ເ ທ ້ ່ ອ .

- ลำจันต้ยไปว่า เป้นหงัวพ่ำจ๊าเว้าขาแต่เมั่ ๆ ดูอว่าเมั่พ่ำตายแล้อ.

- ไอยลูกเอ๊ย ลูกบ้าบ่ลืมแม่เจ้าผู้พัดพากจากไปแท้บ่.

- ลูกบ้าบ่ลืม ขอๆว่าลูกเหงันเผิ้นเอาแม่ลูกใส่ในหื้บขาอ ๆ งาม ๆ นั้นปู่ แล้วแม่เถ้าเผิ้นจาลูกไปขาเอาต้นแปะใส่หัว พอมนั้น แม่กุดขาอ ๆ หงาอ ๆ และแลงใกแม่ป้าก็ไก้พาลูกสาหุ ๆ เหอะดา ไห้หาแม่ไปปู่เหิงฟ้าปู่เถ็อมพุ้นพ่ำ, แม่เราไก้ปู่พุ้นอิหื้ หวอะ ?

- พ่ำก็ปากบาปากไห้แม่ขอๆลูก เถิงหื้พุ้นหั้นแล้อ. ลูกเอ๊ย แต่เราต้อๆไหว้อยบเถิงปู่สมิ แม่ลูกจ๊างึกว่าลูกรัก และบับถือเผิ้นปู่ทุกเวลา.

- ลูกชิบหาเผิ้น ชั้นนะแลงมื้ นึกลืมไป แต่ลูกจ้มผู้ดูงอบไก้ ไห้น้าสาวสุวันนิพาเว้าแด่.

- มางักหู้า สาวชิพากไหว้พระ มาถู้เอ๋าลิงถัก สาวมื้

- เมื่อนั้น แวักลุ้เอ๋าลิงเหิงถักบาๆสาว แล้วเอ๋าม้าน้อยบิบและอ่าไป แต่หิวเกิกจ้มไปโดยถวามละอักต่ำใจ เว้อยจ๊ลักในถองถ้ง ภายนั้นกะสุดธอ้ายไปเป้นสิงใส และไก้

ຈະສຸດບົດທໍ່ໃດແຮງຊ້າເຂົ້າ ໆ ເວົ້າໄດ້ແຕ່ເທົ່ອລະຄຳຕາມສັ້ນນາງ ສາວໄປ ເມື່ອເຖິງບັ້ນທຸກບັ້ນປາກ ເດັກນັ້ນກໍເຊືອບຫຼັບໄປ ແລະ ນຸບຫົວເຂົ້າວ່າງເອິກຂອງນາງສຸວັນນີ ແລ້ວມືນັ້ນກໍຄ່ອຍ ໆ ນາງ ອອກ ແລະຕົກຫາງລົງເທິງຫົວເຂົ່າຕົນເອງ.

- ເມື່ອນັ້ນແສງສວ່າງຂອງກອງໄຟກາງກາດ ກໍຮຸ່ງສ່ວາງ ທົ່ວໄປ. ສີທົນກໍຮ້ອງເປົ່າລູກຂອງຕົນດັ່ງແຍງເທວະດານ້ອຍທີ່ທອດ ກາບລົງວ່າງອ້ວງຂອງນາງສາວ ຊຶ່ງເວລານັ້ນກຳລັງລະພົມພົວຢູ່ ເທົ່າອ່ອນ ຍັນສ່ວງກິສນາມາລາສົດອອກເມື່ອຂ້ວງໄຟ. ສີທົນກໍອ່ານ ບ້ອມຄ້ອມຈົດເຖິງພຸທສາສນາ ແລະຈົດວ່ວງວ່ອນເຖິງຄຳພົວຂອງຕົນ ສີທົນໂບບນ້ວ່ລົງໄດ້ຍມຸທຸຈົດ ທ້ວ່ຊອກຫາຂໍ້ຄວາມເພື່ອສະແດງ ກະຕັນບູຕໍ່ນາງສຸວັນນີ ຊຶ່ງໄດ້ທຳລາຄວາມຮັກພັກດີວ່ໍ່ຕົນ ແຕ່ປາກບໍ່ ອອກ ໄດ້ແຕ່ຫງັບເຂົ້າຫານາງ ແລ້ວຄວາຈູບຈອມຂວັນລູກຂອງ ຕົນທີ່ປູ່ໃນອ້ວງຂອງນາງສາວ ແລ້ວກໍສລົບກັ້ນໄປເປັນຊ່ວຄາວ ຈົນ ແກະສົບອອກຈາກຈອມຂວັນລູກຂອງຕົນກໍເຍັ້ນຍາກ.

- ສຸວັນນີທ້ວ່ເວົ້າທ້ວ່ລ່ອຍນ້ຳສະສີທົນອອກວ່າ ປ່ວກຍ ມ້ນແຮງຫຼາຍມ້ນຊິ້ນ ປະໃຫ້ນ້ອ້ງເອົາມ້ນນອນ ເທ້ນບໍ່ມ້ນພວນ ເຊືອບຊາບຝ້ນເຖິງສວ້ນພົບປ່ວ່ງວ້ນ.

- ແລ້ວສຸວັນນີກໍວາງແຕ້ກລົງ ແຕ່ເມື່ອທອກກາບລົງເທິງ ຫນ້າຟາກອ່ອນເກີ້ສຳລັບຮອງຫຼັງມ້ານັ້ນແລ້ວ ຄ່ຳຈັນກໍສະດຸ້ງຕື່ນ ແລະຖາມວ່າ ແມ່ນຢູ່ເທິງຫຼັງມ້າຫວະ ແລະທາງຕາກໍເຜີເບິ່ງ ເພື່ອໃນ້ໃນລະວ່າງນ້ຳນາທີ ໃຄ່ຈະຫໍ່ພັບຕາ. ເມື່ອຮູ້ສຶກຄັກແນ່ ແລະ ຈຳໄດ້ຫຍັ້ງເຫດການທີ່ຕົນໄດ້ຜ່ານມາໃນຕອນວັນ ອັນພາໃຫ້ເຊື່ອບ ຫຼັບໄປນັ້ນກໍເວົ້າໄປອີກວ່າ ພໍ່ຂ້ອຍເອີ້ຍຄັນພໍ່ຊິເອົາແມ່ງໃໝ່ປ່າລົ້ມ ບ້ານສາວສຸວັນນີ.

- ແລ້ວ ໂດຍບໍ່ຄອຍຖ້າຄວາມຕອບຖາມປະການໃດ ๆ ຄ່ຳ ຈັນກໍເຊື່ອງຫຼັບໄປອີກ.

๒. ทางาวบ้ำหมอก

- นางสุวันงิบ่ไว้ใจยังอาจาอันแปกปลาก ที่ฮูยอยมาจากสิบยอางเดัก แต่บางทากถีเอ๊ายังถวามไว้เมื่อเชื่อใจต่กันและกัน. บางถุ้มเอ๊าเดักโดยถวามพากพูม ทัง ลุกท่องไปมาเพื่อรักสาพืนไผ่ให้รุ่งสเม. เมื่อเห็นว่าน้ำหมอกอันเลื่อนลอยปู่เทิงหน้าหมอางที่ปู่ถูงางั้น บังบ่ทันเสื่อมหาย เท็อ นางจ๋างบอกสีทินมางอนเสั่งที่ยอกย้างกอางไผ่ แล้วเว้าไปว่า. "น้อางป้างอ้างยุเปันถีเก๋า เพาะอ้างยุถูกล๊างปู่บ่ปาก และแสงตากกเก๋เบิงแต่แปวไผ่ ถีลูกยอางอ้างว่างั้นมา, มางอนสาเป้ น้อางยุเปันผู้รักสาลูกและอ้างเอางอก.

- พ่นางตอบไปว่า: ให้น้อางทั้นอน อ้างยุเปันผู้เฝ้าพวกเจ้าทังสอาง เถิงอ่างกบมหู่บ เพาะธ่อยอางพบแปวถุหัวปู่ธึก ๆ ถูอนั้.

- สุวันงิสูกถวามไปว่า; ตาย ! เปันร้อยเปันพันพุ้นหาะ ในเวอก ลางถิงถึดแต่แยอกูงกกบังปู่ไก้ทั้นเว.

- ถันบ่เถิงนั้น กกิงนิแยอกำตึกสมอางปู่แต่ยุ้อในกูงมานั้.

- ນ້ອງຊິຫວາຍເບິ່ງເນີ ຄວາມຄຶດຂອງອ້າວນັ້ນ ໃນຊ່ວ ໃນງ່ອນກັບຄຸວນີ້.

- ເອີ້ນ້ຳ ! ເອົາ ຄັນຫວາຍຖືກນະ ສຸວັນນີ້ນ້ອງເວົ້າເອງ ແຮງຄັກ ເກີນດີ ໃຈສາເຫຼາະ.

- ຊ່ວໃນງ່ອນນັ້ນອ້າຍຄຶດປາກກິນເຂົ້າ. ຄຸວນີ້ອ້າຍຄຶດ ປາກນອນ.

- ສຸວັນນີ ນ້ອງຄຶດວ່າອ້າຍແມ່ນແນວກິນຫຸ້ງຫວະ ຈັ່ງ ແມ່ນເວົ້າສຸກເວົ້າສອນໃຫ້ອ້າຍວອກນ້ອງກໍດີ ຮູ້ຈັກແລ້ວວ່ານ້ອງບໍ່ ປາກເວົ້າປາກລົມນຳອ້າຍ ໄປນອນຊ້ຳສາໄປ ດີກວ່າຊິນາເວົ້າຫຼິ້ນ ສ້ອນນຳຜູ້ງອ້າງຜູ້ເຫງົ້າຈັ່ງຊີ້.

- ສຸວັນນີ ພ່ອງນອນລົງຂອກອ້າງເດັກ ພ່ອງໝຸນສາຍ ຫຼ້ງມ້ານະເວົ້ຄວ່າ ຄັນປາກລົມກໍລົມດີ ອ້າຍພວມຫົນຫວາຍ ເນາະຊັ້ນ ສິຫົນ ຄົນຊາຍສັ້ງຂີ້ໄຍ່ຍແທ້ ນ້ອງກໍອຸກໃຈປູ່ໝົດມື້ ຄືກັນຫັ້ນແລ້ວ ຊິໃຫ້ນ້ອງເວົ້າຈັ່ງໃດອີກແດ່ ?

- ເອີ, ຈັ່ງວ່າຫັ້ນແລ້ວ ອ້າຍກໍຄຶດວ່າເອົ້ຍງ່ໍແລ້ວນ້ອງ ເອີ້ຍ ດ້ວຍວ່ານ້ອງກໍຈະເພັ້ວພາກຈາກແມ່ ໄປປູ່ບ້ານເພິ້ນເມືອງ ທ່ານ ຖ້ານຮ້າຍຈ້າຍທານ ທ້ຽລົມນາສນົມເມື່ອຮອວຂະຖູໄມ້ລົ່ນໃບ ເຫຼືອງ ບານງ່ວະຄວາຍອຶດຫຸ້ງອຶດຄ່ານັ້ນ ອ້າຍກໍຢ້ານນ້ອງເປັ້ນໄຂ້ ເປັ້ນໜາວ ແລະເປັ້ນທີ່ຄັບແຄ້ນແໜ້ນຫົວໃຈຂອງຜູ້ລ້ຽງຄວາຍ ບຸ

ยินมักธักอยก ແລະນ້ອງກໍຈະໄດ້ປູ່ນຳຄົນຕ່າງດ້ວຍຂ້ວຫ່ຳງເຮືອນ ຜູ້ບໍ່ຮູ້ຮັກກະຮຸນາ. ອີກປະການໜຶ່ງ ເຂົາກໍຈະບໍ່ຮູ້ວ່ານ້ອງຝັ່ງຄົນຢ່າງ ໃດ. ນັ້ແລ້ວນ້ອງເອີ ຄັນບໍ່ເວົ້າເສັ່ງນັ້ນກໍບໍ່ສວ່າງ ແລະອ້າຍກໍພໍ ປາກພານ້ອງກັບເມືອບ້ານຫາແມ່ຊ້ຳສາ ບ້ງຊິດີກວ່າໄປປູ່ບ້ານ ພະຂາວພຸ້ນ.

- ອາຍຄຸນນາຈ ໆຊຸກຄແລ ແຕ່ຫາກເວົ້ານ້ອງວ່າ ບໍ່ຄວນຫາລືຄວາມອ່ອນຊ້ຳລ້ຳຄອຍກໍ່ຜູ້ຮັກແພງກັນ ກວ່າຈະເລົ່າ ເຮ້ອງທຸກເຮ້ອງຍາກຂອງນ້ອງມາຈ້ັ້ງຊ້ ແທ້ງວ່າເລົ່າໂລມຄວາມດ້ ຄວາມງາມ ຄ້ເມ້ືອເຮົາຢູ່ບ້ານນາໂຫ້ນ້ັ້ນດ້ກວ່າ.

- ນ້ອງຊິໃຫ້ອ້າຍເວົ້າຈ້ັ້ງໃດ ດ້ວຍວ່າພວມນ້ັ້ນກ້ມ້ີຄວາມ ເຫ້ັນປ່າງ້ ໆ ແລະດ ງວນ້ີພ້ັກປະກ ດເປ້ັນໄປຈ້ັ້ງຊ້ ດ: ແທ້ງວ່າຫາ ເອົາພ ອຊ້ຳເສ້ັ ດ້ກວ່າ.

- ອຸ້ ! ນ້ັ້ນຊິເອົາໄດ້ບໍ ນ້ອງບ້ັ ຊ້ ແຈ່ງໃຫ້ອ້າຍຟ້ັງປູ່ ດ ແລະເ້ມ້ືອເຫ້ັນວ່າເອົາບ່ໄດ້ແລ້ວ ນ້ອງກໍເລ້ັ ບ່ ດ ຫາຊ້ຳ.

- ຄ້ັນມ້ີຜ້ ຊິເອົາ ດ ຊ້ັ ນ້ອງ ດ ມ ກ ຜ້ ຈ້ັ້ງໃ ດ ເວົ້າ ເ ງ ຽ ອ້າ ດ ເຫ້ັນປ ຜ້ ງ ດ ນ ້ ັ.

- ດ ເຫ້ັນ ຊ ໆ ບ່ ແ ນ ມ ້ ແ ນ ນ ້ ງ ນ ້ ັ ບ ່ ມ ້ ດ ໃ ້ ນ ັ ເ ຍ ດ ແລ ້ ວ.

- ຄ ັ ນ ຜ ້ ນ ັ ້ ນ ຫ າ ກ ເ ປ ັ ນ ຜ ້ ຮ ້ ັ ມ ້ ີ ດ ຊ ິ ເ ອ ົ າ ບ ່ ?

- บໍ່, ບໍ່ເວົ້າແທ້ແລ້ວນໍ ກ້ວຍວ່ານ້ອງທຸກຍາກ.

- ຄັນຜູ້ນັ້ນຫາກພໍປູ່ພໍກິນເດຊັ້ນ ຊິເອົາບໍ່ ? ເງິນເອົາມີປ້າວ ມີເຮືອນ ມີພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງ ໄດ້ປູ່ກິນວັນຖືດີ ແລະອະນຸຍາດໃຫ້ນ້ອງຊ່ວຍແມ່ນ້ອງນັ້ນຊິເອົາບໍ່ ?

- ໃອ່ ຄັນຝັ່ນຈັ່ງຊັ້ນກໍດີແລ້ວ ເພາະນ້ອງຢາກຊ່ວຍແມ່ເພິ່ນອ້ອງທົນແລ້ວ.

- ສີທິນຕອບໄປອີກວ່າ ຄັນຫາກບຸນຮອດບອດກ້ວ ແລະຜູ້ນັ້ນຫາກບໍ່ແມ່ນຜູ້ບ່າວເດຊັ້ນ ຊິເອົາບໍ່ ?

- ຫື ! ຂໍອະພັຍນຳຫຼາຍ ๆ ເພາະບ່ອນນີ້ນະສີທິນ ມັນຍາກນຳແຕ່ບໍ່ຢາກໄດ້ຜົວເຖົ້າຫັ້ນແລ້ວ.

- ເຖົ້າບໍ່ໜຸ່ມ ພໍ່ປ່ານອ້າຍນີ້ເດຊັ້ນ.

- ອາບຸພໍ່ປ່ານອ້າຍກໍນັບວ່າເຖົ້າແລ້ວ ສ່ຳອາວສ່ຳລຸງແລ້ວບໍ່ດີບໍ່ ງາມປ່ານອ້າຍກໍພໍ່ປ່ານບັກກິນັ້ນເທາະ ແຕ່ບັກນີ້ກໍບໍ່ງາມຄືນ້ອ ອາບດອກ.

- ສີທິນເວົ້າໄປທັງຕື້ນຕົນວ່ານ້ອງລຸດມັກບັກກີລ້ຽງໝູ ຫັ້ນຫວະ ບັກຕານັ້ນຄືຕາສັ້ກໃດມັນລ້ຽງຫັ້ນຫວະ ?

- ນ້ອງບໍ່ນັບເອົາດອກຕານັ້ນນັ້ນ ນັບເອົາອາບຸນັ້ນພຸ້ນດອກ.

- ເມື່ອນັ້ນສີທິນກໍມີຄວາມຫ້ຽວຫວ່ຽງປ່ຽງບ໋ຽ ແລະເວົ້າໄປ

ว่า เฮ. มักบักภิกมักสา จ้ำแม่นถืกว่าๆชากว่าๆเซ้นเพิ้น
ฆนาะ !

- สุอังนิเว้าไปภ้ำหิวเถิหิวเก้นขึ้นว่า ถืกต่างชาก
เพิ้นหั้นแล้วมันจิ่งได้ผิวแปกปลาก ใหญ่เรื่องไปจ้ำใกมเรื่อง
สา. ทันมะชาวนั้นนั้น น้องเกับหมากเอ้ ได้หม่อยบ้า ปู่ในสวน
จานถู แล้วน้องเว้าว่า ใหจ้ำแม่นหมากภ้ำๆน้อยหม่อยๆาม
เบิ่งเม ถือซิหวานเอาแท้ แล้วเพิ้นบ่ทันปอกลักปอกแม่มำ
ภักเอาสาตอ้าย ๆ ปากผิตายอึดตายปาก เบิ่งเพิ้นหา เพิ้น
หา ๆ ทำแลบลิ้นเซ็ดภาว่าซั้น ! ให ๆ ๆ ! จ้ำแม่นเป้น
เธิเป้นร้าย.

- ซั้นภ็แม่นบน้องบ่มักฆาจิ่งเป้ยจ้ำซั้น.

- มันบ่เป้นซั้นดอก บ่มักภ่ย้องเอาถืกถามสั้นถาม
เลินใส่น้องสาวเอิา เป้นตาหง่าย.

- ถันซั้น นอกามั้นภ็บ่มักใผจักถินหวา ?

- จักซิถามไปเป้นป่ใยถสา สีทิน.

- บ่เป้นป่ใยถภ็เว้าหื้นไปซั้นแล่อ ถือซิแม่นน้องถืก
หาเจ้าฮู้ผู้ใถผู้บ่าถีเนาะ.

เซา ๆ สีทิน อ้ายถืกผิถดอก น้องบ่ทันปากได้ย้า

ວ່າ ຫຼືວ່າເມັຍຫ້າເມັຍໃບ ເມື່ອຊອກຫາຊັບສິນເງິນທອງໄດ້ແລ້ວ ເລັກນ້ອຍພຸ້ນບຸ ຄັນເອົາກໍຊິເອົາຜູ້ແກ່ຫັ້ນແລ້ວ.

- ເອີ້ຊັ້ນ ຄັນຊິເອົາຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ກໍເອົາຊ້ຳສາເດ ດົງວ່ານ.

- ບໍ່, ບາດແກ່ຕົນແກ່ໃຕ່ໄປພຸ້ນດອກ ດົງວ່ານ ໄດ້ບໍ່ໄດ້ກະໄດ້ ຫັ້ນກ່ອນ ບໍ່ທັນປາກໄດ້ເທື່ອດອກ.

- ສີທົນເວົ້າໄປໂດຍບໍ່ຈຸ່ມສົບວ່າ ອ້າຍຮູ້ຈັກແລ້ວ ສຸວັນນີ ຄວາມນີ້ແຈ້ງປານຟ້າ ອ້າຍບໍ່ສົມນ້ອງດອກ.

- ເມື່ອນັ້ນສຸວັນນີມືດປູ່ບໍ່ປາກ ແລ້ວສີທົນກໍຄ່ອຍຫງັບເຂົ້າ ແຕ່ນາງຫຼັບແລ້ວ ເພາະສູ້ຄວາມປາກນອນບໍ່ໄດ້ ເໝືອນເດັກທ້າງ ປ່ວງຊຶ່ງປາກປູ່ ແຕ່ນາງນອນຫຼັບແລ້ວ

- ເມື່ອເຂົ້າໃຈວ່າສຸວັນນີບໍ່ໄດ້ຍິນ ຄວາມທີ່ຕົນເວົ້ານິນທາ ທ້າຍອັນບໍ່ຂອບນັ້ນ ສີທົນກໍດີໃຈ ແລ້ວກໍປົ້ນຫຼ້ຽງໃສ່ນາງ ເພື່ອຄຶດໄປທາງອື່ນໃຫ້ສວ່າງໃຈ.

- ຈະປະພຶດໄປຢ່າງໃດກໍຕາມ ສີທົນກໍນອນບໍ່ຫຼັບ ແລະ ໝຸດໝົດຈິດທາວ ເຖິງຄຶດໄປຫາອາລົມໃໝ່ ອາລົມເກົ່າກໍປະເລັ້ ຂ້ນສເມີ. ເຖິງລຸກໜີຈາກກອງໄຟໄປເປັນຊາວສາມສິບເທື່ອກໍຕາມ ກໍຫາກກັບມາປົ້ນສັ່ນປູ່ຍັກ ໆ ບ່ອນເກົ່ານັ້ນ ປານໄດ້ກົນງ້ວນ ແລ້ວ ກໍປົ້ນອ້ຽຕົ້ນໄມ້ໃຫ່ ທ້ຽມເດັກໜຸ່ມທ້າງສອງພ່ອງສ້ຽງເບົ້ງພວກເອົາ ນອນ. ເມື່ອນັ້ນສີທົນກໍພິຈາລະນາໃນໃຈວ່າ "ແຕ່ກ່ອນກູເປັນຫ້ຽງ

ຄືດພຸ້ອັນນີ ນັ ປູ່ໃນບ້ານກໍວ່າລາວນັ ຜູ້ ບ ໍ ງ ຂ ັ ນສາວ. ເປັນຜູ້ ມ ີ ສ ີ ສັນ
ວັນນະ ຈ ົ ດຈາງ ແ ວ່ ໃ ບ ໜ ້ າ ຫ າ ກ ສ ິ ດ ໃ ສ ເ ໝ ື ອ ນ ມ າ ລ າ ປ ່ ວ. ໂ ອ ຍ,
ເ ປ ັ ນ ໜ ້ າ ຊ ຶ ມ ສ ອ ງ ຮ ິ ມ ສ ິ ບ ແ ລ ະ ດ ວ ງ ຕ າ ອ ັ ນ ນ ้ ອ ຍ ກ ິ ນ ນ ั ้ ນ ເ ດ ! ອ າ ຍ ຸ
ປ ານ ี ้ ແ ລ ้ ວ ບ ั ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ຖ ອ ກ ຮ ่ າ ງ ເ ທ ื ้ ອ ແ ຕ ่ ເ ລ ิ ก ค ิ ด ອ ອ ก ห ู ถ อ ก ป า น ล ู ก
ນ ิ ก ข ุ ้ ม ຮ ูบ ບ າ ງ ຮ ่ າ ງ ເ ບ ิ า ເ ห ม ื อ ນ ນ ิ ก ແ ຈ ນ ແ ວ ง ເ ห ก ใ ค ช า ว บ ้ า ง
ຈ ิ ง เ ธ ื อ ก ั น ຊ ຶ ม ເ ຊ ิ ย ແ ต ่ ส า ว ແ ຂ ่ ว ใ ห ญ ่ ใ ห ่ ท ื ม ແ ລ ะ ส ี ແ ດ ง ช ้ ำ น ั ้ น
ผ ู ้ น ั ้ ก ໍ ເ ນ ื อ ບ า ง ร ่ า ง บ ้ อ ย แ ต ่ เ ป ็ น ห น ้ า ช ึ ม เ ซ ื อ ป ู ่ ເ ບ ิ ง ເ ม ื อ ห ม ั ง ก ໍ บ ่ ช ิ ง
ค ิ น เ ป ็ น ผ ย า ง ผ ม เ ย ิ า ง า ແ ล ะ เ ป ็ น ห น ้ า ร ั ก ห น ้ า แ ผ ง ป ู ่ ถ ั ้ ง ล ู ก เ ม ี ย
ເ ผ ื อ ก ! ອ ิ ก ป ะ ภ า ง ห ึ ง ห ิ ว ก ໍ บ ่ ห ม ิ ก ั น ก ั บ ค ำ ผ ิ ว ค ั น
ເ ອ ົ า ก ໍ ช ี ว ิ ต ใ ค ค ื ช ิ ไ ว ้ เ ผ ิ ง ไ ว ้ อ ี ง ค ื ช ิ บ ่ ไ ด ้ ย า ก อ ิ ก ย า ก ใ จ ນ ำ ค ื ช ิ
ผ า ป ู ่ ฉ ุ ่ ม ก ิ น เ ป ็ น แ ท ้ ... ม อ ก ม ั ้ น ล า ว ก ็ ม ี จ ิ ต ใ จ ช ุ ้ ม ช ื ่ น ป ู ่ ส ม ี บ ่
ร ู ้ ใ ส ก ิ น เ ห ว ิ า แ ล ะ ร ู ้ ร อ บ ค อ บ ส ะ ว ิ อ ิ ก ด ้ ว ย: ນ ั ้ เ ห ็ น ว ่ า บ ่ เ ป ็ น
ค ิ น ไ ล บ ภ า ม ป ู ่ ก ิ น พ ำ ง ค ว า ม ต ้ อ ง ภ า ง แ ต ่ ฉ ุ ห ม ั น ນ ั ้ ก ໍ เ ป ็ น
ห น ้ า ม ี บ ิ น แ ท ้ จ ิ ง แ ล ะ เ ป ็ น ห น ้ า อ ั ส จ ั น อ ี ก ด ้ ว ย ห า ล ิ ม ນ ี ้ ไ ป ຄ ื ช ิ บ ่
ม ี แ ล ่ อ ອ ั น ນ ี บ ่ เ ผ ิ น ว ่ า ข ิ ง ถ ึ ก ค ำ ส อ น ม ั ้ น ! พ ่ อ ง เ อ ้ า พ ่ อ ง อ ุ ่ น ส า
ป ิ น ห น ้ า ห ี ไ ป ห า ง อ ื ่ น แ ล ะ ก ็ ค ว า ม อ ี ก ว ่ า เ ห ก ใ ค ภ ู จ ิ ง ม า ก ่ ว อ
ข ้ อ ง ำ เ อ ิ า จ ั ้ ง ใ ช ้ พ ่ เ ฒ ่ า ภ ู บ ่ ป า ก เ ห ็ น ง า เ ป ็ น เ ผ อ ี ้ แ ล ะ ไ ก เ ร ื ้ อ ง
ไ ก บ ้ า ง ก ็ ว ่ า ภ ู เ ป ็ น บ ้ า แ ล ้ ว ... อ ิ ก ป ่ า ง ห ึ ง เ อ ิ า ก ็ บ ่ ม ั ก ภ ู ໂ ອ ย
เ ผ อ อ ้ า เ ถ ิ ก ม ้ อ ย เ ผ า ะ อ ั น ນ ี ้ ! ... ເ ອ ิ า ว ่ า ภ ู เ ฒ ่ า แ ก ่ ช ะ ล า ก า ม

ແລ້ວວ່າຊັ້ນ--- ບໍ່ມີ ໃຜຊິເວົ້າຮອດຈອດເຖິງເຂົາ ແລະຄິດງ່ວ່າເຂົາ ເປັນຄົນທຸກຈົນ ທີ່ຈິງເຂົາກໍເປັນຄົນຍາກແຄ້ນ ແຕ່ຮູ້ລະເວັ້ນຄວາມ ທຸກລຳບາກ ການຫຸ່ງຖືກໍເປັນອັນຂາດຫຸ້ງນອຶດປາກຫມາກແຄ້ນ ສູ້ ຊົນໝັ້ນທຸກເພື່ອຫາຄວາມສຸກສະບາຍສ້ຳດຽວ ພໍເປັນຊໍ່ມໍ້ຊໍ່ ດາວ. ເຖິງໄດ້ລູກໄດ້ຜົວເຂົາກໍຈະເຮັດໃຫ້ລູກຜົວໄດ້ຄວາມສະບາຍໜ້ຳ ສເມີ--- ເວລານີ້ຄັນກູຫາກລຸກໄດ້ໄປເຟັ້ນຕາມໃຈຕົນເອງ ກູຄ້ຳຊອກ ເມັ່ງເອົາເອງເປັນແທ້ ຄືກວ່ານອນກະດູກໄປສົມສູ່ຜູ້ຫ້ອງປ່ວງເສ້ຳ ໜອງຈ້ຳຊ.

- ບ້ຳສີທົນພິຈາຣະນາຫາສຽບ ຄວາມສົລວົນບ້ຳຖ້ມນາ ແລ້ວລາວກໍບ່ວງຫາບໄປໃນໜອກມ້ວໜ້ປະນາງຊາວບາດຕົ້ນ ແຕ່ ບ່ຮູ້ເມ້ືອວ່າ ຕົນຫຼ້ງກັບຄືນບ່ອນເກ້ົາເທ້ົາປ່ານໃດ; ຫຼ້ງຄູ້ເຂົ້ານ້ຳ ຂອກຂ້ວ່ງເລັກທ້ັງສອງທ້ີກ້ຳລັງນອນຈົ້ມປູ. ໃນຍາມດຽວນ້ັ ເມ້ືອ ເຂົ້ານ້ຳຊ້ວ່ງໃຊ້ນ້ຳຈຸບລູກຊ້ວ່ງທ້ີນອນກອດນ້ວ່ງສຸວັນນ້ີປູ ຍາມນ້ັ ສີທົນກໍສລົບໄປ ຈົນວ່ານ້ວ່ງສຸວັນນ້ີສະດຸ້ງຕື່ນເພາະອ້ຍອຸ່ນທ້ວ ໃຈມ້ກ້ວ່ກແກ້ມຂອງຕົນ ນ້ວ່ງຈ້ຳມ້ົນຕ້ຳຂົ້ນເບ້ົ່ງທ້ັງໜ້ານ້ວ ແຕ່ ບ່ຮູ້ວ່ານ້ວ່ານ ແມ່ນຫ້ັ. ເມ້ືອນ້ັ ສີທົນຟ້ວ່ອຖອຍຫ້ັ ໃນທ້ັນທ້ີທ້ັ ເວ້ົ ວ່ານ ພ້ົ່ບ່ເຫ້ັນຮຸ່ ລູກເອ້ຍ ! ເກ້ືອບລ້ົມທ້ັບໝ່ເຈ້ົ ໃຫ້ເຈ້ັບ ! ! !

ว่าจะบ่ย้ายจากที่จิบธอดขามบางต้น. แต่เถ้าอิดก่เป้นภาบ
บากแลบเต้มที่ จิบเกือบเป้นบ้า.

. ที่สุดพ่ห่งฤถึบ ขมอดขุ้นก่ขาวางไปแต่แล้ว และ
สีทิบก่มองเห้นดาวสิ่งแสงใสส่องสับหว่างไม้ พระจับก่
ถายจากเมกมิดและสิ่งแสงแจ่มใส มาภะจายมุมขมอดที่
ปะดับปายปู่ตามบ่อมหว้ายับลุ่มอึบ เหมือบมะนี้ใสหว่างไป
เก้งระดาด ป่าไม้ขว้างึมถึมปู่ในถวามมืดมิบ แต่ที่พุ้นฝูงพุ่ม
ไม้และเพื่อบใบก่ปะกิดเหมือบเผดี ที่ลุดขึ้บจากภองพอบ.
แปอไฟก่สิ่งแสงระดาดยากหน้าขมอง ฝูงกิบยงดสิมเพาะอ่
และเสงปากเมื่องบับ ว่าพุ่มลุมเพื่อบที่เป้นอุมุงแห่งต้นไม้
ตายปืบที่ว้ายูาย ก่ขาวึงเบือดปากผิดยับม้างขน้ายขึ้บ ที่ว้
ตาดว่าออดจุ้ปายใจอ่อิบกับปูเที่งสิสะของชาวพะเบจอบ ดู
เบมือบแขบผิเผดที่มีร่างภายจ่อยผอม ที่บั้บเป้นที่สวาด
สเวียและขน้าชิมเชีย แต่เป่าปู่องภายใจของสีทิบ จิบเลื่อย
ล้าบ้าจิด เถิงล้องลำทำเพงึ้บ ที่งแวว่าถ้อบถ้อบที่งลิง
ใบน้ำเพื่อธะงับถวามป้างถ้อใบที่สงัดก่ดี ที่จิงเอิาขมายปาด
ปุดบางลุดเบื่อบ, แต่เมื่อขูงอไปก่เห้บบางลุดมาส่องเบิ่ง
ใอภาดแล้ว เอิาเลียเอ็บบอดบางให้ตูมตัว เพื่อเถ็บทางต่
ไปในเวลาบั้นว่า.

- ໃນສອງຊົ່ວໂມງອີກ ໃກ້ຈະແຈ້ງອາກາດເຣິ່ງຈະໜາວ ແລະເຮົາກໍຈະຫິນບໍ່ໄຫວ ເຖິງຝົ່ງໄຟກໍຫິນຍາກ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຕ້ອງ ໄປ ຂ້າງໜ້າເຮົານີ້ຈະພົບເຮືອນຫຼັງໃດຫຼັງນຶ່ງພໍຈະໄດ້ພັກເຊົາ ປ່າງນ້ອຍກໍຄົງມີຫູບເລົ້າຫຼືຖ້ຳງາເພື່ອຊ່ວຍ ຊ່ວນຊ່ວຍແຈ້ງ.

- ເມື່ອນັ້ນ ນາງສຸວັນນີກໍບໍ່ມີຄວາມແກ້ໄຂຢ່າງໃດ ເຖິງ ນາງບ້ວງທ້ວນອນປູ່ກໍ່ຄວາມ ນາງກໍຣີບຈັດແຈ່ງແຕ່ງຕົວເພື່ອໄປຕາມ ສີຫິນ.

- ສີຫິນຄ່ອຍອຸ້ມເອົາລູກບໍ່ໃຫ້ຕົ້ນ ທັ້ງເອົາສຸວັນນີພ້ອມ ບ່ວງ ດ້ວຍວ່ານາງບໍ່ຍອມເອົາຜ້າລຸ້ມຂອງນາງ ທີ່ຫົ່ມໃຫ້ຄ່ຳຈັ່ງ ນັ້ນຄືນ.

- ເມື່ອນັ້ນທັ້ງສອງກໍບ່ວງທຸ່ມຂ້າງກັນໄປ ເວລານັ້ນສີຫິນ ພວມຫາບງ້ວງແລະຊົ່ມຊື່ນ ແຕ່ເມື່ອຮູ້ສຶກວ່ານາງບ່ວງບຸ່ງຂ້າງ ຕົນ ຄວາມນຶ່ງທຶ່ງກໍເຕົ້ານາຕົ້ນ ຈົນວ່ຝົ່ງໜ້ຈາກນາງເປັນສອງ ສາມເທົ່ອ ປະໃຫ້ນາງບ່ວງຜູ້ລຸ່ງ ແຕ່ເມື່ອຫຼຸ່ງເຫັນນາງບ້ວງບ່ວງ ຊ້ຳຫຼັງເອົາກໍປຸ່ງປົ່ນຖ້ຳ ເມື່ອນາງຫຼັບມາໃກ້ຊິດເອົາກໍກອດລຸ້ມເອົາ ຈົນໜົ່ກແຮງ ຈົນວ່ານາງນີ້ຄວາມເສັ່ງໃຈແລະອັສຈັ່ນ ແຕ່ບໍ່ທ່ານ ປາກ.

- ທັ້ງສ່ານກໍພາກັນຮ່ວງໄປ ໂດຍບໍ່ຮູ້ແຫ່ງທ່ວງໃດເລີຍ ຫຼ້ງກັບຄືນເຂ້ານອນວ້ຳເດ່ນອີກ ຈົນຫຼຸ່ງເຫັນທ່ານອັນເລິກກວ້ຳງ

ຫວ່າງເປົ່າໜ້ັນຕົ້ນ ເຂົ້າເຈ້ົ້າກັບກ້ົງອົ່ນໄປນາຫາຮອຍເກົ່າຢູ່ຢ່າງ ນ້ັນສເນ ເມ້ືອໃລເລໄປນາເປ້ັນຄົ່ນທາງ ຈ້ົ່ງຫຼງອເຫ້ັນແສງສວ່າງ ເຟ້ືອຍໄມ້ ແລ້ວສ້ິນກຸ້ນຫ້ອງໄປວ່າ.

- ເດ ! ດ້ິແລ້ວເວ້ີຍ ຫ້ັ້ນເດເຮ້ືອນຄົ່ນ ເຂົ້າກ່ຳລ້ັງລຸກດ້ັງໄຟ ຍ້ັງເດ້ິກປູ່ເນາະ ?

- ແຕ່ວ່ານ້ໍ່ແມ່ນໄຟດ້ັງຄວາມຄ້ຶດ ແມ່ນແສງໄຟກ້ົງກ້ານ ຫ້ົ່ນຄ້ົ່ນໄວ້ເມ້ືອພາກໄປ ແລະເມ້ືອລ້ົ່ມໜ້ົ່ນວ່ານ້ອນ ກ້ໍ່ກ້ັບລຸກ ຄ້ົ່ນອ້ີກ.

- ເຂົ້າເຈ້ົ້າໄດ້ພາກ້ັບຍ່າງຝ້ັ່ນສອງຊ້ໍ່ໂນງ ແລວກ້ົ່ງໄປ ວ່ານ້ອນ ຊ້ໍ່ານ ເຖ້ິງແຕ່ຫ້ໍ່ເກ້ົ່າ.

๙. ເມ່ືອກາວອຍ່ະກາດປ້າ

- ເມ່ືອນັ້ນສີທົນກໍຮ້ອງຈົ່ມຂຶ້ນທັ້ງທຶ່ນວ່ານ. ເຊົ້າຊໍ້ກອກເປັນຈັ່ງຊີ ! ຈັ່ງໃດກໍມີແມ່ເຂົ້ານຸ້ງເຮົາແລ້ວ ຄັນຊິພົ້ນຈາກນີ້ ໄດ້ກໍແຈ້ງ ສວາຍໜ້ານແລ້ວ ບ່ອນນີ້ເຫັນຊິມີ ຜີເຂັດຜີຂວ້າອີຫຼີ ດອກ.

- ເຊົ້າເທາະ ປ່າຈົ່ມປ່າວ່ານຫຼາຍ (ສຸວັນນີ້ກອບ) ທາງ ເຮົາມີແມ່ແນວໃດກໍຫາທໍ່ເຮັດໄປ ນາລັ່ງໄຟຂຶ້ນໃຫ້ມັ່ນລຸກສາ ບັກນ້ອຍ ຂ້ອຍກໍ ນຸ້ງນກອກໄວ້ດີແລ້ວແຫຼະ ປ່ານ ກິກໃຈເທາະ ນອນກ່ວງກ່ວາ ຫວາດຊ່ວຍແຕ່ຄືນວ່ານ ກໍ ບໍ່ມີວ່າຊິໃຫ້ມັ່ນເປັນອັ່ນອ້ານ ນ້ອນ. ອ້າຍ ເຊ້ືອງ ວ່ານ ຜ້າໄວ້ໃສ ສີທົນ ລືມແລ້ວພໍ ວ່າ ? ວ້ານ ເນ້ືອ ບ່ານ ຊອກຫາມັ່ນ ຈັ່ງ ງ່າຍ ແທ້ ເດ ທໍ້.

- ເອົ້າ ! ຕຸ້ນ ລູກ ໄວ້ ຄ້ານ ແດ່ ຊິ ໄປ ຊອກ ເອົ້າ ສະ ນອນ ມັ່ນ ໃນ ໝຸ່ນ ທໍ້ ນ ມາ ບໍ່ ມີ ໃຫ້ ເຄ ືອ ງ ມີ ນ ້ອ ງ ປ ານ ໃດ ດອກ.

- ສຸວັນນີ້ ກອບ ໄປ ໂດຍ ສ ນ ານ ວ່ານ. ບ ່ ອ ນ ນ ອ ນ ກໍ ປຸ ່ ທ ໍ ້ ນ ເດ ! ເຄ ືອ ງ ມີ ທ ໍ ່ ນ ີ ້ ມ ັ ນ ຊ ິ ນ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ຫ ງ ັ ງ ບ ໍ ່ ມ ີ ປ ານ ບ ານ ຫ ອ ກ ບ ານ ງ ້ ວ ອ.

- ເມ ່ ື ອ ນ ັ ້ ນ ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ີ ້ ກ ໍ ວ ິ ກ ແ ຕ ່ ງ ແ ປ ງ ສ ະ ນ ອ ນ ໃ ຫ ້ ລ ໍ ້ ຳ ຈ ັ ນ ຊ ຸ ງ ເ ລ ລ າ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ລ ັ ງ ນ ອ ນ ຈ ົ ມ ປ ູ ່ ແ ລ ະ ບ ໍ ່ ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ຍ ັ ງ ກ ານ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ໃ ນ ຊ ໍ ້ ອ ຄ ານ ວ ສ ີ ທ ົ ນ ກ ໍ ຍ ິ ນ ຫ ັ ນ ໃ ສ ່ ໄ ປ ຈ ົ ນ ລ ຸ ກ ເ ຮ ື ອ ທ ໍ ້ ວ ບ ໍ ່ ອ ີ ເ ວ ນ. ແ ຕ ່ ນ ານ ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ີ ້ ຊ ່ ວ ຍ

ເອົາອີກບໍ່ໄດ້ ເຖິງວ່ານາງບໍ່ມີຄວາມຈົ່ມອ່ານລ້ານເມື່ອຍກໍ່ດີ ແຕ່ນາງ
ຫາກລ້ຽງຄອບແລ້ວ ຈົນຈັ້ງບໍ່ປຸ ທັ້ງໜ້າກໍ່ນ້ານ ສົບກໍ່ແຫ້ ແລະ
ຄາງກະໄຕກໍ່ສັ່ນໜາວກັ້ບ ໆ ຈົນເມື້ອກາບອ່ອນຫ້ອນລົງປານຜັກ
ຫ້ຳ ເມື້ອນັ້ນສິທົນກໍ່ຄ່ອຍໂຊມເອົານາງໄປຝັ7ໄຟ ເວລານັ້ນຄວາມ
ຫ່ວ່ອນເຫງົ້າເສົ້າໂສກ ຄວາມເມດຕາກະຣຸນາຄວາມອ່ອນນ້ອມ ກໍ
ເຂົ້າຖ7ືຈິດໃຈຂອງຊາຍໃຫ້ກັບເສັ້ງ ບ້ັງຄວາມຮ້ອນຮົນທາດຂຶ້ນ ເມື້ອນັ້ນ
ວາຈາຂອງເຂົາກໍ່ອ່ອນຫວານແລະກິເລດກໍ່ສົ້ນໄປ ແລ້ວເວົ້າວ່າ.

- ສຸວັນນີ້ເອີ້ຍ ! ອ້າຍນາຮັກນ້ອງແທ້ເດ ແຕ່ຈົນໃຈນໍ
ແຕ່ນ້ອງບໍ່ຮັກ.ອບທໍ່ນັ້ນແລ້ວ ຄົນນ້ອງຫາກຍອມເອົາອ້າຍເປັນຜົວ
ເມື້ອໃດ ອ້າຍກໍ່ຈະບໍ່ກ້ອງໄຕ່ຖາມພໍ່ເຖ້ົາແມ່ເຖ້ົາ ແລະຍາຕິວົງວານ
ແລະຈະບໍ່ມີ ໃຜມາຫ້ານປ້ານອ້ານໄວ້ໄດ້ ໃນກາງນອບອາງກາບໃຈ
ໄວ້ແກ່ນ້ອງ ອ້າຍເວົ້າໃຈແລ້ວ ເມວໃດນ້ອງຄົງພາລູກເຕ້ົາຂອງ
ອ້ານໄດ້ຄວາມສຸກຍ້ອນ ນ້ອງຄົງພາໃຫ້ພວກເຮົານັບຖ7ືລ້ານ້ານແມ່
ເກ້ົາເອົາທຸກເມື້ອໄປ ແລະອ້ານກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຫ່ວງປ່ວງໃຈປານໃດ.
ຈະໄດ້ປູ່ເປັນສຸກສໍ່ານວນຍ້ອນນ້ອງສເມີ ອ້າຍມີຄວາມໄຝ່ໃຈໃນນ້ອງ
ທຸກເມື້ອ ແລະດຽວນີ້ອ້າຍກໍ່ຄຶດຮັກນ້ັກນ້ອງເຫ7ືອທີ່ສຸດ ຄົນວ່ານ້ອງ
ຄຶດໃສ່ໄດ້ຮ້ອຍສິ່ງພັນເມວກໍ່ຕາມ ອ້າຍຈະພິເຄາະຊອກໃຫ້ນ້ອງຈົນ
ໝົດກໍ່ລ້ັງ ອ້າຍຂໍສະບານ.ກ່ອນພົ້ນຍົນຣາວເທາະ ຄົນບໍ່ເປັນດັ່ງ
ນັ້ນແທ້ ຂໍໃຫ້ນ້ອງຄຶດເຫັນອ້ານແດ່ທ້ອນ ແລະຂໍຈ7ົງເຂົ້າໃຈວ່າ

ຄວາມຮັກຂອງອ້າຍພໍພຸງໃດ ຂໍ່ານ່ເອົາອາຍຸສາມສິບນັ້ນມາເປັນ ກາງທ້ອນນ້ອງເອີ ຄວາມນີ້ເຫັນຜິດໄປ ທີ່ຈ່ງອາຍຸອ້າຍກໍ່ບໍ່ແກ່ ປານໃດ ສາວທ້ຳຫຼາຍບ້ຳຄົງຄຶດວ່າອາຍຸຂອງອ້າຍລົ້ນເຮົາພຸງສິບ ຫ7ສິບສອງປີທໍ່ນັ້ນ ຄວາມອຸປມາຂອງອ້າຍດ້ວ້ນ້ກໍເຫັນວ່າຜິດຄອງ ໄປຢູ່ ແຕ່ອ້າຍໄດ້ຊາບຂ່າວວ່າປະເທດອື່ນບ່ໍ7ໄປດ້ວ້ນ ກົງກັນຂ້ານ ເຮົາ7ເອົາຜູ້ສາມາດກຸ້ມຄອງປ້ອງກັນ ແລະຊິດຊ່ວຍຜູ້ບ້ຳໜຸ່ມນ້ອຍ ຕໍ່ໄປໄດ້ຕລອດ ແລະ7ຜູ້ສັດຈິງກ້າຫານນັ້ນກວ່າອື່ນ ๆ ກວ່າຜູ້ບ້ຳ ໜຸ່ມຊ້ຳມີ7ວິຍາເລອຊາມນັ້ນ ອີກປະການ7ຈ່ງຈ່ນ້ເອົາປີເປັນອາຍຸ ກໍ່ຄວນ ຄວນນ້ເອົາກຳລ້ງບາກບັ່ນຫັ້ນນ້ງນ້ັ້ນເຫັນ7ີກວ່າ ເມ7ີ ຄົນຜູ້ໃດຜູ້ບ້ຳ ຫາກຊຸດໃຊມຮ່າງກາຍລ້ງເພາະພຍາດພເອົາ ຫ7ີ ປະ7ິດຈິດໃຈ7ໄປທາງທຸຈຣິດ ຄົນນ້ັ້ນ7ເ7ຈ່ະເ7ົ້າຊະຣາກ່ອນອາຍຸ7ໃນ ຊາວ7ີ ແຕ່ອ້າຍນ7ີ--- ຮອ້ າຍ ! ນ້ອງດຸ7ບ່ໍ7ັ້ງເພາະສຸ7ັນ7ີ.

- ບ່ໍ, ນ້ອງເອົາ7ູ7ໃຕ່ຕ່ຽຢູ່ສີ7ົນ ແລະ7ໄ້ຍິນ7ັກ7ຸ7ຂ7ໍ7ວາມ ແຕ່ນ້ອງ7ຶດ7ເ7ຶ7ຄວາມ7ັ່ງ7ຂອງ7ແມ່ນ້ອງ7ວ່າ 7ັນ7ເ7ັ7ນ7ີ7ອາຍຸ7ົ7ກ7ິບ ຫ7ີ ຫ7ົກ7ິບ7ຫ້ າ7ີ7ແລະ7ຜ7ິ7ມ7ີ7ອາຍຸ7ເຈ7ັດ7ິບ ຫ7ີ7ເຈ7ັດ7ິບ7ຫ້ ານ7ັ້ ຜູ້7ເປັນ ເ7ັ7ຕ້ອ7ໄ7ໄ7ຫ7ຸ7ກ7ລ7ຳ7ບ7າ7ກ7ເ7ມ7ື7ອ7ເ7ົ7ຳ ດ7ວ7ຍ7ວ7່7ານ7ັ້ ຜ7ິ7ອ7ທ7ຳ ມ7ານ7ານ7ກ7ິ7ນ7ກ7ໍ7ບ7ໍ7ໄ7ດ7ໍ7ແ7ລ7ວ7 ແ7ລ7ະ7ຈ7ຳ7ເ7ປ7ັ7ນ7ຕ7ອ7ງ7ງ7ິ7ມ7ງ7ິ7ວ7ຫ7ານ7ລ7ັ7ງ7ຊ7ິ7ບ7 7ເ7ປ7ັ7ນ 7ອ7ະ7ກ7ຸ7ສ7ິ7ນ7ປ7ູ7ໃ7ນ7ເ7ວ7ລ7ານ7ໃ7ກ7ໍ7ຈ7ະ7ຕ7ານ7 ແ7ລ7ະ7ຄ7ົ7ນ7ທ7ັ7ງ7ຫ7ຼ7ານ7ນ7ັ7ກ7ຕ7ານ7ແ7ຄ7ໍ7ນ7ແ7ຄ7ໍ7 ຫ7ຼ7ັ7ກ7ໍ7ເ7ພ7າ7ະ7ດ7ັ7ງ7ນ7ີ7ແ7ລ7ວ7.

- ເ7ບ7ໍ7ແ7ມ7ໍ7ໃ7ບ7ຣ7ານ7ເ7ວ7ົ7າ7ດ7ັ7ງ7ນ7ີ7ກ7ໍ7ແ7ມ7ໍ7ນ7 ອ7້ າ7ຍ7ກ7ໍ7ເ7ຫ7ັ7ນ7ຄ7ຶ7ກ7ປ7ູ7ສ7ຸ7ອ7ັ7ນ7ນ7ີ7

ແຕ່ເພິ່ນຫາກເລີ່ມລະເຫີ ๆ ໃຜ ໃນເມື່ອບ້ານີ້ເຫື່ອແຮງ ເມື່ອບ້ານີ້ ໂອກາດ ຊ່ຳຄວນອົບຂວາຍໄວ້ເພື່ອເຖົ້າແກ່ຊະຮາ. ແຕ່ອ້າຍນີ້ ເຖົ້າເຖົ້າແກ່ຊະຮາ ກໍ່ຈະບໍ່ທຸກຍາກລຳບາກເຖິງພຸງນັ້ນດອກ ເພາະດຸງວ່ານີ້ອ້າຍກໍ່ໄດ້ທ້ອນໂຮມໄວ້ແກ່ແລ້ວພໍສົມຄວນ. ເມື່ອປູ່ກັບ ພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າ ອ້າຍກໍ່ໄດ້ສູ້ອຸກກະທຳກາມເປັນອັນມາກ ແລະບໍ່ ໄດ້ຈັບຈ່ວຍໃນທາງເປົ່າລາຍ ທີ່ຈິງຄວາມຮັກມັກນ້ອງຫາທາງປຸງບ ບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ! ແລະສະເໜີຫານີ້ອາດທຳໃຫ້ອ້າຍໜຸ່ມບ່າວລິງກວ່າເກົ່າ ອີກ. ທັງຫຼາຍເລົ່າລືວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກສຳຮານກາຍໃຈນາງເຖົ້າ ແລະເມື່ອຮັກນ້ອງເປັນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກາຍໃຈອ້າຍກໍ່ຊື່ນບານ ແລະອ້າຍ ຮູ້ສຶກວ່າອ້າຍຄົງໜຸ່ມກວ່າບັກກີ ຊ່ຳບໍ່ຮູ້ຮັກນ້ອງເພາະຄວາມໄວ່ ຂອງມັນນັ້ນ ແລະໂດຍຄວາມອ່ອນເດັກຂອງມັນ ๆ ຈຶ່ງບໍ່ສ່ອງເຫັນ ວ່ານ້ອງເປັນຄົນດີຄົນງາມແລະຫາຍາກ. ສຸວັນນີ້ເອີ ປ່າຟ້າວຄຸງກ ຟ້າວຊ້ຳອ້າຍຫຼາຍເນ ແລະອ້າຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫັ່ງພໍຜິດອົກຜິດໃຈນ້ອງ ດອກ. ແຕ່ກ່ອນອ້າຍກໍ່ໄດ້ພາລຳຜົວສຸກສະບາຍ ແລະເມື່ອເຂົ້າຫຼັບ ຕາໄປ ເຂົ້າຄົງໄປໂຂ່ຈ່ວຍນຳພີ່ນາງ ວ່າອ້າຍໄດ້ເພື່ອນພາເຂົ້າປູ່ ໃນຄວາມສຸກສຳຮານສົ້ນຊີວິດ. ແລະໃນເວລານັ້ນເຂົ້າກໍ່ໄດ້ບອກ ອ້າງຫາແມ້ໃໝ່. ອີກແລງວ່ານີ້ປະກົດວ່າລຳຜົວມາບັນດານໃຈ ລຳຈັບອີກເມື່ອມັນເຊືອບຫຼັບ ວ່າຈັ່ງໃດນ້ອງກໍ່ຄົງໄດ້ບິນແລ້ວ ? ໃນ ເມື່ອສົບນ້ອນມັນເໜັ້ງ ແລະແສງຕາມັນກະດ້ຳງເບົ່ງຟ້າປູ່ນັ້ນ ເຮົາ

ທ້ງສອງບໍ່ຮູ້ບໍ່ເຫັນນຳໃດ ? ປະກົດວ່ານັ້ນເຫັນແມ່ນັ້ງອີຫີ ແລະ ແມ່ນັ້ງເອງຄິງປາກໄດ້ນ້ອງເປັນຜູ້ສົບແທນ.

- ສຸວັນນີ້ມີຄວາມອັສຈັນແຕ່ຫວນເວົ້າໄປວ່າ, ເຖິງນ້ອງ ນັ້ກຮັກອ້າຍກໍເປັນກາບຊອບທັນແທ້ແລ້ວ ດ້ວຍວ່າຄວາມເວົ້າອ້າຍ ນັ້ນລ້ວນແຕ່ຄວາມສັດຈິງ ແຕ່ປ້ານພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງບໍ່ຍິນດີນຳ ຊິໃຫ້ ນ້ອງເຮັດຈັ່ງໃດ ທາງຮັກທາງແພງລໍຮັກກໍແພງປູ່ແຕ່ປຸ່ນຊິເອົາ ! ອ້າຍເປັນຜົວບໍ່ໄດ້ ແລະຈິດໃຈຂອງນ້ອງບໍ່ປະກອບໃຫ້. ເຖິງອາບຸ ອ້າຍແກ່ແລ້ວຮ່າງກາຍອ້າຍຫາກບັ້ງໜຸ່ມ ພາໃຫ້ນ້ອງຈຸມແລະ ນັບຖືເໝືອນລຸງອາວຫຼື ພໍ່ລ້ຽງໝຸ້ນແລ້ວ. ບາງທີອ້າຍກໍບັ້ງເອີ້ນນ້ອງ ເປັນນ້ອງສາວຫຼື ຫຼານສາວປູ່ ກວ່າກາບນັບຖືວ່າເປັນຊູ້ຫຼື ເມັ. ເກີ ສຸດເພື່ອນຝູງຂອງນ້ອງກໍຈະດູໝິ່ນດູແຄນ ເຖິງບໍ່ຫ້ວຊາບັ້ງຄວາ ບາງບຊ້ານັ້ນກໍ ເຖິງວັນແຕ່ງດອງຄອງມຸງຄຸນ ນ້ອງກໍເຫັນຈະມີ ຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າເປັນແທ້.

- ແມ່ນຄວາມເຫັນຂອງເດັກນ້ອຍດອກອັນນີ້ (ສີທົນຕອບ) ຈັ່ງແມ່ນເຈົ້າເວົ້າຄືເດັກນ້ອຍເນາະ ສຸວັນນີ.

- ເອີ ! ນ້ອງເປັນເດັກນ້ອຍຫັ້ນແລ້ວ ຈິ່ງຈຸມຜູ້ມີຄວາມ ຊອບທັນ. ອ້າຍກໍເຫັນປູ່ຕວານ້ອງເປັນເດັກນ້ອຍ ສົມພໍອ້າຍຈິ່ງວ່າ ນ້ອງເປັນເດັກບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາ ຫັ້ນແລ້ວ ! ນ້ອງບໍ່ທ່ອນຮູ້ຈັກຄວາມ ທໍ່ຜູ້ມີອາບຸແກ່ກວ່າຄິງຈັກເທື່ອ.

- ไอ๋ย ! เหอะบุกเหอะถาเอ๊ย ! จั่งแม่นเว้าแก้เว้าปิดเบาะ สุวันบ่เอ๊ย จั่งซั้นก็บ่แม่นะเจ้ารักฮ้ายบ่ทั้นแล่ว ถันรักแล่ก็บ่มีอ่าจะถ่างบพ้งถอามเป้งจั่งซี้ อันบี้แม่นซ้ำกันดอก.

- สุวันบีเสงใจอ่าสีทิบเอ็นเจ้า ๆ ฮ้อย ๆ จ๊ำฮ้อยถอามไปอ่า, ธอ้าย ! บี้ก็บ่แม่นโหถะฮองบ้ย บ้องก็พีจาอะบา ฟ้าปู่บี้แล้ว แล่ถืดไปห่ำใดบ๊างปุนซิเอาอ้าบเป้งผิอบ่ได้.

สีทิบบ่ถายบถอามใด เอาเอาหิวมุบเฮ็าสองหว่าง ป่ามื้ และบางบ่รู้อ่าสีทิบน้ำถาใหูให้ใสกหู้ถงดอิมป่างใด หู้บองหู้บปู่ก็บ่รู้. เมื่อบางเหันเผื่อนหางเหงาถ้าบั้นก็หมองใจ หู้อ่าสีทิบถืดไปป่างใดก็บ่ฉาบ แล่บางบ่หานถ๊างหู้ต่ถอามไปอีก, เมื่อเหันเป้งถอามอัสจันถันใจถ้าบั้นแล้ว บาง ก็บองบ่หู้บ แล้วบางก็บ้าถองถ้าให้แจ้งโดบถอามริบร้อน ถ่อยฤบอมฟ้นไผให้มีแสงปู่ และถอยรักสาบิอระหักเด็กถ้า. เถิงบางพากพงบปิบปิอบิอละบักถั่งใดก็ถิ สีทิบก็ถือจะบ่เหันและจ๊ำได้ถอามเป้งไปในท่องหิ. หิจิงสีทิบบ่หู้บ. บ่ก็ถืดเถิงอากาบหิ่ได้ผ่านมา และบ่มุ่งหมายไว้เมื่อในภายจะปะพึดถ่ำไปอีกป่างใด หู้จะลองบิอะเย้าเล่าโลมบางอีก ก็บ่ใจ่ภาบ. เฮามีถอามแล้นในใจเหมียนพูเฮาใสกมานตั๊วหวา เฮาปากจะตายเสงถิกว่าบั๋ง ถ้อยบ่มีหางถึดต่ำใ หู้เถิงถึด

ກໍ່ປັ້ນກາບຂັດສິນຈິນໃຈລ້າ ๆ ຄັ້ນແມ່ນເມຶອໃຫ້ປ້ານດ້ງແມ້ກນ້ອຍ
ເຂົາຄົງໃຫ້ຂຶ້ນໜ້ວສງ໗ດໍ. ແຕ່ເຖິງຈະຮ້ອງໃຫ້ກໍ່ບໍ່ຊ່ວງ ເພາະເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົ້ນຄວາມເລັ້ນປ່ວງໃດຈາກນາງສຸວັນນີ. ເນື່ອພີ໗ຈາ
ຣະນາໄປນາ ຄວາມໂສກເສ້ົ້ານັ້ນກໍ່ຄ່ັ້ນເອ໊ືອນໄປເອ໗ ໂດຍບໍ່ຕ້ອ໗
ຮ້ອ໗ຮຸກຫາກໍາລັ້ງຈິດ ຫ໊ືຄວາມໂອ່ຍຄ໗ງມາບ້ັ້ງຄັ້ບຊ່ວຍ.

- ເນ໊ືອແຈ້ງໝໍ່ສວຍລວຍ ສ໗ງນັ້ນເນ໊ືອ໗ທ໗ງເນ໊ືອ໗ກ໗ງກໍ
ສ໗ັ້ນເຕ໊ືອນ ສ໊ືທິນກໍ່ເ໗ົ້ກ ນ້ ອອກຈາກຝ່ານ໊ືແລ້ວລຸກ໊ືນ. ເນ໊ືອນ໊ັ້ນ
ເຂ໗ົ້ຈ໗ົ້ເຫັ້ນນາ໗ສຸວັນ ນ໊ືບໍ່ນ໊ອນເໜ໊ືອນກັນ ແລະບໍ່ຮູ້ຈະເວ໗ົ້ຈ໗ົ້ໃຕ
ເນ໊ືອ໊ືເ໗ືອນນາ໗ກໍ່ເ໗ັ້ນໄປໜ້ ນ໊ືແ ຕ່ຄວາມທໍ້ຖ໗ຍລ່ອຍລ ້ ຳປ່ ວ ງ ຕ ງ ຈ
ແລ້ວເຂົາກໍ່ເອ໗ົ້ານ ້ ວ ງ ມ ້ ັ ບ ັ ກ ສ ັ ງ ຂ ວ ງ ໄ ປ ເ ຊ ື ້ ອ ງ ໄ ວ ້ ອ ີ ກ ໃ ນ ໝ ຸ ່ ມ ໄ ມ ້ ເ ມ ື ້ ອ
ໄ ວ ້ ແ ຂ ນ ລ ຸ ກ ແ ລ ້ ວ ຈ ົ ້ ງ ເ ວ ົ ້ າ ໄ ປ ອ ່ າ .

- ສຸວັນນ໊ື ຕ ງ ອ ນ ້ ໍ ເ ຮ ົ ້ າ ຕ ້ ອ ງ ໄ ປ ໃ ຫ ້ ກ ລ ອ ດ ທ ວ ງ ນ ້ ອ ງ ຊ ໃ ຫ ້
ອ ້ ວ ຍ ໄ ປ ສ ົ ້ ງ ຮ ອ ດ ບ ້ ານ ພ ະ ຂ າ ວ ໝ ຸ ້ ນ ຫ ົ ້ ຼ ບ ໍ ່ ?

- ໃ ຫ ້ ພ ັ ້ ນ ປ ່ ານ ້ ໍ ເ ສ ັ ້ ງ ກ ່ ອ ນ (ນ ວ ງ ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ້ ໍ ຕ ອ ບ) ເ ນ ື ່ ອ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ
ທ ວ ງ ໃ ຕ ້ ທ ວ ງ ເ ໝ ັ ຍ ແ ລ ້ ວ ເ ຮ ົ ້ າ ຈ ົ ້ ງ ໄ ປ ຄ ົ ນ ລ ະ ທ ວ ງ .

- ສ ີ ທ ິ ນ ບ ໍ ່ ຕ ອ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ັ ບ ໃ ຈ ດ ້ ວ ຍ ວ ່ ານ ວ ງ ບ ໍ ່ ຫ ວ ່ ານ ໍ ້ ໄ ປ ສ ົ ້ ງ ຮ ອ ວ
ບ ້ ານ ພ ະ ຂ າ ວ . ຄ ວ າ ມ ຈ ົ ້ ງ ນ ວ ງ ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ້ ໍ ບ ໍ ່ ຫ ວ ່ ານ ໍ ້ ໄ ປ ສ ົ ້ ງ ກ ໍ ່ ຍ ້ ອ ນ ສ ີ ທ ິ ນ ເ ວ ົ ້ າ
ບ ໍ ່ ຂ ອ ບ ແ ຕ ່ ສ ີ ທ ິ ນ ບ ໍ ່ ຮ ູ ້ ເ ມ ື ້ ອ ຄ ົ ້ ງ ຈ ັ ກ ວ ່ າ ຄ ົ ນ ໄ ດ ້ ເ ວ ົ ້ າ ປ ່ ວ ງ ໃ ດ ເ ມ ື ້ ອ ໄ ປ ໄ ວ ້
ປ ະ ມ ານ ສ ອ ງ ຮ ້ ອ ຍ ບ າ ດ ຄ ົ ນ ເ ຂ ົ ື ້ ອ ຈ ົ ້ ງ ພ ົ ບ ຄ ົ ນ ຄ ັ ດ ຟ ັ ນ ທ ໍ ້ ຼ ຸ ດ ທ ວ ງ ເ ສ ັ ້ ນ ວ ້

ໃຫ້ໂດຍເວົ້າວ່າ; ເພື່ອຜ່ານທ້ຽກວ້າງໄປໃຫ້ໄຕ່ຕາມທາງແຍກສອງ
ເສັ້ນ ເສັ້ນນຶ່ງລັດຊື ເສັ້ນນຶ່ງເລື້ອກໄປຂ້າງຊ້າຍຈັກໜ່ອຍ ຈຶ່ງໄປ
ຮອດສອງບ້ານນີ ຊຶ່ງຫຼ ງວເຫັນກັນປູ ທັ້ງທາດຫຼ ວງແລະພະຂາວ.

- ເມື່ອເຂືອໄດ້ສະແດງຄວາມຂອບໃຈແລ້ວກໍກາບໄປ. ຄາວ
ນຶ່ງຄົນຕັດຟືນກໍຮ້ອງກັບຄືນແລະຖາມວ່າ. "ບໍ່ມີມ້າໃຜເສັງບໍ ! ຂ້ອຍ
ເຫັນມ້າເຖິກນຶ່ງຕົວນຶ່ງຢູ່ເດິ່ນບ້ານຂ້ອຍຫັ້ນ ຫຼື ວ່າໝາໃນໄລ່ຫັ້ນມາ
ບຸ ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນຫາທົ່ວເພິ່ງ ໝາຂ້ອຍເຫົ່າປູ່ໝົດຄືນ ພໍ່ເຈ້ົ້ງມາ
ຂ້ອຍຈຶ່ງລົງມາເບິ່ງ ຂ້ອຍຈຶ່ງເຫັນມັນປົ້ນຊົ້ນປູ່ກ້ອງຖູບເລົ້າຂ້ອຍ
ຫັ້ນ ງູວນ້ຳງ້ຳປູ່ຫັ້ນແລ້ວ. ຄັນແມ່ນຂອງໝູ່ເຈ້ົ້ງກໍໄປເອົາສາ.

- ກ່ອນອື່ນ ສີທົນກໍໄດ້ບອກສີສັນຮູບພັນມ້າຂອງຕົນແລ້ວ
ເມື່ອໄດ້ຍິນກໍເຂ້ົ້າໃຈທັນທີວ່າແມ່ນມ້າຂອງຕົນ. ສີທົນກໍກັບຄືນໄປ
ເອົາຕ່າງ ສ່ວນສຸວັນນີ ໄດ້ຂໍຊ່ວຍເອົາລູກໄປຮອດພະຂາວ ເມື່ອວ່າ
ສີທົນກັບມາແຕ່ທາດຫຼ ວງແລ້ວຈຶ່ງແວ່ເອົາ ແລະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ.

ຄວາມເປື່ອນເປີໄດ້ຕິດພັນມາແຕ່ຄືນນຶ່ງ ນ້ອງຊີໄດ້ຜັດທ່ານ
ສ ງ ເສ ລ ລ້ ງ ໜ້ ລ້ ງ ຕ ແລະຣິ ມ ປ ກ ຣິ ມ ສິ ບ ໃ ຫ້ ມ ນ ກ ບ ຄ ເ ສ ງ ກ ່ ອ ນ
ເມື່ອມັນສະອາດແລະໃກ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຈະພາມັນໄປປ່ານຄອບຄົວໃຫ່
ຂອງຂ້ານ.

- ສີທົນຕອບໄປທັ້ງຕົ້ນຄືນວ່າ: ໃຜວ່າອ້ານຊິໄປທາດຫຼ ວງ
ບ ງ ເ ຄ ອ ້ ່ ໍ ໄ ປ ກ ໍ ມ ີ .

- ไปบาสิทิน (สุอันนิ ายอบอ่า) เป็นหยังซิบ่ไป !

- น้อๆ ฟ้าอปากให้อ้ายเอาเมียนิจากแท้เนาะ ฟ้าว ปากให้ทอิดหูทอิดตาน้อๆแท้ ๆ เนาะ.

- สุอันนิ ายอบไปอ่า: ธอ้ายสิทิน ป่าถืกมาเทาะถวาม เสำหมอๆภาๆถืนนั้น เพาะเป็นธอๆซิอซาม มันพาให้สิลอิน จิวะและบ่ให้ถืกถวามสะดวก. บันนิ้สั้งใจให้ท่งๆสา น้อๆอ่สัน บาว่าเธ็อๆนั้นนะ ซิบ่ให้มันผ่อไปหาๆใดอก ถวามถืกใจถืน มืดนั้นนะ.

- ธอ้าย ! สิทิงเอ้าว่า: เอ้ากำเอ้าหะแมถันปากเอ้า นะ อ้ายบ่เถ็ยหูบลั้นป็นถวามจักเท็อดอก สิๆที่อ้ายใด้เอ้า แล้วนั้น กำล้วนแต่ถวามสัดจิๆหัวล้าง ซิอายใผเนาะ.

- เธิ ! ถ้าอ้ายไป และถันแมอ้ายธู้จักว่าอ้ายบ้าบีๆ หาๆก่งอซ้อๆ กำจะเป็นภาบเสังหวังธอๆอ้ายซุ้บตวา ดั่งนั้น ให้อ้ายจงมสิบจงปากถืมาก และป่าถือเอาน้อๆเป็นพีเสถใน ภาๆปะชาชินเบ ให้ถืดหาพ่อเถ้าสุทิสวนหลาย ๆ เพิ่นกำหาอ้า ว่า อ้ายถิๆปะถิบัดตามถวามม้ายหมายธอๆเพิ่นผู้สเบ เอา แหละสิทิน ลาไปก่อนเบิอ้าย ! ส่วนถำจับน้อๆซิธักสาไว้ บ่ ให้มันบ่าไปกวนอ้ายปู่บ้านหาดหูอๆพุ้นดอก และน้อๆจะกำ เอาไว้เป็นธอๆภาๆ.

- ເມື່ອສີທົນເຫັນລູກຄົນບ່ຽວເຂວນນາງສຸວັນນີ ປູ່ ພໍ່ນາ ເລີຍເວົ້າໄປວ່າ ນ້ຽງຊິໄປນຳສາວຫວະ ?

- ເມື່ອເຂົ້າໃຈເນື້ອຄວາມອັນເປີດເຜີຍນັ້ນແລ້ວ ຄຳຈັນຈ້ຽງ ຕອບໄປວ່າ ແມ່ນແລ້ວພໍ່ ລູກຊິໄປນຳນ້ຳສາວສຸວັນນີທີ່ຮັກລູກບ໊ອກ ເມື່ອພໍ່ໄດ້ເມັ່ງແລ້ວ ພໍ່ຈ້ຽງມາແວ່ຄ້ອນເອົາລູກແດ່ເນີ ແຕ່ລູກປາກປູ່ ກັບແມ່ສຸວັນນີແທ້ ๆ.

- ສີທົນເວົ້ານຳນາງສຸວັນນີວ່າ! ນ້ອງເຫັນບໍ່ມັນເວົ້າຈັ່ງໃດ? ນີ້ຫຼ້ານຳຈັນ ພໍ່ກໍຝາກໄວ້ສາວເປັນແມ່ລູກຫັ້ນແລ້ວ ແຕ່ສາວບໍ່ຍິນ ຍອມ ພິເລາະເບິ່ລູກເອີ ໃຫ້ໄດ້ເປັນແມ່ແທ້ ๆ ເນີ.

- ບໍ່ເປັນຫງ໊ວກອກພໍ່ (ຄຳຈັນຕອບໄປ) ລູກຊິໃຫ້ສາວວ່າ ເອີ ๆ ໄລ ເພາະສາວຮູ້ເອົາໃຈລູກຄືຫງ໊ວ້ນີ.

- ເມື່ອນັ້ນຄຳຈັນກໍຈາກພໍ່ໄປກັບນາງສາວ ຝ່າຍສີທົນກໍ ປົ້ນຊ໊ວຍປູ່ຄົນດຽວເປັນຍິນໂສກ ແລະສົງໃສຍິ໊ງກວ່າຄາວກ່ອນນັ້ນອີ໊ກ.

๑๐. สาวซ่ายู่ใบบ้าน

- ເມື່ອໄດ້ປັດແປງເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະທຶ່ນ້ຳຫຼ້ງນ້ຳອັນທະລ້ຳ ທະລາຍໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ສີທົນກໍ່ສະດຶກຂຶ້ນຫຼ້ງບັກສ້ຳຂາມ ແລ້ວ ກໍ່ໄຕ່ຕາມຮ່ອມທາງເພື່ອໄປຫາທາດຫຼວງ.

- ເມື່ອນັ້ນສີທົນຄິດວ່າ ຈະບໍ່ທັ້ງອຍຈັກປາດເລີ້ຍ ແລະ ຕ້ອງລະເສັ່ງບ້ຽ້ວງກວ່ານີ້ ເມື່ອຄືນອັນພາສັ່ນເຊັ່ນເໝືອນຄວາມ ຝັນຮ້າຍນັ້ນ.

- ເຂົ້າໄປຈອບພໍ່ເພັ່ງບຸສຄີ ກຳລ້ຳນ້ຳປູ່ບ້ານເຕົ້ານ້ອຍງວດຍ່ອ ອັນຖ້ຳປູ່ຕ້ານປະຕູເຂ້ົ້າເຮືອນເຫຼ້ງຂາວ ເຮືອນນັ້ນນ້ອຍໂດຫັກ ຂ້ົ້ນທ້ຳເຝ້ານ້ຳລ້ຳດັບກັບຂ້ົ້ນແຕ່ພ້ານພຸ້ງ ນ້ຳທ້ຳໃຫ້ເຫັ້ນວ່າເຮືອນເຫຼ້ງນັ້ນ ມີຊັ້ນລ່ຳ ດ້ານຕ້ານທ້ອ້ມເດ້ານປ່ຽງນັ້ນກໍ່ທ້ຳດ້ວຍປ່ານ, ເຫັ້ນວ່າ ເຝ້ານສະຫງ່ານງ່ານ ຫ້ອຍຕ້ານທ້ສຸດກ້ຈະບໍ່ຫຼ້ງວ່າແມ່ນເຮືອນເຈ້ົ້ານ້ຳ.

- ເມື່ອນັ້ນຜ້ຈະເຝ້ານພໍ່ເຖ້ົ້ານ້ຳມາຕ້ອນຮັບສີທົນ. ແລະເມື່ອ ໄດ້ຖ່ານຂ່ຳວ່ຳຄວາມ ຄວາມຜ່ານສຸກສະບ່ານຂອງຄອບຄ້ົວຂອງເຂ້ົ້ານ ປູ່ ລະຫ່ານ້ຳທ້ານ້ຳທ້ແລ້ວ ເພັ່ງບຸສຄີຈ້ຳຖ່ານເຖ້ົ້ງຄວາມມ້ຳຫມ່ານ ໃນ ການທ້ເຂ້ົ້ານ້ຳໄດ້ມ່ານ້ຳຫ່ານ້ໃນເວລ່ານັ້ນໂດຍຮຽບຮ້ອຍວ່ຳ. ເຈ້ົ້ານ້ຳກ່ານ ກ້ຽ ບ່ານ້ຳຫ່ານ້ນ້ລ່ານ້ຳເກ້ົ້ອເນ່ານ້ະ .

- ພໍ່ນາຈຶ່ງຕອບໄປວ່າ, ນາຢ່ານຄອກ ກັບເອົາຂອງຝາກ ພໍ່ເຖົ້ານັ້ນມາກ້ອນ ແລະເພິ່ນກໍໄດ້ສັ່ງຄວາມມາ ຖາມຂ່າວພ້ອມແຜ່ ສ່ວນຂ້ອຍນີ້ ປະສົງຢ່າງໃດເຈົ້າກໍຄົງຮູ້ຈັກຢູ່.

- ເພັງບຸສດີຕອບຄວາມ ທັງຕົບທ້ອງໃສ່ແປ້ະ ໆ ວ່າ ໂທ ໆ ຂ້ອຍຮູ້ຈັກແລ້ວ ຮູ້ແລ້ວ ເຫັນແລ້ວ ເຂົ້າໃຈແລ້ວ ! ແລະ ຕໍ່ຄວາມອີກວ່າ, ແລ່ບໍ່ມີແຕ່ເຈົ້າຜູ້ຊາຍມາລົມ ອ້າຍບ່າວເອີ້ຍທາງ ໃນໝູ້ນີ້ສາວຄົນແລ້ວ ເຈົ້ປະສົງຢ່າງຊາຍກັບກັບເຈົ້າ ສົນໃຈນໍາແຕ່ ຊີວິດລົງທໍ່ນັ້ນແຫຼະຊາຍນີ້ ບໍ່ຊ່າງເຂົ້າຂ້າງອອກຂາ ເພາະວ່າຝ່າຍ ໂດກໍດີ ຄົກັ່ນໝົດ ສ່ວນຫຼາຍຂ້ອຍກໍປາກໃຫ້ເຈົ້າຫັ້ນແລ້ວໄດ້ ດ້ວຍ ວ່າຫົວພໍ່ສຸທິສານກໍມີ ໄຮ່ຮ້ອຍຫນາ ແລະເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ເຮັດ ລູກສາວ ຂ້ອຍກໍໃຫ່ຍ່ແລ້ວ ແລະເຂົາກໍເປັນຜູ້ປະຄັບປະຄອງສົມບັດເຂົາ ເອົາ ແຕ່ຄວາມຄົວເຂົາເປັນ. ເຂົ້ານາ ໆ ! ນາສເນ້ຕົວໃຫ້ເຂົາຮູ້ໜ້າລ້ຽ ຕາ ແລະຂ້ອຍກໍຢາກໃຫ້ເຈົ້າເປັນເອກໜ່ຽ.

- ເມື່ອສົທິນເຫັນວ່າຄົນເກີນຈໍານວນໄປແລ້ວ ເພາະແຕ່ ກ່ອນຄິດວ່າຈະມີແຕ່ຄົນຄົນດຽວມາເວົ້ານາລົມ ເມື່ອເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍ ຄົນຄົນແລະເວົ້າວ່າ, ຂໍໂທດຂໍອະພັຍນໍາຫຼາຍ ໆ ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍຊິນາ ບາດນາຊີ້ຜູ້ໃດອອກ.

- ເພັງບຸສດີຕອບໄປໂດຍນິດໃສຍັນດີວ່າ, ຄັນເຈົ້າຄິດວ່າບໍ່ ມີ ໃຜນາກ່ອນກໍບໍ່ແມ່ນແລ້ວ ອ້າຍບ່າວເອີ້ຍ ຂອງວ່າເຈົ້ານານໍາຫຼ້ຽ

ເພິ່ນ ເຈົ້າຄຶດຜິດໄປແລ້ວ ໃຜກໍນັກລຳກັບຊູ່ຄົນ ແຕ່ເຂົາຄຶດຍາກ ແຕ່ຊິເລືອກເອົາທໍ່ນັ້ນ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງພຸ້ນ ປ່ານຸ່ຍນັ້ນ! ຍາກ ຊິງກໍຊິເປັນຫງ້ຽວ ເຮົາກໍເປັນຍິງສົມຄວນປູ່.

- ເພັ່ງບຸສຄີພ່ອງເວົ້າພ່ອງຊຸກໃຈ ສີທົນເຂົ້າໄປ ເປັນຊ່ວ ຊຸ້ນລົ້ນເລີ້ງ ທ້ຽ້ອງໃສ່ລູກສາວວ່າ, ເນ! ຄຳພັນມາ ລົ້ມອີກຜູ້ນ້ຽ! - ກາງປອກຊຸ້ນແຕ່ຫ້ຽກ ເພື່ອສະແດງຕົວສີທົນຕ່ຳບາງ ໜ້າບກາງຄນະເຈົ້າຊູ້ວ່ານັ້ນ ທຳໃຫ້ພໍ່ນາອຸກໃຈແລະລະອາບຈົນ ປຸນຈະ ຖ ງອເບິ່ງໜ້ານາງສາວ ແລະຈຳພວກບໍ່ຮ ວ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້.

- ຫາງໜ້າບຄຳພັນກໍພໍເບິ່ງພໍແຍ ແຕ່ວ່າວາດຊົງແລະ ກາງແຕ່ງຕົວຂອງນາງທຳໃຫ້ສີທົນໜ່າບ. ນາງມີສັນດານດ້ຽ ແລະຖ້ຽວ ນາງລັດຜົມແລະແບ່ງໃຫ້ເປັນສາມບ່ອນ ນຸ່ງສົ້ນໂໝຄຳ ແລະໃສ່ເສ້ຽອກອກໄມ້ແດງ ອັນບໍ່ຖ້ຽກຕ້ອງກັບອາບຸແລະຄວາມເປັນ ໜ້າບຂອງຕົນ.

- ກາງນຸ່ງຖ້ແລະທ່າທາງອັນບໍ່ປູ່ສົມເຜົ່າປ່ານນ້ຽ ເຖິງບໍ່ ເຂົ້າຂ້ານ ອອກຂາ ສີທົນກໍບ້ງຖ້ວ່າເຖ້ຳແລະຂ້ຽ້ຍປູ່ ເຮົາຄຶດວ່າ ເຄ້ຽງເອ້ ແລະຄວາມເວົ້າຄວາມລົມອັນເປາະເປ້ຍ ແລະປອກປ ງ ວ ຂອງນາງໜ້ານ ຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍຜູ້ນ້ອຍອາບຸແລະຫ ວ ຄຶ ທ່ນາງ ສຸວັນນີ້ທໍ່ນັ້ນ ສ່ວນຫ ງ ຍກາງເວົ້າຫ ຶ ງເວົ້າຫ ວ ຂອງນາງໜ້ານຫ ຶ ງ ຫ ຶ ໃຜ ແລະແຕ່ງເຜ ກໍບໍ່ຫາເມ ອຫ ງ ນ.

. ฮ้ายบ่าวหัวสามกำบ่ฮู้ฮ้องพาล้ำๆ ที่เต้นไปด้วย
สุธาและอาหารจากแก้ม ผู้แก่งามสะเพาะแต่เช้าอันนั้น
ด้วยว่าเพิ่งบุรสีนักอ้างสิ่งอยู่ และนางหน้ายกำบ่ปล่อยใน
หางจับจ่ายถ้วยจานอันวิจิตร และมักฉันแซะเหมือนผู้ดุอก
หาบ่ำกินเงินดอกเบี้ย. ส่วนสีทันบ่ใสเข้าใสออก มีแต่พิจา
ระนาไปมาเลักน้อยท่านั้น ด้วยว่าเกิดมากมีเหื่อกุงอนี้ได้ฉุม
เข้าฉุมเหื่อหาบำเพ็ญ. เมื่อนั้นเพิ่งบุรสีกำลามาบเอาเข้าไปบ่ำ
ถวายแล่งอัน และเข้าเองกำบ่ำลิ้งชิมข้างสีทันทั้งเล้าไลมเอา
ไกยสี. ส่วนยอดถ้อยเบี่ยป่านั้น เถ้าสีทันได้จิกออกมาใช้แล่
แล้วกำบ่ำได้ผินสิมถวายปู่ นางหน้ายปะกิดยินดี. ส่วนเจ้าบ่าว
หัวสามนั้น กำพ่อแต่เสือกตาเบิ่งโดยถวามปมาณ.

. สีทันทันหวยและกินกำบ่ล่อยสะดวก, เมื่อเหันถ้ำ
นั้นหือพ่อบุรสีจ้ำเว้าปอกว่า.

- เจ้าสังมาขอฮุ้มแท้ ให้มันปู่ล้า ๆ เร็กหม่ำจอก
นั้น ป่าให้ถวามรักตัวอาหารแม เพราะว่าเจ้าฮู้ท้องใจ่างบ่มี
ผยาบ่อยปานผู้ภักเหื่อลิ้งจักหน่อยใด. สีทันเถื่องใจด้วยว่า
เขาเรื่องว่ากินเป็นผู้มักแล้ว. และอาดรักของนางหน้ายอัน
เสือกแสงตาลิ้งข้างลุ่มและหือบึ้ม เหมือนถักในใจว่ากินเป็น
ผู้ดีผู้งามนั้น ทำให้สีทันมีอาภาบยากใต้ญงยังถวามฉุฉุ่น

ເຊັ່ນນັ້ນ ແຕ່ເຂົ້າປ້ານຈະເສັງຄວາມສຸພາບ ແລ້ວກໍເລີຍບິ່ນຫົວ ແລະອົດໄປ.

- ອ້າຍບ່າວທັງສາມ ປະກົດແກ່ສິທິນວ່າເປັນຄົນບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫງ່ງ. ຄ້ອຍວ່າກ່ອນຈະໃຫ້ນາງໝ້າຍຮັກແລະບິ່ນດີ ກໍໄດ້ສລະຊຸບ ແລະເວລາເປັນຫຼວງຫຼາຍເສັງກ່ອນ. ຜູ້ນຶ່ງມີອາຍຸປະມານສິບປີ ມີ ຮູບຮ່າງລໍ່າລຸ້ຍຄ້າຍເພັ່ງບຸຣຸສເອງ ຜູ້ຄ້ວນສອງເປັນຄົນຕາປ່ອງແລະ ນັ່ງເບີ່ງເກ້ຽກວ່າສິ່ງອື່ນ ຜູ້ຄ້ວນສາມພໍເປັນບ່າວເອງ ແຕ່ປາກ ສະແດງຄົນວ່າຄົນເປັນຄົນຮູ້ນາກ ກໍເວົ້າໜ້ອຍ ໆ ໂດຍບໍ່ມີສັນນິຄົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເອັນດູ. ສ່ວນນາງໝ້າຍກໍຫົວສະອຶກສະອ້ອຍ ເໝືອນ ຍິນດີນຳຄວາມທຸງນຊ້າຂອງຄົນພວກນີ້ແທ້, ແຕ່ເຖິງເຮັດໄປຢ່າງ ໃດກໍ່ບໍ່ນັບວ່າຮັກເພງກັນໄດ້ເລີຍ. ແຕ່ຫົວທີ່ສິທິນຄຶດວ່າຄົນມັກເຂົ້ານາ ບາດຟັງໄປຟັງມາຈຶ່ງຮູ້ເມື່ອວ່າ ມີຜູ້ຍິງອະເຂົ້ານາຄົນເປັນພິເສດ ຊຶ່ງ ໝາຍປາກໃຫ້ຄົນກ້ຽວພັນເຂົ້ານາກວ່າເກົ່າອີກ. ເມື່ອຮູ້ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ກໍອົດໄວ້.

- ເມື່ອເລີກພາເຂົ້ານາແລ້ວ ເຖິງຕອນຄ່ຳນາງໝ້າຍກໍຊວນ ໄປທ່ຽວບ້ານໜອງບອນ ຊຶ່ງປູ່ທ່ານໃກ້ນັ້ນລະວ່ານ້ຳເຖິງຫຼັກກິໂລ ແມັດ ເພາະໃນວັດນັ້ນຕ້ັງບຸນ ສ່ວນສິທິນນັ້ນເມື່ອຍຫຼາຍແລ້ວ ມີ ແຕ່ຄິດຫາໂອກາດເພື່ອນອນເຊົ້ານ້ຳເມື່ອຍທ່ຳນັ້ນ ແຕ່ເຂົ້ານ້ຳເຄ້ຍໜ່ານ ບຸນສິບກິນທານ ກໍເລີຍໄປນຳໝູ.

- ฤาษีนกໍเต้นแต่ลิง. ส่อนางาหม้ายกໍย์อละยากไป
เป้นอ้อๆแอ้ๆอ้ๆอาก ทั้งแหนแห่ไปด้อยบ่ธีอานเจ้าฐู้ทั้งสาม
ถอย ๆ นางกไปปงกะผู้นั้น ถอย ๆ กໍอางผู้นั้นะงาสีผู้ นี้ ทั้งปีก
ถໍให้สูงๆขึ้น และเบิกสีสะเป้นเห็เล้ ๆ ไป.

- เท่นั้นบังบ่ำพ่ำ นางยังหวังให้มีผู้ที่สีหงมข้างอีก
แต่สีหินเหันเป้นหน้าปากหิว ในกาบแห่แหนแผนก้ำใต่สีบ
อันนั้น กໍเลิบฤอบยอกเป้นไสยะพ่ำสิมถวน ทั้งชอกโอกาดเว้า
ลิมหื้นไปหางอื่นกับเผ้งบุสดิ พ่ำบ่ให้ลินทั้งหลายว่าตินเป้น
หมู่งอกับเมอกบ้ง.

๑๑. ผู้เป็นขาย

- เมื่อเถ้าอันแล้ว นางหม้ายกะยุดเป็นค้า เพื่อเอ้าอัว พ้อมบริวานหั้งปวง สิทินบ่ยอมไปนำ กะเลียหนีบหนีออกจากหอบ่นุสถี เพื่อไปกับหาคืนอีนหีลังเดียกัน, แล้วกะเอ้าไปตามหางอื่น, ถวายนี้กะให้นางหม้ายเสียใจดั่งย่างบึ่ง.

- เมื่อไหอ้นละพาอันนางเสียแล้ว นางกะหำกับให้มีไฮชุมะหือไปในกางอักในหางลำอิ่ง และนางกะได้พ้อมสิมมักกับบ่าวหั้งสาม. สิทินผู้เป็นผู้เบิ่งกะเหันว่านางพ้อมถ่อง. เมื่อนั้นเพ็งบุสถีจิ่งเว้าบำเอ้าหั้งกับไหว่อ่า, เป็นจั่งใดเรีย ! เจ้าถวบ่พาลูกสาวอ้อยพ้อมหอะ ? จั่งแม่นมักอาย !

- พ่นางจิ่งตอบว่า ข้อยปะพ้อมมาแล่วแม่นางบหนี แล้ว.

- ธอ้าย ! (เพ็งบุสถีหัวเราะว่า) ยองว่าเจ้ามาชอกเพ็ง ความโสกเสร้าแต่เก้าก่อนกะละสาติ.

- สิทินกอบไปว่า บ่เป็นชั้นะหอกพ่เอีย กูเอนี้ข้อยถึก ว่าข้อยแก่ลืมแล้ว เลียบ่ปากพ้อมปากลำซ้ำ.

- เพ็งบุสถี พ่องเว้าพ่องถึงแยงเอาไปหีเป้าหว่าง

ວ່າ, ນ້ຳນະເມ້ຶອເຈ້ົາເຂ້ົາມາເຮ ືອນພ ໍ່ ເຈ້ົາກ ໍ ຄ ື ຈ ະ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ອ ຸ ກ ໃ ຈ ດ ້ ວ ຍ ວ ່ າ ເ ຈ ້ ົ າ ເ ຫ ັ ນ ເ ອ ົ າ ມ າ ກ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ແ ຕ ່ ຂ ້ ອ ຍ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ເ ຈ ້ ົ າ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ໄ ຄ ແ ດ ່ ເ ຮ ັ ນ ຈ ້ ັ ງ ຊ ຸ ້ ບ ໍ ່ ຄ ື ໃ ວ . ລ ູ ກ ສ າ ວ ພ ໍ ່ ເ ວ ີ ຍ ລ ົ ນ ບ ່ າ ວ ສ ົ ່ ງ ແ ຕ ່ ສ ຶ ກ ຈ າ ກ ບ ວ ດ ບ ໍ ່ ຜ ົ ວ ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ແ ຜ ອ ຊ ຸ ໃ ຫ ້ ບ ິ ງ ເ ຂ ້ ົ າ ມ າ ຫ າ ສ ຸ ວ ຍ .

- ລ ູ ກ ສ າ ວ ພ ໍ ່ ຊ ຸ ເ ອ ົ າ ຜ ົ ວ ແ ຕ ່ ຫ ຼ າ ຍ ປ ີ ແ ລ ້ ວ ແ ຕ ່ ລ ຸ ງ ນ ີ ້ ຜ ູ ້ ລ ຸ ງ ນ ໍ ້ ຍ ບ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ຄ ິ ດ ລ ົ ງ ເ ອ ົ າ ເ ທ ື ່ ອ ຫ ວ ະ ?

- ເ ອ ົ າ ຊ ຸ ຜ ້ ວ ໄ ປ ເ ຮ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ ? ເ ອ ົ າ ເ ຮ ັ ດ ຈ ້ ັ ງ ຊ ຸ ້ ກ ໍ ຄ ິ ດ ແ ມ ່ ນ ໃ ດ . ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ເ ອ ົ າ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ ກ ະ ຈ ອ ບ ກ ະ ຈ ອ ຍ ເ ວ ົ າ ຄ ຸ ນ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ເ ອ ົ າ ບ ໍ ່ ດ ີ ເ ອ ົ າ ເ ປ ັ ນ ຫ ີ ງ ອ າ ດ ໃ ຫ ຍ ່ ນ ິ ນ ດ ີ ກ ັ ນ ເ ອ ົ າ ກ ໍ ຮ ູ ້ ສ ັ ກ .

- ສ ິ ເ ຫ ັ ນ ຕ ອ ບ ໄ ປ ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ຈ ົ ງ ວ ່ າ , ຄ ຶ ຊ ຸ ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ຈ ້ ັ ງ ຊ ຸ ້ ບ ດ ອ ກ ດ ້ ວ ຍ ວ ່ າ ຜ ູ ້ ມ ັ ກ ກ ິ ນ ຫ ັ ງ ສ ານ ຄ ົ ນ ຄ ັ ນ ງ ານ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ຮ ้ າ ຍ ຈ ັ ກ ວ ິ ບ າ ງ ຄ ົ ງ ຄ ຶ ດ ວ ່ າ ເ ກ ີ ນ ໄ ປ ສ ອ ງ ຄ ົ ນ ແ ລ ้ ວ ແ ລ ะ ເ ອ ົ າ ກ ໍ ຈ ะ ບ ອ ກ ໃ ห ้ ส อ ง ค น ข ั ้ น ป ่ ำ ม า แ ล ่ อ .

- ธ อ ้ า ย ! เ จ ้ า ล ุ ว ป ่ ำ เ ฮ ้ า ใ จ ห ั ง ว ะ ผ ู ้ เ ฒ ่ า ข ั ้ น ก ็ ป ่ ำ ม ั ก ผ ู ้ ว า ป ่ อ ก ็ ป ่ ำ ม ั ก ผ ู ้ ข ่ า ว แ ถ ง ก ็ ป ่ ำ ม ั ก . พ ่ ำ ร ู ้ จ ั ก ใ จ ข ั ้ น แ ล ้ ว เ ม ื ่ อ จ ะ ไ ล ่ ข อ ก เ อ ิ า ห ี ห ั ง ถ ู ก ก ็ จ ะ ค ึ ก ว ่ า ข ั ้ น ป ่ ย า ก ไ ล ้ ผ ิ ว ส า แ ล ่ อ ก ็ ค ึ ก ว ่ า เ อ ิ า ย า ก อ ู ่ เ ห ็ น ห ม ้ า ย อ ู ่ ว ั ้ น แ ล ่ อ ค ั น เ ป ็ น จ ้ ั ง ซ ุ ้ บ ซ ิ ม ี ค ิ น ม า ห า ห ว ะ ?

- ใ ฮ ่ , อ ี ห ม า ะ ! ห ม อ ก ็ ี เ ป ็ น ผ ู ้ จ ่ า ว อ ่ า ก ิ ?

- ก่จ้างซั้นแล่อ มันซิผิเาร่อมใก เจ้าเดบ่มักหอะเป้น จ้างซั้น ?

- จักแหง้อ มักใผมักมัง.

- บ่ถึกใจเจ้าถิบ่อ้ายบ่าอ เอาแต่ซิถิกลางกัง ถังมัก พ่ซิถูกซ่อย เอาไว้ให้เจ้าผู้ญาวทั้บแล่อ.

- เอิ ! ถังข้อยหากบ่ไก้ และถังซิให้ข้อยสละเวลา แหง่แหนกับปู่จ้างซิ จักปางใดซิไก้.

- เอาแต่เจ้าเป้น ถังอ่าเจ้าซ่างเว้าซ่างลิมซ่างเย้า ซ่างเย็บ ซ่างอื่นซ่างออย ให้ถึกอิกถึกใจเอิา มันซิไปใส. แต่ใด ๆ บาถังมันมักมันหากลิมบ่ำดอก ส่วนซูายมันบ่ฟ้าว ปากไปเป้นข้อยผู้ซาย เมื่อมันมีอำนาดเอาผู้ซายมาเป้นข้อย ด่ำบ่. จ้างซิแล้ว ถังอาดอาอาจิบหากถึกต้องล่องกับมันบ่มี ยากปางใดบา ถังเจ้ามักโพดบั้บ เว้าบ่ไก้แล่อ ถังมันมัก อิหยังมันถิงเชิาหยังสอ้ยกับบ่าอซูายถิง สะบั้นเจ้าป่าฟ้าวเสั่ ใจไอซูาย ให้มาลู่อาทิด พาเอิาเต้นฟ้อนและสะแดงให้เอิา เหันอ่าเจ้าเป้นถินมิ ไม้มิ มี. เมื่อเอิาเหันว่าเจ้าเป้นหน้ารัก และล่องถึกว่าหมู่ มีใดมีหน้าเอิาถิงบอกให้เจ้ารู้จัก ว่าไก้หยังบ่ไก้ภัติ.

- สิถินไต้ไปว่า ซ่อาพัยน่ำยาพ่ถวามน้ำยะ ! ลูกสาว

ພໍ່ເປັນຜູ້ມີອຳນາດເຮັດຕາມໃຈ ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ເປັນຜູ້ຊຶມາດື້ມາດງບ, ຄັນແມ່ນຂ້ອຍນີ້ຫວະ ຂ້ອຍຊິບໍ່ເຮັດຈັ່ງຊັ້ນ ຂ້ອຍຊິເຮັດໄປຕາມຊື່ຕາມຈິງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເສັງເວລາຊ້ຳກາງຂອງຜູ້ຊາຍ ເພາະບາງຄົນກໍຄາກາບງາບຫາລ້ຽງຊິບ ແລະບໍ່ມີເວລາພໍມາອ້ອມ ໆ ວຽນ ໆ ນຳແຕ່ສາວຜູ້ຽນຜູ້ຊາຍຈັ່ງຊີ. ແຕ່ທີ່ສຸດຄົນຖືວ່າກາບມັກມ່ວນມັກຊື່ນ ມັກຫຼິ້ນມັກຫົວເປັນເຄື່ອງອາຊິບແລ້ວນັ້ນກໍຕາມຄອກ. ທີ່ຈິງຂ້ອຍຂໍ ເວົ້າຕາມຊື່ໃຫ້ຟັງ ຄືນີ້ເຊົ້ານີ້ພໍ່ຄິງຄຶດຜິດໃນຄຳປະສົງຂອງຂ້ອຍ ເນື່ອຊິເວົ້າໃຫ້ຟັງຄັກ ໆ ແຕ່ຫົວທີ ພໍ່ກໍບໍ່ຄຍະໃຫ້ເວົ້າ ຈົນກັບຫາ ເວົ້າຄວາມບໍ່ມີ. ກາບທີ່ຂ້ອຍມານີ້ ບໍ່ແມ່ນຊິມາຂໍລູກສາວເຈົ້າດອກ ຂ້ອຍຫວັງມາຂໍຊິວິອຸ່ນ້ຳງນຳ ປາກເອົາໄປຂາຍຕລາດນັດໃນອັນອາ ທິດໜ້າ ເພາະພໍ່ເຖົ້າກໍປາກໄດ້ຄືກັນ.

- ເພັ່ງບຸສຄິເວົ້າໄປໂດຍສງົບວ່າ ພໍ່ຮູ້ຈັກແລ້ວສິທິນເອີ ເຫັນວ່າລູກສາວພໍ່ປູ່ກັບຜູ້ບ່າວ ເຈົ້າກໍກັບກອກໄປທາງຕ່າງ ເອົາ ແຕ່ນັ້ນແລ່ວ. ຄັນວ່ານ້ຳນີ້ຄົນຄືຜູ້ນັ້ນຜັວຄົນຮ້າຍ ເຈົ້າຊິພັ້ງໄປຈັ່ງ ໃດໃຜກໍບໍ່ຂົ່ມເຫັງດອກ ອີກປະການນຶ່ງ ເຈົ້າກໍບໍ່ທັນໄດ້ລົງຄວາມຄັກ ຄັນປາກຊິວິອຸ ໆ ນັ້ນແທ້ປູ່ທ້ຳພຸ້ນແລ້ວ ລາຄານີ້ຈັ່ງໃດຈົ່ງຄ່ອຍ ສົນທະນາກັນ. ກິນແລ້ງນຳພໍ່ກ່ອນຈົ່ງຄ່ອຍເນື່ອ.

. ຂອບໃຈແລ້ວ ດຽວນີ້ພໍ່ຍັງຄາງາບປູ່ ສ່ວນຂ້ອຍນີ້ ຄັນ ເຫັນເຕັ້ນຫຼອກເຕັ້ນລຳປູ່ລ້ຳ ໆ ດາຍ ໆ ດຸດທິນຫວຍ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ນີ

ภางงานพึ่งกึกหนาเพื่อถวามสะมาถิมสามักถึงบุ ถ้างจะเอาแต่ภางหั้นเป้นปะหางถ้าบ่ ถุวบ่จักถวามปู่ ข้อยจิ่ไปเบิ่งถิอพุ้นถอก แล้วจิ่ๆกับไปเรือนเจ้าพุ้นโลก.

- เมื่อสีทิบเอาถิอหั้ถอยกจากภั้นั้งแล้ว และเมื่อเอาเสั้งหวัวอันเป้นสุกแล้ว เอาภ็ถือปากไปอุ้มลูก และพิบหน้างางสุอันบ่เสั้งก่อง. ทุกปะภางหั้เอาไว้เหั้งและไว้บิ่นใบเรือางางเอกผู้อั้ปโยก เรือยบ่วาผู้กับกอกกลอกกลิกให้เสั้งวัทนะหั้น ซึ่งเป้นภางจักนำให้ลูกสาวติ่งลุ้นเถิบไปในหางอวกไกงและหั่งไซ และภางละเลงเผงหั้งหางเวลาบ่ไก้ยอยจิ่นบ๊กหั้นั้ง ปะกิกเป้นภางฝ่าฝืนรีตถองฆาวจิ่นพิลเมื่อยางท้อไป ภางส่าฐมอันไร้ผิน อันหางนอกภ้างหางในเป้นหมาก เก๊อ อันอุ้นวายถายจิกเหั่อแทก ซึ่งถิ่นเรั้วบากะทำสอนบ่เถิบมี และโถบถ่างกันข้าม อันพาให้กะสิกอนหว่วมเหว่า เส้าโสกในเวลาเล็กถาวเล็กไกอันหั้ไก้บากบั้น อันพาให้เสั้งเวลาซ้ำภางเป้นสองสามจิ่อในงางนั้ง ทำให้สีทิบถือรอกลูกและนางสาวผู้ลั้งเถิบเหั่อหั้สุก.

- แต่เอาหยางอถอยเวลาอ่าถไปท้อหางกบ่เหั้น บ่เหั้นหั้งนางสาวและลูกชาย หั้จิ่กแม่นยามถิ่นลั้งงิ่อลั้งถวาย ปะจำหั้ง เหั้นแต่สักถิ่วอื้นตามหั้งเรื้อ และผู้ลั้งสักถิ่นอื้น

ເອົາຈົ່ງຖາມຫາບ່ຳເດັກຄົນນ້ຳທີ່ລ້ຽງຄວາຍປູ່ທີ່ນັ້ນວ່າ ສັດຟູງນີ້ ແມ່ນຂອງຊາວບ້ານພະຂາວບໍ ? ແລະເດັກຕອບວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ.

- ສີທົນຕໍ່ໄປວ່າ, ແມ່ນໃຕບໍ່ເປັນຜູ້ລ້ຽງສັດຟູງນີ້ ປູ່ບ້ານໃຕມີແຕ່ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຫວະລ້ຽງສັດ ?

- ບໍ່, ລ້ຽງແຕ່ນ້ຽງອນີ້ແລ້ວ ເພາະວ່າຜູ້ນ້ຽງເອົາໜີແລ້ວ.

- ຊັ້ນ ນ້ຽງຜູ້ໃໝ່ທີ່ນາມ້ຽເຊົ້ານີ້ເດ ?

- ໂອ່ນັ້ນຫວະ ເອົາກໍໜີແລ້ວຄືກັນ.

- ຮວ້າບ ! ໜັນໜີແລ້ວຫວະ ? ບ້ຽເໜັນເດັກນ້ອຍຜູ້ນ້ຽ ໄປນຳເອົາບໍ ?

- ເອີ, ເໜັນເດັກນ້ອຍນັ້ນໃຫ້ໄປ ເອົາພາກັນໜີ ໄດ້ປະມານ ສອງຊົ່ວໂມງນີ້ແລ້ວ.

- ອ້ຶ ເຫວະ ! ໄປໃສ ?

- ເອົາກໍໄປເທາະເອົາມາພຸ້ນແຫຼະຕີ ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຖາມ.

- ສີທົນນ້ຽສົງໃສແລະເວົ້າໄປວ່າ, ເປັນຈັ່ງໃດເອົາຈົ່ງໜີ ?

- ໂອນ ! ຂ້ອຍກໍຊິຮູ້ຈັກນຳຫວະ.

- ຫຼື ວ່າບໍ່ຕົກລົງກັນໃນຄ່າຈ້າງຮາງວັນບໍ ? ອັນນີ້ກໍຕົກລົງກັນແລ້ວນາຈົ່ງມາ.

- ໃຜຊິຮູ້ຈັກນຳ ຂ້ອຍເໜັນແຕ່ເອົາເຂົ້ານາແລ້ວກໍອອກໄປ ທ່ຳນັ້ນແຫຼະ.

- ເມື່ອນັ້ນສີທົນກໍລ່ວງເຂົ້າໄປຖາມໃຫບ້ານ ແຕ່ຜູ້ໃດກໍບໍ່ບອກ. ແຕ່ສີທົນຫາກຊູຊິຖາມລໍ່ໄປ ເມື່ອເວົ້າໄປເວົ້ານາສີທົນກໍໄດ້ເງື່ອນວ່ານາງອອກໄປຊື້ ໆ ແລະພາລູກເຂົ້າທັງໃຫ້.

- ແຕ່ຄວາມສົງໃສບັງບໍ່ຫາຍ ເຂົາຈຶ່ງຖາມໄປອີກວ່າ, ຫົ ວ່າມີຜູ້ຂົ່ມເຫັງເຂົາ ?

- ອັ້ນນັ້ນແມ່ນລູກເຈົ້າຫວະ ? ເປັນຫງັ່ນມັນຈຶ່ງໄປນໍາສາວຜູ້ນັ້ນ ເຈົ້າຢູ່ໃສ ເຈົ້າຊໍ້ກັ່ງ ?

- ເມື່ອນັ້ນສີທົນເຫັນວ່າ ຂນົບທັມນຽມບ້ານເມືອງເຂົາເປັນດັ່ງນັ້ນກໍຖາມໄປທາງອື່ນ ທັງທົບທວນໂດຍຣິບຮ້ອນ ແລ້ວຖາມຫາຜູ້ເປັນເຈົ້າຫນ້າທີ່ເມືອສົນທະນາກັນ.

- ບ່າວນາຄົນນຶ່ງຈຶ່ງຕອບວ່າ, ນາຍເມືນບໍ່ປູ ເມື່ອເມືນໄປບ່ອນໃດເພິ່ນກໍປູບໍ່ວົນ ເລີຍໜ້າເລີຍໃນໄປ ເອົາແຕ່ທຸລະເມືນເປັນ.

- ສີທົນບົ່ງອຸກໃຈ ຈຶ່ງເວົ້າໄປວ່າ, ຮວ້ຍ ! ບົ່ງສາວຄົນນັ້ນໄປທາງໃດ ເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ແຕ່ຫວະ ?

- ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາກໍພາກັນຫົວຍຸ້ນເປັ້ນ ແລະສັບໃສ່ເມັ້ງເປັນສໍາຄັນ ແລ້ວກໍຕອບວ່າຄົນບໍ່ຮູ້ບໍ່ເຫັນ ວ່າບໍ່ແມ່ນທຸລະຂອງຄົນ. ຮູ້ໄດ້ແຕ່ວ່າ ນາງສຸວັນນີພາລູກເຂົາໄປທາງຫຼວງພຸ້ນ. ສີທົນແລ່ນລັວທາງຫນ້ອງບອນ. ເວລານັ້ນນາງໜ້ອງແລະຊາຍກັ້ງສາມບັ້ງບໍ່ທັນທາງຫຼວງເທົ່ອ ແລະເຖົ້າເໝັ້ງກໍເໝື່ອນກັນ ຄົນໃຊ້ເຮືອນນາງ

ໜ້າບບອກວ່າ ມີບ່າຄົນນຶ່ງກັບເດັກນ້ອຍນາຄາມຫາເຂົ້າ ແຕ່ວ່າ ເມື່ອບໍ່ຮູ້ໜ້າລ້ຽງຕາກັນແລ້ວ ຄົນໃຊ້ກໍເລີຍບໍ່ເວົ້ານຳ ແລະບອກໃຫ້ ພວກເຂົາໄປ ກ່ອງບອນໜຸ້ນ.

. ສິທັນເສັ້ງທາວ ຈຶ່ງຖາມໄປວ່າ, ຮວ້ານ ! ເປັນຫຍັງຈ້ຳ ບໍ່ເວົ້ານຳເຂົາແດ່ ເຂົາກໍເປັນຄົນຄືກັນຫັ້ນຕວາ ຫຼື ວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ ເຕັ້ຍເວົ້ານຳຄົນຊັ້ນບໍ ?

. ສາວໃຊ້ກ່ອບວ່າ ໂອຍ ! ເທວະດາເອີ ເຮືອນເຈົ້ານ້ຳ ຄືຫ້ຽງນີ້ຕ້ອງລະວັງຮັກສາ ບໍ່ໃຫ້ຄົນຕ່າງໜ້າຕ່າງຕາເຂ້ຳອອກກະຕາມ ລຳພັງ. ຂ້ອຍຂໍບອກເຈົ້ານາມຈິງ ເຈົ້ານາຍເພິ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກຄົນທົ່ວໜ້າ ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ຫານຕ້ອນຮັບເອົາຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທັ້ນັ້ນເອງ.

. ປະເພນີຂ້ຽງນີ້ເອົາມາແຕ່ໃສ ? ຄັນວ່າເປັນຈ້ຳຊື່ແທ້ ຂ້ອຍຂໍເປັນຄົນທຸກສາດີກວ່ານ້ຳ ຊ້ຳຢູ່ໃນຄວາມສະທ້ານປ້ານກົວ ເລັ້ຍ ๆ ຈ້ຳຊື. ລາໄປກ່ອນເດີ ! ປະເພນີຂ້ຽ້ານເອີ !

. ເຂົາໄດ້ຂ່າວນຳເຮືອນໃກ້ຄຽງວ່າ ໄດ້ເຫັນບ່ຳສາວແລະ ເດັກນ້ອຍ. ເມື່ອເຫັນເດັກນັ້ນກາບໄປແລະນຸ່ງສ້ຳເສ້ຍຂາດຫຸ້່ນແລະ ລ່ຳງລາວ ແລະບາງສຸວັນນີ້ກໍເໝືອນກັບນຸ່ງສ້ຳນ ຕາບຈຸນລ້ຳຄົນຂໍ ທານ ໃຫບ້ານກໍໄດ້ປັ້ນເຂ້ຳທານໃຫ້. ບ່ຳສາວໄດ້ຮັບເອົາປັ້ນນ້ຳ ເພື່ອທຸ່ນທ້ອງເດັກ ແລ້ວກໍຟ້າວແລ່ນໜີເຂ້ຳປ່າ.

- ສີທົນຊິງຖືວປູ່ລາວບ໋ໆ ແລ້ວຖາມໄປວ່າ, ເຈ້ົ່ານາທາງ ວ່ງາບ່ໄດ້ນາທາງພ້ີຫວ໋ະ ?

- ເຮົາຕອບວ່ານາ ແລະໄດ້ຍ໋ົ້ມ້ຳສັບສ້ົນນາງສາວແລ໋ະເດ໋ັ ນ້ັ້ນໄປ.

- ບ່ໍແມ່ນເຮົາໄລ່ຕາມນາງສາວນ້ັ້ນໄປຫວ໋ະ ?

- ຄົນຮ້ານເຮ໋ົ້ານ້ັ້ນໆ ຈ໋ົ້ງຕອບໄປທ໋ັ້ງຫົ້ວວ່າ.

- ໂອ໋ຍ ! ໃຜຊິຮູ້ຈ໋ັກນ໋ໍານ໋ ! ກ໋ົ້ວ໋ົ້ຽ ທ໋ັ້ນແລ້ວ ແຕ່ຂ໋ົ້ອຍ ບ່ໍ ຄ໋ືວ່າເຮົາຊິໄລ່ນ໋ໍາສາວ ແຕ່ວ່າຄົນເຮົາທ໋ັນເທ໋າ !---

- ຂ໋ອບໃຈແລ້ວ, ເອ໋ົ້າເທ໋າ !--- ເມ໋ື່ອນ້ັ້ນສ໋ົ້ົ້ນກ໋ໍ່ເລ່ນໄປ ຫານ໋ໍ້າ. ເມ໋ື່ອໄດ້ຍ໋ົ້ມ້ອາບໃສ່ຫ໋ົ້ງບ໋ັກສ໋ົ້ງຂ໋ານແລ້ວ ກ໋ໍ່ໂດດຂ໋ຶ້ນແລ໋ະ ຫ໋ອບພ່ານຫ໋ົ້ໍ່ໄປ ກ໋ືນ ໆ

- ຫ໋ົ້ວໃຈຂ໋ອງເຮົາເຕ້ັ້ນ ກ໋ົ ໆ ປານຄ໋ົກ ວ໋ໍ່ເຮ໋ົ້ົ້ ທ໋ັ້ງໃນໂຫ ທ໋ັ້ງເ ຫ໋ົ້ືອປາກ ນ໋ໍ້ານ໋ ້ອຍ ກ ລ ໋ົ້ງ ສ ອ ໆ ປ ່ ນ ຫ ມ ໋ ົ. ແລ ້ ອ ສ ອ ໆ ເ ໋ ົ ້ ໍ ກ ໋ ໍ ່ ເ ດ ັ ກ ສ ້ ວ ໆ ມ ້ ໍ . ບ ັ ກ ສ ັ ້ ວ ຂ ານ ກ ໋ ໍ ່ ລ ິ ດ ໄ ປ ເ ປ ັ ນ ປ ິ ກ ເ ພ າ ະ ນ ັ ນ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ແ ມ ່ ນ ທ ວ ໆ ກ ັ ບ ຄ ື ນ ບ ້ ານ .

๑๔. ย่าเถ้าถิบบ๊า

- ทันใก่สีทิบก็ไปรอดบ่อนเอิาไก่แรมถืบที่ข้าวหมอๆ ไฟบ้าถอันหุมปู่. ที่นั้นมีย่าเถ้าถิบบ๊าก็ำลังเกับเอิาฟืนซึ่งบาๆ สุอันนี้ ไก่เกับท้อนไว้. สีทิบลิาม้าเพื่อถามหา. ย่านั้นหูหนวก เลียบ่ตอบตามถอามถามว่า, "แม่นแล้วลูกเอ็ย แม่นหมอๆ มีแผก แต่ก่อนลิานี้เอิาเอ็นว่าลิาสร้าวอบ เปันบ่อนเอัดอาๆ แท้ๆ ใก ถ้าบ่รู้จัก พุดทัา ทันมัา สร้าถัา บ่ถอนเอ้ามาในนี้. ถ้าบ่รู้จักจิ่มสามถอามนี้ก่อน เหันเปันทุกล่ำบากบ้อน'

- สีทิบหมับเอ้าม่ ๆ และร้อาอื้นหนิดแราว่า, ข้อย บ่ได้ถามแนอนั้นดอกย่า เจ้าบ่เหันสาวผู้บ๊าก็บเด็กน้อยกาย มาหาานี้บ่ ?

- เด็กน้อยนั้นตายจุ่มน้ำแล้ว.

- สีทิบหมัาหิวลูกเบ๊อก ! แต่ย่าเถ้าเลียต่ถอามไป ว่า, ฮันนี้แต่ถืบแล้อ เด็กผู้บ๊าปู่บ่ปู่ก็มาตายในหมอานี้หั้นเด กอาพอนมัน ปู่หิวหมอาหั้นเด ถันเถิาบามน้ำมากมากเหัน พ่พันน้ำแต่หน้อยถาวหั่นั้น. เข้าผู้ใดหู้ามานี้ในเมื้อถืน แนอ ใดก็หนีบ่พ้น เถิาจะบ่าาร้อยเล่าพันหู้บก็กับเข้าดอนนี้ขอา เก็า จิบแจ้าพุ้นแล้อจิ่าหนีได้.

ຄັນໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພໍ່ນາກໍສະເດືອກເຖິງເຄາະຮ້າຍ ທີ່ສ້າງຫອນໃນສິບປ່າເຖົ້າຈົນຂົນຫົວລຸກຄືງຟອງ ຄັນເຫັນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ຄວາມຕໍ່ໄປອີກ ສີທົນກໍສະກິດຂຶ້ນຫຼັງມ້າແລ້ວກໍລັດປ່າໄປ ທັງ ຮ້ອງຫາຄຳຈັບໝົດສຸງຄໍ ທັງຖືວທັງເຄາະໄມ້ໄຜ່ໄປ ເພື່ອທຳ ໃຫ້ມີສຸງບຸກບິນຂຶ້ນຕາມທາງເດີນ. ແລ້ວກໍປຸດຟ້າສຸງໃດສຸງນ້ຳ ພໍຂານຕອບ ແຕ່ເຂົ້າໄດ້ຍິນສຸງເຂາະງ໊ວເມືອງບັນພຸ້ນພໍ້ຕາມພຸ່ມ ໄມ້ ແລະສຸງໝູບາດກັນກິນຮຳ.

ບຸດນ້ຳສີທົນກໍໄດ້ຍິນສຸງມ້າແລ່ນຕາມສົ້ນເຂົ້າມາ ແລະ ຜູ້ຂົ່ນ້ັ້ນເປັນຄົນອາຍຸພໍປ່ານກາງ ສີສັນດຳແດງໜ້າວລົ້ນ ນຸ່ງສ້ຳເສື້ອ ເຫ ຼືອງແລະໃສ່ສນັບຂາ. ຄົນຜູ້ນ້ັ້ນຮ້ອງໃສ່ເຂົ້າໃຫ້ປຸດ ສີທົນບໍ່ເຕັ້ຍ ໄດ້ຈອບເຈ້ົ້າໜ້ານ້ຳຫາງສຸງຈັກເທ ຶ່ອ ແຕ່ນ ຶກໃສ່ອັນແຕ້ນເຕ ືອງບັນດານ ໃຫ້ເຂົ້າຕ ືອງຖ ືກວ່າ "ແມ່ນມັນຫັ້ນແລ້ວ ! ສີທົນອ່ານຄົນແລະສ ້ຳ ແນມເບ ິ່ງຄົນຜູ້ນ ້ັ້ນແຕ່ຫ ົວເຖ ິ່ງຕ ີນ ແລ້ວກ ໍ ຄ ອຍຖ ້ຳເຂ ົ້ຳຈ ະວ ່ ຳປ ່ ຳງ ໃດ. ຄົນຜູ້ນ ້ ຳ ຄ ວ ຳ ມ ຫ ຼ ັ ງ ປ ູ ່ ເ ສ ັ ຍ ໆ ທ ັ ງ ໜ ້ ຳ ຮ ຳ ດ ແ ລ ະ ເ ວ ົ ້ ຳ ວ ່ ຳ , ເ ຈ ົ ້ ຳ ບ ໍ ່ ເ ຫ ັ ນ ສ ຳ ວ ຜ ູ ້ ນ ້ ຳ ງ ອ ຳ ຍ ຸ ສ ິ ບ ຫ ົ ກ ກ ັ ບ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ຜ ູ ້ ນ ້ ຳ ງ ມ ຳ ທ ຳ ງ ນ ັ ້ ຳ ?

- ສີທົນຕອບໄປທັງໃນໃຫວ່າ, ເຈ ົ ້ ຳ ປ ຳ ກ ເ ຮ ົ ວ ຫ ງ ັ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ້ ຳ ?

- ເຖ ິ່ງບອກໄດ ້ ກ ໍ ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ທ ຸ ຣ ະ ຂ ອ ງ ເ ຈ ົ ້ ຳ ດ ອ ກ ເ ພ ື ອ ນ ເ ອ ີ ຍ ! (ຜ ູ ້ ນ ັ ້ ນ ຕ ອ ບ ວ ່ ຳ) ແ ຕ ່ ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ເ ນ ຈ ຊ ີ ອ ຳ ບ ິ ງ ຄ ົ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ມ ່ ນ ບ ິ ງ ທ ີ ມ ຳ ຣ ັ ບ ຈ ້ ຳ ງ ລ ັ ງ ຄ ວ ຳ ງ ໃ ນ ປ ີ ນ ີ ້ ແ ຕ ່ ຂ ້ ອ ຍ ບ ໍ ່ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ເ ຂ ົ ້ ຳ ... ເ ມ ື ອ ເ ຂ ົ ້ ຳ ນ ຳ ຣ ອ ດ

ຂ້ອຍກໍເຫັນວ່າເຂົາບ້ຽງໜຸ່ມໂພດ ຈະໃຊ້ວຽກໃຮ່ການບາກບໍ່ໄດ້. ຂ້ອຍ ໄດ້ສແດງຄວາມຂອບໃຈລໍ່ເຂົາ ແລະໄດ້ໃຊ້ຄ່າປ່ວຍການໃຫ້ເຂົາ ແລ້ວເຂົາກໍລຽກ. ເຂົາຟ້າວໜີ ໂພດຈົນລືມຂອກເງິນປູ່ໃນຫັ້ນ ດີແຕ່ ບໍ່ມີຫ້ຽງປານໃດ ມີແຕ່ສອງສາມອັກທໍ່ນັ້ນ. ຂ້ອຍມານ້ໍກໍເພື່ອປາກ ເອົາຂອກເງິນສົ່ງເຂົາ ແລະໃຊ້ຄ່າປ່ວຍການໃຫ້ເຂົາຕາມຄວນ.

- ສີ ທິນເປັນຜູ້ສັດຈິງ ເມື່ອໄດ້ຍິນລ້ຽງນັ້ນແລ້ວກໍຖືເຊືອແລະ ເວ້ົາໄປຫ້ຽງເຊ້ຽງແສງຕາໃສ່ເຈ້ົານາຜູ້ສົງໃສແລະເວ້ົາໄປວ່າ, ເປັນແນວ ໃດຂ້ອຍກໍຢາກຮູ້ຈັກນໍາ ເພາະເຂົາເປັນບ້ຽງໃຫບ້ານຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ຈັກ ເຂົາຄ້ັກແນ່ ແນວໃດເຂົາຄົງປູ່ນໍາໜ່ມ້ີແຫຼະ ໄປ ! ໄປນໍາກັນ ຈັກ ໜ່ອຍຊິເຫັນຄອກ.

- ເຈ້ົານາກ ອບວ່າ ແນ່ນແລ້ວໄປນໍາກັນ ! ແຕ່ຄັນບໍ່ພົບ ໃນນໍ່ ๆ ນ້ີ ຂ້ອຍຊິໄດ້ໄປທາງອ້ືນ.

- ພໍ່ນາກ ຶ ວ່າ "ເອ ! ໃຫ້ມ ຶ ງໄປ ໄປໃສກູຊິເຖນມ ຶ ງປູ່ຄອກ ເຖ ຶ ງຈະກ້ຽວວຽນປ ຸ ໃນຄ ຶ ງສ ັ ຽວຄອນ ນ ້ ຶ ຈ ັ ກຮ ້ ອຍຮອບພ ັ ນຮອບ ກ ູ ກ ໍ ຈ ະ ບ ໍ ່ ວ ຽ ກ ມ ຶ ງ ເ ລ ີ ຍ !" ແ ລ ້ ວ ຈ ຶ ງ ທ ້ ວ ງ ໄ ປ ວ ່ າ .

- ຖ ້ ານ ່ ອ ນ ຫ ັ ້ ນ ເ ດ ! ທ ັ ງ ຊ ຶ ມ ໃ ສ ່ ນ ຸ ່ ມ ທ ໍ ່ ເ ຫ ນ ັ ງ ຄ ຶ ງ ປ ູ ່ ນ ັ ້ ນ ທ ັ ງ ຮ ້ ອ ງ ໄ ປ ວ ່ າ ເ ອ ີ ຍ ! ຄ ໍ າ ຈ ັ ນ ! ແ ມ ່ ນ ລ ູ ກ ຫ ວ ະ ເ ບ າ ະ ?

- ເ ມ ື ່ ອ ເ ດ ັ ກ ຈ ໍ ່ ສ ຸ ງ ພ ໍ ່ ໄ ດ ້ ກ ໍ ແ ລ ່ ນ ອ ອ ກ ມ າ ຫ າ ທ ັ ງ ເ ຕ ັ ້ ນ ທ ັ ງ ຄ ຶ ດ ປ ານ ກ ວ າ ງ ແ ຕ ່ ເ ມ ື ່ ອ ເ ຫ ັ ນ ພ ໍ ່ ລ ົ ນ ປ ູ ່ ກ ັ ບ ເ ຈ ້ ົ ານ ານ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ປ ຸ ກ ປ ຶ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ົ ງ ໃ ສ .

- ພໍ່ນາຈຶ່ງເອີ້ນຫາລູກ ພ່ອງໂຕນລົງຫ້ຽງມ້າວ່າ ນາແມ ລູກຣີບມາຫາພໍ່. ແລ້ວກໍຈັບແຂນລູກພ່ອງຖາມວ່າ, ນາງສຸວັນນີເດ?

- ສາວລີ້ປູ່ຫັ້ນ ສາວບໍ່ຫານອອກມາ ສາວປ້ານຄົນຮ້າຍຜູ້ ນີ້ ລູກກໍປ້ານຄືກັນ.

- ເອີເອົາແຫຼະປ່າປ້ານລູກ ພໍ່ປູ່ນີ້ດອກ--- ສຸວັນນີເອີ ? ສວັນນີ ! ອ້າຍດອກ ອອກມາສາ.

- ສຸວັນນີຫງັບອອກມາ ພ່ອງສ່ອງພ່ອງຄວາງ ເມື່ອນາງ ຫຼຽວເຫັນສີທິນປົ້ນປູ່ກັບເຈົ້ານາ ນາງກໍໂດດກອດຄໍພໍ່ນາໄລ່ເໝືອນ ພໍ່ກັບລູກ.

- "ໂອ ! ສີທິນຂ້ອຍເອີ ຊ່ວຍເອົາຂ້ອຍແດ່ເນີ ປູ່ນໍາ ອ້າຍໃສແດ່ ຄື ຊິບໍ່ປ້ານປານໃດ"

- ສີທິນຍິນຄຶງລຸກ ເມື່ອເຫັນສຸວັນນີຫນ້າມ້ານ ແລະ ສັ່ນເສົ້ອກໍຂາດສ້ອຍດ້ວຍແຫນງໜ່ານໃນເວລາແລ່ນຜ່ານ ເພື່ອຊອກ ຫາທົ່ວພໍ່ຊິ ເໝືອນແມ່ນັ້ງແລ່ນຜ່ານນາຍພານ. ແຕ່ສີທ້າ ເຮົາບໍ່ຫ່ວງເພາະຄວາມປ້ານຫຼື ຄວາມອາຍ.

- ສີທິນເວົ້າໄປທັ້ງສັ່ງແນມເບິ່ງກິຣິຍາຂອງນາງວ່າ, ເຈົ້ານາຍເພິ່ນປາກເວົ້ານໍາເຈົ້າ

- ນາງຈຶ່ງຕອບໄປເປັນອາດຫານວ່າ, ນາຍຂ້ອຍຫວະຈັ່ງ ຊິ ຂ້ອຍບໍ່ຍອມເປັນແຫ້ງຜູ້ຈ່າຊິຈັກເທື່ອດອກ ! ອ້າຍຫັ້ນນະສີທິ

ເປັນເຈ້ົາເປັນນາຍຂອງນ້ອງ--- ນ້ອງປາກຂໍໃຫ້ຄ້ານພາທ້ອງກັບຄືນ ເມືອສາດີກວ່າ--- ນ້ອງຂໍເປັນຂ້ອຍອ້ານເທາະສີທົນ.

- ເຈ້ົານາ ຕາງຕີອົກບ່ໄດ້ ກໍເລີຍຫງັບເຂ້ົາຫາແລະເວ້ົາ ວ່າ, ເອີ ! ອ້ືນ້ອຍ, ໃຕ້ລືມອັນໃດອັນນຶ່ງຢູ່ເຮືອນເຮົາ ແລະເຮົາໄດ້ຖ ມາໃຫ້, ນ້ັເດ !

- ສຸວັນນ້ີຕອບໄປວ່າ. "ບ່ໆ ນາຍເອ້ີຍ, ຂ້ອຍບ່ໄດ້ລືມຫງັ ດອກ ແລະຂ້ອຍກໍບ່ຂ້ໍຫງັກັບເຈ້ົາດອກ"

- ເຈ້ົານາຕອບໄປວ່າ. "ຟ້ັງຈັກໜ່ອຍນາ, ຂ້ອຍມ້ີຄວາມ ເວ້ົາ--- ຂ້ອຍ--- ໄປ--- ປ່າ--- ຢູ່ປ້ານ--- ສອງຄວາມທ່ໍນ້ັນແຫ ະ"

- ເວ້ົາເຣາ ໆ ກ ຊ ເປັນຫງັ--- ຂ້ອຍບ່ມ້ີຄວາມລະຫັດກັບ ເຈ້ົາຫງັດອກ.

- ຊ້ັນກໍນາເອົາເງິນສາດ.

- ເງິນຂ້ອຍວ່າດ ? ເຈ້ົາບ່ໄດ້ຕິດໜ້ີຂ້ອຍ ສ້ັງຫາເວ້ົາຫາ ວ່າເມ ອນ້ັນແທ້ !

- ສ ທົນຄ່ອຍເວ້ົາວ່າ, "ນ້ີຂ້ອຍກໍສ ງໃສ, ກ ຄວາມສຸວັນນ້ີ--- ອ້ານຊ ເວ້ົາໃຫ້ຟ້ັງ--- ອ້ານກໍປາກຮ້ຈັກນັນຊ ເຮ ດຈ້ັງໃດ--- ແລ້ວນ້ອງ ຈ ງຄ່ອຍເວ້ົາໃຫ້ອ້ານຟ້ັງ. ລອງເບ້ົ ງ, ຫງັບເຂ້ົາໄປໃກ້ ໆ ນັນຫ ັ ອ້ານແນມຢູ່ດອກ"

- ສຸວັນນ້ີຫງັບເຂ້ົາໄປຫາມ້ານ ງສາມກ້ວ. ເຈ້ົານາກໍ ເອ ານ້ີເກ ົ້ າຫ ວອານແລະສັບວ່າ.

- "ນ້ັນຂ ! ນ້ອຍ, ເງິນເຈ້ົາ, ຢ່າເວ້ົາໄປເວ້ົາມາທາງໃດເດ ີ. ຍິນບ ໍ ? ເຮົາເຫັນວ່າເຈ້ົາບ ໍ່ສົນລວນພ ໍ ້ສ ູ ້ງກນາ... ແຕ່ບ ໍ ່ແມ ່ນແນວ ວ ່ານ ້ັ, ເຂ ້ົາໃຈເອ ົາ... ມ ື ້ໃດນ ້ັ ້ນ ໍ ້ງເຮົາຊ ິ ໄປຫາກອກ ຄັນເຈ ້ົາບ ໍ ່ໃຫ ້ ້ຜ ົວ ໄປທາງໃດເຮົາຊ ິ ໃຫ ້ ້ກ ູ ງນ ໍ ້ງອ ີ ກ... ແລ ້ວຄັນເຈ ້ົາຢາກໄດ ້ຫ ັ ງໃຫ ້ ບອກນາ ເມ ື ້ອ ໜ ້ ້ າຄັນຢາກນາເຂ ້ົາບ ່ າວນາ ໍ ້ເຮົາ ໆ ຊ ິ ໄປເອ ົ ານ ກ ໃຫ ້ ອອກນາຄ ້ ້ າເຮົາປ ່ ູ ກາງທ ໍ ້ງເນ ີ ! ເຈ ້ົາຢາກໄດ ້ຫ ັ ງຣ ິ ບບອກ ເຮົາ ຊ ິ ຈ ັ ດຫ ່ ້ ້ ານ ໍ ້ ໄປພ ້ ອ ມ.

- ເມ ື ້ອນ ້ັ ້ນ ນາງສ ຸ ວ ັ ນ ີ ກ ໍ ່ ຝ ່ ານ ະ ເງ ິ ນ ໃ ສ ່ ໜ ້ ້ າ ເ ຈ ້ ົ ານ າ ໜ ົ ດ ແ ຮ ງ ທ ັ ງ ຮ ້ ອ ງ ຂ ຶ ້ ນ ວ ່ ານ , "ນ ້ ັ ້ ນ ແ ຫ ຼ ະ ຂ ອ ງ ດ ້ ອ ນ ກ ູ ກ ູ ຂ ອ ບ ໃ ຈ ນ ໍ ້ ານ ຶ ງ ຫ ຼ າ ຍ ໆ ແ ລ ະ ບ ່ ານ ຶ ງ ກ າ ຍ ໄ ປ ທ ໍ ້ ງ ບ ້ ານ ກ ູ ໃ ຫ ້ ບ ອ ກ ໄ ວ ້ ກ ່ ອ ນ ເ ນ ີ ພ ວ ກ ຜ ູ ້ ບ ່ າ ວ ບ ້ ານ ກ ູ ກ າ ກ ຊ ິ ໄ ປ ລ ້ ອ ນ ນ ຶ ງ ກ ອ ກ ເ ພ າ ະ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ ຮ ັ ກ ແ ລ ະ ນ ັ ບ ຖ ື ຫ ຼ າ ຍ ເ ດ ັ ນ ທ ີ ເ ຈ ້ ົ ານ າ ຜ ູ ້ ຈ ້ ັ ງ ຊ ັ ຍ ຜ ູ ້ ຫ ວ ັ ງ ຮ ັ ກ ແ ລ ະ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຍ ິ ງ ທ ຸ ກ ຍ າ ກ ລ ໍ າ ບ າ ກ ຄ ື ນ ຶ ງ ນ ີ ! ນ ຶ ງ ຈ ົ ງ ຄ ອ ຍ ເ ບ ິ ່ ງ ເ ທ ີ "

- ເ ມ ື ້ ອ ນ ້ ັ ້ ນ ເ ຈ ້ ົ ານ າ ຈ ຶ ງ ຕ ອ ບ ໄ ປ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ໂ ກ ດ ໜ ່ ້ ອ ງ ເ ງ ື ອ ກ ດ ້ ອ ນ ຂ ນ ານ ວ ່ ານ ຶ ງ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ ຂ ີ ້ ລ ້ ວ ຍ ະ ຄ ົ ນ ສ ັ ບ ຫ ັ ບ ອ ີ ຫ ຼ າ ຍ ລ ັ ບ ! ນ ຶ ງ ຫ າ ເ ວ ້ ົ າ ແ ນ ວ ບ ໍ ່ ນ ີ ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ຶ ງ ນ ານ ຊ ອ ກ ເ ງ ິ ນ ນ ໍ າ ກ ູ ຫ ວ ຍ ະ ເ ອ ີ ! ກ ູ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ອ ຸ ບ າ ຍ ນ ຶ ງ ແ ລ ້ ວ ບ ່ ານ ວ ັ ! ~

- ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ີ ້ ກ ອ ຍ ຫ ັ ງ ຄ ຶ ນ ທ ັ ງ ປ ້ ານ ສ ັ ່ ນ . ຄ າ ວ ນ ັ ້ ນ ສ ີ ທ ິ ນ ກ ໍ ໂ ດ ດ ຈ ັ ບ ໃ ຫ ປ ້ ້ ມ ້ ້ າ ເ ຈ ້ ົ ານ າ ແ ລ ້ ວ ຖ ຸ ທ ັ ງ ໄ ປ ໜ ົ ວ ແ ຮ ງ ວ ່ ານ , ກ ູ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ແ ລ ້ ວ ບ ່ ານ ວ ັ ~

ເຂົ້າໃຈແລ້ວ ! ຄວາມກັບກອກຫຼອກລົ້ນຂອງມັນ--- ນາ, ລົງນາ ດົນພໍ ອັນຍາເອີ ! ຣົບລົງນາ ເຮົາຈົ່ງຄ່ອຍວ່າກັນສອງຕໍ່ສອງ.

- ເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຈະສູ້ ກໍເລີຍສົ່ນເດັກສ້ອງມ້າເພື້ຍຜ່າຍໜີ ທັ້ງເງືອກຄ້ອນຈະຄືນພໍ່ນາໃຫ້ປະໄຫງ ແຕ່ສີທົນຫຼົບໄດ້ ແລ້ວກໍ ຈັບຂາເຈົ້ານາຊາກລົງດົນ ຊົ່ງຄົກລົງໃນພຸ່ນຂີ້ແຮດ. ເຖົ້າເຈົ້ານາ ບົກບົ້ນເພື່ອລຸກຂຶ້ນສ້ເທົ້າໃດກໍຕາມ ພໍ່ນາຫາກຫົວເຂົ້າເດັກໜ້ອຍ ໄວ້ປູ່ແລ້ວ ທັ້ງເວົ້າໄປໂດຍຄວາມໂມໂຫວ່າ. ນົ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີຫົວໃຈ ຄັນກູປາກລ້ອງນົ່ງບໍ່ຍາກຈັກ ແລ່ກູຫາກບໍ່ປາກກະທຳຮ້າຍແກ່ ຜູ້ໃດ ແລະເຖົ້າຈະໃສ່ໂທລໃສ່ກັນນົ່ງເທົ້າໃດ ນົ່ງກໍບໍ່ຮູ້ຮ້າຍຮູ້ດີຈັກ ເທ້ອຄວອກ !--- ແຕ່ຄັນນົ່ງຫາກຍອມຮັບສາຣະພາບເສັ່ງຕໍ່ໜ້ານົ່ງ ຄົນນີ້ ກູຊິປ່ອຍນົ່ງລຸກຂຶ້ນ !

. ເມື້ອເຈົ້ານາຮູ້ສຶກວ່າແມ່ນກາບຊົ່ງຮູ້ແລ້ວ ກໍເວົ້າຫົ້ ງ ໆ ຫົວ ໆ ໄປວ່າ "ຍອມກໍຍອມ ຄັນອະນຸຍາດໃຫ້ດົ່ນເຫົ້ ານ້ຳກັນແລະ ຈຸບແກ້ມນາດນົ່ງ" ເພາະເຂົາຄຶດວ່າ ຄວາມຜິດຂອງເຂົາບໍ່ໜັກ ເກນາ ພໍເປັນແຕ່ຄວາມເວົ້າ.

- ສີທົນຕອບໄປວ່າ, "ປ່າເຮັດລຳບາກກູຫຼາຍ" ແລ້ວກໍ ຈຸກຫົວເຈົ້ານາໃສ່ພົ້ນດົນ ພ່ອງເວົ້າວ່າ. ກູແຮງບໍ່ປາກພົບນ້ຳໜ້າ ນົ່ງ. ເອົາເທ ! ນົ່ງປາກຮ້າຍກໍຮ້າຍມາເບົ່ງດູ ຄັນນົ່ງໄປທາງນັ້ນ ຈົ່ງຄ່ອຍແວ່ເທາກູແດ່ເນີ.

- ເມື່ອນັ້ນພໍ່ນາກໍຈັບເອົາຄ້ອນໜາມແຫ່ງ ຂອງເຈົ້ານາ ມາຫຸ້ມໃສ່ຫົວເອົ້າເພື່ອສະແດງກຳລັງແຂນຂອງຕົນ ແລ້ວກໍແກວ່ງເຂ້ໜ່ຳເປັນທ່ອນ ๆ ທັ້ງສະແດງທ່າທາງຂົ້ງງ.

- ຄັນຈັບແຂນລູກຊາຍ ແລະບ່າວສາວໄດ້ແລ້ວ ກໍພາກັນຍ່າງໜີໄປທັ້ງສັ່ນໃນໃຫ.

๑๓. ເຕົ່ຄັບຄືນບ້ານຫາຄອບຄົວ

- ປະມານສິບຫ້ານາທີພວກເຂົາເຈົ້າກໍພົ້ນຈາກປ່າໜາມ ຂັ້ແຣກແລ້ວ ບັວນີ້ມ້າບັກສ້ຽວນກໍພາເຂົາເຈົ້າໄຕ່ຕາມຖນົນຫຼວງ. ເມ໊ືອພົບພ໊ືສ້ຽງຄຸ້ນເຄີຍ ສ້ຽວນກໍແຫນຫ້ຽງທຸກທີ ໄປ ເວລານັ້ນຄໍາ ຈັນກໍເລົ່າສ້ຽງທີ່ຄົນຈໍາໄດ້ແລະເປັນໄປແລ້ວນັ້ນໃຫ້ພໍ່ຟັ້ງວ່າ.

- "ພໍ່ໝູ່ເຮົາໄປຣອດ ຄົນຜູ້ນັ້ນກໍນາຫາ ນ້ໍາສາວສຸວັນນີ ປູ່ ຄອກສັດບ່ອນເຮົາໄປຣອດໃນຫ້ວທີ ເພ໊ືອແຍງລູກສ້ຽງານ. ນ້ອຍ໕ ຫ໌ືນປູ່ຣ້ຽງຫ້ງ້ວ ຄົນຜູ້ນັ້ນບໍ່ເຫັນນ້ອຍ ແລ້ວເຂົາກໍບ່ຽງນາຫາສ້ຽວ ແລ້ວກອດເອົ້ວ---

- ສີທົນເວົ້ົາໄປທ້ັ້ງສັ້ນວ່າ ນ້ອ້ງຄຸດປະໃຫ້ເຂົ້ົາຈັບຫວະ ສຸວັນນີ ?

- ນ້ອ້ງຄຶດວ່າແມ່ນທັນນ້ງມສມັຍໃໝ່ໃນເມ໊ືອພ໊ືກັນ ປູ່ບ້ານ ເຮົາລ້ວງເທ໊ືອກໍນີ ທັນນະວາເມ໊ືອມີຜູ້ໃດຜູ້ນ້ໍາມາເວົ້ົາເປັນບ່ວນາ ແມ່ເຖ້ົາເຈ້ົ້າເຮ໊ືອນ ກ໋ໍບ້ັ້ງມາຈ້ອນຮັບແລະຈູ້ງແຂນໄປຫາທ໊ືນ້ັ້ງທ໊ືເຊ໊ືາ ທ້ັ້ງເວ. ອັນນ໊ືນ້ອ້ງກໍຄຶດວ່າແມ່ນສະຖານຮັກແພ້ງກັນ ແລະສັດ ຈ໊ືງ ຕ໋ໍກັນ.

- ກ໋ໍຈັນເມ໊ືອເຫັນອ່ານົ້ນເປັນເຄ໊ືານ໊ືທ້ານ ກ໋ໍຄຸບ໕ນ໊ືອ໊ືກວ່າ

ຄົນຜູ້ນັ້ນເວົ້າບໍ່ມ່ວນໃຫ້ອີກ ຄວາມນັ້ນນ້ອຍບໍ່ປາກເວົ້າຈັກເທື່ອ ປາກ
ລືມຊ້ຳສາແຕ່ພໍ່ໄດ້ຍິນກາລືມແລ້ວ--- ຄັນພໍ່ປາກຟັງນ້ອຍຊິ---

- ບໍ່ ໆ ! ລູກເອີຍ ພໍ່ບໍ່ປາກໄດ້ຍິນ ປາກໃຫ້ລູກລືມສາ
ຄວາມນັ້ນ.

- ເດັກຕອບວ່າ, ຊັ້ນນ້ອຍກາລືມແລ້ວ--- ແລ້ວຄົນຜູ້ນັ້ນກໍ
ຄຸງເພາະສາວ່າຊິໜີ ຄົນຜູ້ຂີ້ຮ້າຍນັ້ນກໍວ່າ ປາກໄດ້ຫງົງເອົາກາ
ຊິເອົາໃຫ້ ຮ້ອຍນຶ່ງ--- ສອງຮ້ອຍ--- ສາວກາຄຸງກໍຄືກັນ ແລ້ວເຂົາ
ກໍຫງັບເຂົ້າຫາສາວ ເຮັດຊິຕັ້ງແຫຼະ ນ້ອຍປ້ານນ້ອຍແລ່ນກອດ
ສາວທົ້ງຮ້ອງໃຫ້ຂຶ້ນ--- ຄົນຮ້າຍນັ້ນວ່າຈັ່ງຊິແຫຼະ ແມ່ນຫງົງອັນນີ້
ມັນມາແຕ່ໃສບັກອັນນີ້ ? ເອົາມັນໜີໄວ ໆ ເຂົາເງືອກຄ້ອນຊິວີ້ນ້ອຍ
ແຕ່ສາວຮັບໄວ້ແລະຕອບວ່າ ຂໍນຳກ່ອນນາຍເອີຍ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍເວົ້າ
ກັນ ຄຸງນັ້ຂ້ອຍຊິພາເດັກນ້ອຍນີ້ໜີໄປທາວຫຼວງພຸ້ນກ່ອນ ຊິກັບ
ມາອີກຄອກ--- ພໍ່ອອກຫວິດຄອກສັ ສາວກໍເວົ້ານຳນ້ອຍວ່າ, ໄປ !
ບັກຫ້ຳເຮົາ ປູ່ບໍ່ໄດ້ກອກຈັ່ງແມ່ນມັນຮ້າຍ ປາກແຕ່ຂົ່ມເຫັງພວກ
ເຮົາ ແລ້ວນ້ອຍກັບສາວກໍອອກທາງເບື້ອງຫຼັງ ພ່ານທົ່ງນ້ອງນຶ່ງ
ໄປຊອກຫາພໍ່ປູ່ທາວຫຼວງແຕ່ພໍ່ບໍ່ປູ່ຫັ້ນ ແລະເຈົ້າເຮືອນເຂົາກໍບໍ່
ປາກໃຫ້ເຮົາປົ່ນຖ້ຳປູ່ບ້ານເຂົາ ແລ້ວຄົນຜູ້ຂີ້ມ້ວ້ຳນັ້ນກໍໄລ່ຕາມເຮົາ
ມາ ພວກເຮົາກໍພ່ຽງໜີໄປໄກ ໆ ທົ້ງແລ່ນເພື່ອໄປລີ ຄົນຜູ້ນັ້ນກໍ
ນຳເຮົາມາອີກ ຄັນເຮົາເຫັນມັນພວກເຮົາກໍລີ ຄັນມັນກາຍແລ້ວ

ພວກເຮົາກໍພາກັນແລ່ນມາທາງບ້ານເຮົານີ້ ແລ້ວກໍເຫັນພໍ່ມາແລະ
ພໍ່ກໍເຫັນພວກເຮົາປູ່ຫັ້ນ ຈ້ຳຊັ້ນແລ້ວພໍ່ ເນາະນ້ຳສາວ ນ້ອຍບໍ່ໄດ້
ຫຼ້ຽວຄວາມໃດເນາະ

- ບໍ່, ບັກຫ້ຳເວົ້ານ່ຳ--- ແຕ່ຕອນັ້ນເທິນເອີ ເປັນ
ພຍານໃຫ້ນ້ອງແດ່ ຄັນໃຫບ້ານເຮົາຖາມວ່າແມ້ນຫັ້ງມັນບໍ່ປ່ານກປູ
ພຸ້ນນັ້ນ ໃຫ້ອ້ານແກ້ໄຂຊ່ອຍນ້ອງແດ່ ວ່າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຂີ້ຄ້ານ
ຂີ້ແຍະ ບໍ່ປ່ານກເຮັດວຽກກະທຳການ--- ຂໍເພິ້ງແດ່.

- ສີທິນເວົ້ານ່ຳສຸວັນນີ້ວ່າ ນ້ອງເດ ອ້ານກໍຂໍໃຫ້ນ້ອງຖາມ
ໃຈນ້ອງເອງເບິ່ງ ຄັນຈຳເປັນນ້ອງປ່ານຄົນສັນວານນ້ຳເພື່ອປ້ອງກັນຜູ້
ບ່ານັ້ນ ຄົນຜູ້ຊຳອ້ານຊິຖືວ່າຊະອາແລ້ວຫຼືບັ້ງ ? ອ້ານປ່ານກລອງ
ພົບຜູ້ດີບັກດີ ຫຼືບ່າວໜຸ່ມງານຜູ້ອື່ນ ໆ ເບິ່ງ ຄັນບໍ່ແປ້ສາແລ້ວ---
ຄືລູກອ້ານໄດ້ເວົ້ານັ້ນ ນ້ອງຊິຖືວ່າຢ່າງໃດ ?

- ຖືວ່າ, ອ້ານໄດ້ທຳຄຸນຄວາມດີໃຫ້ແກ່ນ້ອງ. ແລະນ້ອງ
ກໍຂໍຂອບໃຈນ່ຳອ້ານເປັນຢ່າງບໍ່ໆ ເທົ້ານັ້ນລະ.

- ໝົດທໍ່ນັ້ນຫວະ ?

- ເດັກຕໍ່ຄວາມໄປວ່າ. ພໍ່. ນ້ອຍຄຸດລືມຄວາມສັນຍາຕໍ່ສາວ
ເທື່ອໜ້ານ່ອນເນາະ ເມື່ອຮອດເຮືອນສາກ່ອນຈ້ຳຄ່ອຍເວົ້າ ແລະແມ່
ເຖ້ານ້ຳເວົ້າໃຫ້ເພິ່ນຟັງນ່ຳອີກ.

- ຄຳສັນຍາຂອງເດັກນັ້ນທຳໃຫ້ສີທິນຄິດສະເດ໊ອກ, ເປັນ

ໃອກາດທ໊ເຮົາຕ້ອງອະທິບາຍໃຫ້ພໍ່ເຖ້າແມ່ເຖ້າເຮົາຟ້ງ ໃນການທ໊ເຮົາທ໊ຖອຍຕໍ່ການເປັນໄປໃນເຮ໊ືອງລົມເອົານາງໜ້ານນັ້ນ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຊ໊ືແຈ່ງຄວາມຄ໊ືດຄວາມເຫັນຂອງຕົນໂດຍກົງ. ເມ໊ືອຕົນປູ່ເປັນສຸກສະບາຍແລ້ວ ຈະແນະນຳໃຫ້ຜູ້ອ໊ືນໄດ້ສຸກນັ້ນກ່ຳງ່າຍ ແຕ່ເມ໊ືອ ຖ໊ືກອາຣ໊ືດງນດ້ວຍຂ້ຳງໃດຂ້ຳງນ໊ຶງແລ້ວ ກ່ເປັນອັນຂັດສົນ.

- ດ໊ືແຕ່ເດັກກ່ຳລ້ຳງນອນຫ ້ຼ ບ ໃນເວລາເຂ ໊ືອກັບເມ ໊ືອຮອດເຮ ໊ືອນແລ້ວ ສ ໊ືທິນກ່ຄ ່ ອບວ ້ ຳງເດັກລ ້ ຳງ ້ ຳງເພ ໊ືອບ ່ ໃ ້ ຫ ້ ມັນຕ ໊ືນ ແລ ້ ວ ເຮົ ້ ຳກ ່ ອະທ ິ ບາຍເຫ ວ ກ ານ ທ ຸ ກ ສ ິ ງ ທ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ ທ ໊ ີ ຄ ວ ນ ເ ວ ້ ຳ. ພ ່ ໍ ເ ຖ ້ ຳ ສ ຸ ທ ິ ສ ານ ເ ວ ລ ານ ັ ້ ນ ນ ັ ້ ຳ ງ ປ ູ ່ ປ ະ ຕ ູ ເ ຮ ໊ ືອ ນ ແ ລ ະ ຟ ້ ຳ ລ ູ ກ ເ ຂ ີ ຍ ເ ລ ົ ້ ຳ ເ ຮ ໊ ື ອ ງ ໂ ດ ຍ ຄ ັ ກ ແ ນ ່ . ເ ມ ໊ ື ອ ເ ຖ ້ ຳ ເ ຂ ົ ້ ຳ ໃ ຈ ໃ ນ ຄ ວ າ ມ ອ ວ ດ ໂ ຖ ງ ຂ ອ ງ ນ າ ງ ໜ ້ ານ ທ ັ ້ ງ ຕ ້ ອ ງ ສ ະ ເ ວ ລ າ ໄ ປ ເ ວ ້ ຳ ໄ ປ ລ ົ ມ ປ ູ ່ ເ ລ ໊ ື ອ ຍ ແ ລ ະ ບ ັ ້ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ຄ ັ ກ ວ ່ າ ຈ ະ ໄ ດ ້ ນ ັ ້ ນ ແ ລ ້ ວ ພ ໍ ່ ເ ຖ ້ ຳ ກ ໊ ື ກ ຫ ົ ວ ແ ລ ະ ເ ວ ້ ຳ ໄ ປ ວ ່ າ , ຄ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ແ ທ ້ ກ ໍ ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ຄ ວ າ ມ ຜ ິ ດ ຂ ອ ງ ເ ຈ ົ ້ ຳ ສ ໊ ື ທ ິ ນ ຫ ່ ອ ນ ຊ ໊ ື ເ ປ ັ ນ ໄ ປ ໄ ດ ້ -- “ ແ ລ ະ ເ ມ ໊ ື ອ ເ ຖ ້ ຳ ໄ ດ ້ ຊ າ ບ ວ ່ າ ເ ຮ ົ ້ ຳ ພ າ ນ າ ງ ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ໊ ີ ກ ັ ບ ຄ ືນ ມ າ ຍ ້ ອ ນ ວ ່ າ ສ ໊ ື ທ ິ ນ ປ າ ກ ເ ອ ົ ານ າ ງ ຜ ່ າ ຍ ຈ າ ກ ຄ ວ າ ມ ຊ ົ ່ ມ ເ ຫ ົ ້ ຳ ແ ລ ະ ຮ ້ າ ຍ ກ າ ດ ຂ ອ ງ ເ ຈ ົ ້ ຳ ນ າ ຜ ູ ້ ບ ໍ ່ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ ເ ຖ ້ ຳ ກ ໊ ື ກ ຫ ົ ວ ແ ລ ະ ເ ວ ້ ຳ ໄ ປ ວ ່ າ . ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ໂ ທ ດ ຂ ອ ງ ເ ຈ ົ ້ ຳ ສ ໊ ື ທ ິ ນ ນ ໊ ີ ກ ໍ ອ າ ດ ເ ປ ັ ນ ໄ ດ ້ ...”

- ເ ມ ໊ ື ອ ສ ໊ ື ທ ິ ນ ໄ ດ ້ ເ ລ ົ ້ ຳ ເ ຮ ໊ ື ອ ງ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຊ ອ ບ ທ ັ ນ ໃ ຫ ້ ສ ອ ງ ເ ຖ ້ ຳ ຟ ້ ຳ ສ ຸ ດ ແ ລ ້ ວ ແ ມ ່ ເ ຖ ້ ຳ ກ ໍ ທ ອ ດ ໃ ຈ ໃ ຫ ຍ ່ ແ ລ ະ ສ ອ ງ ເ ຖ ້ ຳ ກ ໍ ເ ບ ົ ້ ຳ ໜ ້ າ

ກັນ. ບັດນັ້ນພໍ່ເຖົ້າເຈົ້າເຮືອນກໍລຸກໄປທັງເວົ້າວ່າ. "ເອົາເທາະ ເອົາ
ແຕ່ພົມມະຊາດເປັນແຫຼ ຄວາມຮັກແລະໃນຈິບໍ່ມີ ໃຜຂົ່ມເຫັງໃຜ"

- ສີທົນ ! (ແມ່ເຖົ້າບອກວ່າ) ມາກິນເຂົ້າແລງສາລູກເອີ!
ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຄ່ອງກັນພາໃຫ້ເສົ້າໝອງ ແຕ່ວ່າພຍາແຖນບໍ່ເຄີຍ
ປັ້ນຄືກຈັກເທື່ອຄອກ ບໍ່ໄດ້ບ່ອນນັ້ກໍໄປຊອກເບິ່ງບ່ອນໃໝ່ຊັ້ນແລ່ວ.

- ພໍ່ເຖົ້າສ່ອຍລອຍຄວາມເມັ່ງວ່າ. ເອີ ! ຈັ່ງຄ່ອຍຊອກເບິ່ງ
ບ່ອນໃໝ່.

- ເມື່ອນັ້ນທ້າວຄອບຄົວກໍສງັດສ່ຽງ ແລະມັ້ໜ້ານາຄຳຈັບ
ກໍລຸກພ້ອມໄກ່ ໂດຍບໍ່ຄຶດເຖິງເຫວກາງອັນພິລຶກໃນວັນວ່ານນີ້. ມັນ
ບໍ່ຄຶດຮູ້ເມື່ອໜ້ຽງເລີຍລ້ວເດັກບ້ານນອກຜູ້ອົບ ມີແຕ່ຄຶດປາກຫົ້ນ
ໜາກຂ່ຶຄວາຍຫົ້ ພັ້ງວ່ິອກັບປ້ອງທໍ່ນັ້ນ.

- ສີທົນກໍຄືກັນ ເຂົາກໍເຮ່ືອງກໃຫ້ລົມຄວ ແຕ່ບໍ່ສ່ວ່ງ
ເຫວ່ົາໄດ້ ຈົນວ່ານຊາວບ້ານເຫັນວ່ານ່ວ່ງຫ້ ງ. ເຂົາບໍ່ຫານປາກນ້ຳ
ນ່ວ່ງສຸວັນນີ້ແລະຈົນບໍ່ຫານເບິ່ງໜ້ານ. ສ່ວນຫ ງາຍຄັນຄົນຖາມວ່ານ່ວ່ງ
ໄປປູ່ທ່ົ້ງໃດຫ ຫົ ທົນໃດ ເຖ ງຮ ້ຈັກປ ານໃດເຂ ົາກໍບ ່ໍຫ ານເວ ົ ້ ຮ ອ ກ. ເຖ ງ
ເຂ ົ ານ ້ ຮ ູ ປ ູ ່ ວ ່ ານ ່ ວ ່ ງ ລ ້ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ທ ຸ ກ ລ ຳ ບ າ ກ ກ ໍ ວ ິ ເ ຂ ົ ານ ໍ ບ ່ ໍ ຫ ານ ບ ອ ກ ພ ໍ ່ ເ ຖ ົ ້ ວ
ແມ່ເຖົ້ ໃ ໍ ້ ເ ຂ ົ ານ ່ ວ ່ ງ ມ ານ ໍ ່ ໍ ເ ຂ ົ ້ ບ ່ ວ ່ ວ ນ ່ ວ ່ ໃ ນ ປ ົ ່ ໍ ໜ ້ ານ. ແ ຕ ່ ນ ່ ວ ່ ງ ບ ໍ ່ ຖ ຸ ກ
ດອກ ແລະແມ່ປ້ ຈ ໍ ່ ປ າ ກ ບ ໍ ່ ເ ຂ ົ ້ ໃ ຈ ວ ່ ່ ານ ດ ້ ວ ຍ ເ ຫ ດ ໃ ດ ຟ ັ ນ ໃ ນ ກ ້ ອ ງ ໃ ຕ ້
ລ ່ ວ ງ ບ ໍ ່ ໝ ົ ດ ຟ ັ ນ ແ ລ ະ ເ ຂ ົ ້ ໃ ນ ເ ລ ົ ້ ເ ຖ ິ ງ ບ ັ ງ ແ ຕ ່ ດ ້ ານ ບ ຸ ງ ສ ອ ງ ບ ຸ ງ ກ ັ ນ

ເປັນເດືອນສອງເດືອນກໍບໍ່ໜ້ອ. ເພື່ອກມັນຫົວຜັກຫົວຫຸ້ງກໍ່ຕົ້ມແຖມ
ຂົ້ນຊັກໃຊ້ ແລະເຖິງຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງມາລັກເອົາກໍ່ຄົງບໍ່ຮູ້ເມື້ອ
ເຖົ້າຈຳປາສົງໃສແຕ່ບິນດີ ເຖົ້າໄດ້ເຕືອນລູກສາວບໍ່ໃຫ້ເວົ້າໄປເວົ້ານາ
ທາງໃດ ເພາະປ້ານຄົນທັງຫຼາຍຕົ້ນທ້ອງແລະປ້ານເຂົາວ່າ ແມ່
ແລະລູກເປັນໜ່ໍນິນ. ເຖົ້າຄິດວ່າ ເມຶອໃດກໍ່ແມ່ນຜີມາປັ້ນໃຫ້ ແຕ່
ລາວຈະນິມິນຄູບາອາຈານມາຊຳຣະຣະໜີ ກໍ່ແຕ່ເມື້ອພຍາບິນພິ
ບານມາຮ້ອງຮຸກເອົາຂວັນລາວທໍ່ນັ້ນ.

ນາງສຸວັນນີເຂົ້າໃຈດີ ໃນການເປັນໄປ ແຕ່ນາງບໍ່ທານ
ເວົ້າຕໍ່ສີທິນ ເພາະປ້ານຄວາມຫ້ວງກັບເກີດຄຶນມາ... ກໍ່ເລີຍນຶກປຸ່ຄິ
ບໍ່ຮູ້ບໍ່ເຫັນອັນໃດນັ້ນເລີຍ.

๑๔. ແມ່ເຖົ້າເຈົ້າເຮືອນ

- ວັນນຶ່ງ ເມື່ອເຖົ້າແມ່ຢູ່ສອງຄົນກັບລູກເຂີຍ ເຖົ້າຈຶ່ງເວົ້າ ວ່າ, ລູກເອີ້ຍ,ແມ່ ປະກົດເຫັນວ່າເຈົ້າຢູ່ບໍ່ດົນບໍ່ແຮງແລ້ວແລ່ວ ເພາະ ລູກປະເຂົ້າປະບ້ຳ ບໍ່ນ່ອນບໍ່ຊຸ້ນຄືແຕ່ເກົ່າມາຫຼ້ຽ. ເຫັນຊຶ່ນ ຜູ້ໃດຜູ້ ນຶ່ງ ຫຼື ພໍ່ແມ່ນີ້ເອງຫຼ້ຽເຮັດໃຫ້ເຈົ້າບໍ່ຄືອີກດີ ໃຈ ໃຫ້ໄດ້ລຳບາກ ຍາກແຄ້ນຊຸ້ນບໍ່ ?

- ບໍ່ບາແມ່ເອີ້ຍ ຄັນລູກຫາກຄຶດເມັ່ນນຶ່ງວ່າເປັນນຳພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງເຮົາແລ້ວ ກໍແມ່ນລູກເປັນຄົນໜຽະຄຸນ ສາທໍ່ນັ້ນແລ້ວ ດ້ວຍວ່າແມ່ກໍຮັກລູກ ແລະລູກກໍຮັກແລະນັບຖືແມ່ ຄືແມ່ຄົງ ໆ ນັ້ນ.

- ຊັ້ນກໍ ຫຼື ວ່າລູກຫງ່ວມເຫງົາບ້ອນເມັ່ງຜູ້ເມື່ອລາງເຈົ້າ ຫັ້ນບໍ ? ກວ່າຈະປະໃຫ້ຄົນເອງເສົ້າໜອງຈອງຫັກປູ່ວ້ຳນີ້ ກໍຫາ ເອົາເມັ່ງໃໝ່ເຖົ້າພໍ່ເຈົ້າໄດ້ໂອບໄລມຫັ້ນສາເວ ລູກເອີ້ຍ.

- ແມ່ນຄວາມແມ່ໃດນໍ ນ້ຳລູກກໍຄືກປູ່ແລ່ວ່ຽງເໜວພໍ່ແມ່ ບອກນັ້ນຄືກບໍ່ເຫັ້ນ ຄັນເຫັນວ່າຊິລືມຄຳນ້ຳ ຊ້ຳພາໃຫ້ຄຶດຮອກ.

- ອັນນີ້ ແມ່ນພໍ່ແມ່ກວ່ຽງຫາຄວາມມັກຂອງເຈົ້າບໍ່ຖືກແລ້ວ ສິທົ່ນ ດ້ວງນັ້ນກໍໃຫ້ລູກຊ່ອຍພໍ່ແມ່ແດ່ ແລະມັກຜູ້ໃດກໍໃຫ້ເວົ້າສາ ເໜວໃດກໍຄົງນີ້ປູ່ຜູ້ນຶ່ງທີ່ຫ້ອງອົກຫ້ອງໃຈເຈົ້າ ເພາະພຍາແຄ້ນບໍ່

ເດັ່ນປັ້ນຄືກຈັກເທື່ອ ຄັນລູກຫວ້ຳຮ່ວມສຸກກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງນັ້ນ ກໍລອງ ໄປກ່າວໂອ້ມເບິ່ງ ເຖິງບໍ່ນັ້ນຂໍ້ລ້ຽບຫົ ງາມເຖົ້າຫົ ໜຸ່ມທຸກຫົ ຮ້ຳນັ້ນກໍ ພໍ່ແມ່ກໍໄດ້ຄືກລິງຈ້ຳວ່າຫັ້ນແລ້ວ ເອົາແຕ່ໃຈລູກເປັ້ນ ເພາະ ເມື່ອເຫັນລູກເປັ້ນຫ່ວ່ມເປັ້ນເຫງົ້ານໍ່ແມ່ກໍເສົ້າໝອງ ຖ້ວລູກເສັ້ງ ຫວ້ຳພໍ່ແມ່ກໍຫາຄວ່ມສະບ່ວງບໍ່ໄດ້.

- ສີທິນຕອບໄປວ່ ຄັນເປັ້ນຊັ້ນແທ້ ກໍສ່ວຫຸ້ນນ້ຳພໍ່ແມ່ ຫຼ່ວ ໆ ແລ້ວ ແຕ່ຄວ່ມກະຮຸນ່ວຂອງພໍ່ແມ່ແກ້ຄວ່ມຈົ່ນໃຈຂອງ ລູກນໍ່ໄດ້ ເພາະບົ່ງຜູ້ລູກນັກນັ້ນເຂົ່ວ່ນ້ວນໍ່ນັກລູກ.

- ເຂົ່ວບ້ວ່ຫນຸ່ນບ້ວ່ນ້ອຍໃຫ ຄວ່ມຫນຸ່ນນ້ອຍພ່ວ ໃຫ້ເຈົ້ວ່ຈົ່ນໃຈນໍ່ຮູ້.

- ແມ່ນແລ້ວແມ່ເອີ ລູກເປັ້ນບ້ວ່ຄອບຜູ້ຫນຸ່ນຫັ້ນແຫຼ ຈັກຊິເຮັດແນວໃດຈ້ຳຊິເວ້ັ້ນໄດ້ ລູກກໍ່ຄືດຢ່ວ່ກຜ່ວ່ຍປູ ແຕ່ເຖິ່ວຈະ ເຮ້ວ່ວ່ກ ຫົ ປູ່ລ້ວ ໆ ກັບລູກເວ້ົ່ວ່ພໍ່ແມ່ກໍນໍ່ຫ່ວ່ຍຄວ່ມຄືດຫ່ວ່ສ່ວ ດ່ວ່ວນັ້ນໄດ້.

- ຊັ້ນນໍ່ແມ່ນເຂົ່ວ່ໃສ່ສເບລູກຫ່ວ່ຍະສີທິນ ? ຄັນເປັ້ນຊັ້ນແທ້ ກໍນໍ່ນີ້ແນວຊິເປ່ວ່ຊິປ່ວ່ໄດ້ແລ້ວ ນີ້ແວ່ທ່ວ່ວ່ ບ່ວ່ສ່ວ່ວຜູ້ນັ້ນປ່ວ່ນລະທິ ນິດໃສ ແລະກັບຟ້ວ່ກຮ້ອຍຟ້ວ່ຄວ່ມລູກນັ້ນສ່ວ່ຈ້ຳຊິຫ່ວ່ຍປ່ວ່ວ. ແລ້ວ ໃຫ້ນອ່ວ່ແມ່ແວ່ຍ່ວ່ວຜູ້ນຸ້ນໍ່ແມ່ນໃຜ ເຂົ່ວ່ຊິ່ວ່ວ່ຈ້ຳໃດ ?

- ສີທິນຕອບໄປວ່ ໂອ ! ແມ່ເອີ ລູກນໍ່ຫ່ວ່ນ້ວຊິເວ້ົ່ວ່ແລ້ວ ປ້ວ່ນແມ່ຫ່ວ່ຍຊ່ວ່ນ.

- ແມ່ບໍ່ວິຕງນເຈົ້ວກອກສີ:ກິນ ເພາະເຈົ້ກໍປູ້ໃນຄ່ວາມລໍ້ ບ່ກຍ່ວກໃຈ ແລະແມ່ກໍບໍ່ຢ່ວກໃຫ້ເຈົ້ວເປັນໄປກວ່ານັ້ນອີກ ຫ໊ົ ວ່ ແມ່ນສ່ວສີ ໄວ ທັ້ນ ຫ໊ວ ?

- ບໍ່ແມ່ນ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ນັ້ນດອກ ?

- ຫ໊ົ ວ່ ສ່ວກ ຫ໊ວ ?

- ບໍ,

- ຮວ້ຍ ! ດຸ ຊ ໃຫ້ແມ່ ໄ ໝ ບ້ ໝ ເມ ໆ ຫ ຫ ວ ເຫ ໃ ມ ຊ ສຸ ເປ ນ.

- ສ ກ ໜ ລ ໆ ແ ບ ຕ ລ ໄ ປ ຢ ໆ ໃ .

- ແ ເ ສ ວ ໃ ໄ ອ ! ນ ປ ໃ ເ ຖ ສ ກ ສ ກ ໜ ບ ຫ ໜ ລ ໆ ເ ໃ ແ ຫ ເ ໃ ແ ໜ ໆ ໃ ໄ

ກ໋ວາງຄຸເຄ໋ອງແລະເວົ້າໄປວ່າ. ຊັ້ນກ໋ຊ່ວຍວ່ງກແມ່ນີ້ແດ່ວິ ເອົາຖ໊ຄຸ ນ໊ໄປ ແລ້ວ໋ຈ໊ງຄ່ອຍເວ້ານ໋ໆແມ່ອີກ ລູກວ໊ກັກແລ້ວຫວະສີທິນ ? ຕົກລ໊ງຈ້ັ ງຊັ້ນແທ້ຫວະ ?

- ໂອຍ ! ແມ່ເອີຍເວ້ານ໋ໍ່ທັນໄດ້ວອກ ໃຫ້ນັ້ນໄດ້ສາກ່ອນຈ໊ງ ວ່າຕົກລ໊ງ ຄັນເອົານ໋ໍ່ນັ້ກລູກ ກ໋ນີ້ແດ່ເຊົາກັນທ໋ໍ່ນັ້ນແລ໋ວ ຄັນແມ່ນ ຂອງເຊົາເປ່ນ.

- ຄັນເຈ້ົາເຊົານ໋ໍ່ໄດ້ເດຊັ້ນ ?

- ອັນໃດກ໋ນີ້ຕົກນ້ໍາປ່ວຍໝົດທັ້ນແລ໋ວແມ່ເອີຍ ອ໊ວຫ໊ວຍ ທ້ອງໄຄ່ໆ ກ໋ໆຫ໊ວຍຫ໊ວຍຫັ້ກ.

- ຄັນລູກນ໋ໍ່ໄດ້ວຸວຊີນ໋ໍ່ຝັ່ນຄົນກ໋ໍ່ໄປຊັ້ນຫວະສີທິນ ? ເທວະ ດາເອີຍ ! ຄົນຄ໊ືລູກນ້ ແມ່ນ໋ໍ່ປາກໃຫ້ເວ້ານາ:ຄວາມນ້ັ ຄັນເວ້ົາຫ໊ວຍ ຊ້ໍາຊ໋ໍ້ໜ໊ງ. ລູກຝັ່ນຄົນໃຈແຂໆ ຄົນກ້ໍາຫານ ຄັນເສ໋ັ ງຫວ໊ານ້ັກເກ໋ກ ເຄາະຮ້ໍ້ານກ໋ ເອົາເທາະອ໊ວເອົາລູກເອີຍ ແມ່ຄ໊ືວ່ານ໋ໍ່ໜ໊ງສາ:ຜ໊ໍ້ທຸກ ນາກ ຊ໋ໍ້ເຈ້ົາຫວ໊ານ໋ໍ່ຄວາມສຸກຄວາມ ຈະເລ໋ີນໄປ:ສ໋ໍ້ນ້ັ ຄ໊ງນ໋ໍ່ຂ໋ືນ ຄ໋ວາມດອກ.

- ແມ່ນແລ໋ວ ແ:ເອົາຫາກນ໋ໍ່ນ້ັ.

- ລູກໄດ້ລ໋ິມເອົາວ່າຈ້ັ ງໃວແ:ຊ໋ໍ້ ?

- ລູກໄດ້ວ່າ ແມ່ກ໋ໍ່ໄດ້ອຸ:ກຸນຄ້ໍາຊູເອົາມາກ້ັ ຫ໊ວຍແລ້ວ--- ເອົາກ໋ໍ່ໄດ້:ອນວ່າ ຈະ:ອນບຸນແທນຄຸນດອກ ແ:ເອົາຫາກນ໋ໍ່ນ໋ືນ ນ໋ໍາການແ:ໆດອງ ເ:ິ ງລາບນ໋ິດກ໋ໍ:ານ.

- ຄັນເຮົາເວົ້າວ່ັງນັ້ນກໍແມ່ນເຮົາມີນ້ຳໃສໃຈຈິງ ແຕ່ທໍ່ນັ້ນ ມັນບໍ່ສວ່າງຄວາມກະສັນຂອງເຈົ້າສີທົນ ຖ້າເຮົາບໍ່ກົກລົ້ງແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາບໍ່ກົກລົ້ງແກ່ເຮົາເສັ່ງກ່ອນ ຊັ້ນຕວາ ?

- ອັນນີ້ແຮງຮ້າຍແລ້ວ ດ້ວຍເຮົາວ່າ ຫົວໃຈເຮົາບໍ່ມັກ ວ່າຊັ້ນ.

- ຄັນເຮົາວ່າເຮົາບໍ່ຄຶດມັກ ແມ່ນເຮົາບໍ່ປາກໃຫ້ເຈົ້າໄປ ກ້ວ ๆ ວ່ຽ ๆ ອັນນີ້ກໍແມ່ນເດັກຄວນນັບຄວນຖືແທ້ ແລະພາໃຫ້ເຮົາລືມຄວາມເປັນເດັກຂອງເຮົາ ໂດຍຫາຄວາມຊອບທັມມາແລກປ່ຽນ.

- ເມື່ອເຫັນຕົນຖືກບໍ່ອອກແລ້ວ ສີທົນກໍຕອບໄປວ່າ ຄັນເປັນຊັ້ນແທ້ລູກແຮງປ້ານເຮົາຂ້ຶກງວລູກແລ້ວ.

- ແມ່ເຖົ້າຈຶ່ງຕ້ອຍໄປວ່າ ສີທົນເອີ ໃຫ້ລູກສັນຍາວ່ໍແມ່ ສາ ໃນລະວ່າງສາມວັນເຈັດວັນ ວ່າລູກນັ້ນຊິປ່ຽນນິໄສນອນຫຼັບ ແລະເບີ່ກບານສຳຣານໃຈ ແມ່ຊິລອງໄປກ່າວໂອ້ມເບີ່ງສຸດກຳລັງ ຖ້າໄດ້ຫຼືບໍ່ໄດ້ ລູກຫາກຊິຮູ້ຈັກວ່າເຮົາເປັນບ່ຽງຜູ້ຈ້ຽໃດ.

- ອາທິດນຶ່ງລ່ວງມາແລ້ວ ສີທົນກໍໄດ້ທຳຕາມຄວາມສັນຍາ ແຕ່ບໍ່ເຫັນແມ່ເຖົ້າສຸທິສານວ່າຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງພໍລຳຄັນ ແລະເພີ່ກເສີຍປູ່ ພໍ່ນາກໍອຸສາລະງັບຄວາມໂສກໄປ ແຕ່ຮ່າງກາຍເຮົາຫາກລ່ຳເຫຼືອງ ແລະຈິດໃຈຫົນຫວຍ.

๑๕. ນາງສຸວັນນີ

- ສຸດທ້າຍໃນວັນສິບຕອບເຊົ້າ ພໍ່ສີທົນກັບມາແຕ່ຕັກບາດ ແມ່ເຖົ້າກໍຖາມຫາເນື້ອຄວາມ ທີ່ເຂົາຄິງໄດ້ຮັບຈາກນາງສາວຜູ້ທີ່ຮັກ ໃນເມື່ອສອງເຂືອໄດ້ລົມກັນທີ່ແຄມທ່າ.

- ສີທົນຕອບວ່າ, ບໍ່ມີຫຍັງນາ ລູກບໍ່ເວົ້າໄດ້ລົມນຳລາວ.

- ຄັນລູກບໍ່ລົມເຂົາ ເຮັດຈັ່ງໃດຊິໄດ້ຄວາມຄັກ ຊັ້ນ ?

- ໄດ້ລົມນຳເຂົາແຕ່ເທື່ອດຽວ ແຕ່ຄາວຈາກບ້ານທ່າເດື່ອ ເຮົາໄປບ້ານພະຂາວນຳກັນທໍ່ນັ້ນແລ້ວ ແຕ່ນັ້ນມາຄວາມດຽວກໍບໍ່ໄດ້ ປາກນຳ ຄືວ່າຊິໄດ້ບິນເຂົ້າວ່າ "ບໍ່ມັກ" ຄັນຊິໃຫ້ໄດ້ອຸກປູ່ເລື້ອຍ ๆ ຈັ່ງຊີ ແໜງສູ້ຢ່າໃຫ້ໄດ້ບິນສາ.

- ຮວ້ອຍ ! ສີທົນ ຊັ້ນກໍໄປລົມເຂົາເບິ່ງໄປ ພໍ່ເຈົ້າກໍພ້ອມປູ່ ໄປຕົກລົງສາດຽວນີ້ ເປັນຕາໄດ້ແມ່ກໍຢາກໄດ້ບິນນຳ ປູ່ບໍ່ມີຫຍັກ ນິຄວນຈັ່ງຊີ ຫ່ອນປູ່ເປັນແລ້ວ.

- ເມື່ອນັ້ນ ສີທົນກໍອອກໄປຕາມຄວາມມຸ້ງໝາຍຂອງພໍ່ເຖົ້າ ແມ່ເຖົ້າ. ເຂົາຂຶ້ນໄປເຮືອນແມ່ປ້າຈຳປາທັງກົ້ມໜ້າ ຖືອາການ ເຫີ້ຍນຄົນປ່ວຍ ເມື່ອນັ້ນນີ້ແມ່ນາງສຸວັນນີຜູ້ດຽວນັ້ງປູ່ແຈ ໄໝ ນຳລັງຊິຖືວ່ປູ່ ຈຶ່ງໄດ້ບິນສຽງຫາດຫ່ວງຂອງສີທົນເຂົ້ານາຫາ. ເມື່ອນາບແຫ້ນຊາບປົ່ນປູ່ຕ່ຳໜ້າຄົນ ນາງກໍຄົ້ນທັງແຮງທັງໜ້າກໍ ຫ້ານເດ.

- ສີທົນພ່ອງຄ່ອຍນ້ຳລົງແລະເວົ້າໄປວ່າ, "ນ້ອງເອີ້ຍ ! ສຸວັນນີ້ເອີ້ຍ ! ການທີ່ອ້າຍມານີ້ກໍເຫັນວ່າເປັນການເສົ້າໂສກເສັງໃຈ ແກ່ນ້ອງບໍ່ແພ້ແລ້ວ ນີ້ອ້າຍກໍຮູ້ປູ່ ແຕ່ເຮັດຈັ່ງໃດບໍ່ເປັນ ພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າຫາກແຕ່ງນາ ເພື່ອຂໍເອົານ້ອງໄປເປັນລູກເປັນເມັ່ງ ສືບຢ້ານແທນເຮືອນ ນ້ອງຊິວ່າຈັ່ງໃດ ເປັນຈັ່ງໃດອ້າຍຂໍຮູ້ນຳແດ່ ລໍຜ້ຳປູ່ ດຸງອນ.

- ສຸດອົກສຸດໃຈແລ້ວຫວະ ? ອ້າຍຮັກນ້ອງອີຫຼີ ຫວະ ?

- ປ່າເສັງໃຈເທາະນ້ອງເອີ້ຍ ນ້ອງບໍ່ນັກອ້າຍກໍຮູ້ຈັກປູ່ ເພິ້ນ ຫາກຈຳມາເດ ຄັນນ້ອງຫາກປະຄວາມຫຼ້ຽງຈ້ຽງຄວາມເກົ່ານັ້ນ ກໍ ຫາດີບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ອ້າຍນີ້ຄືຊິບໍ່ສົມນ້ອງຜູ້ດີແລ້ວ. ອ່ານໜ້ານາ ຫາອ້າຍແດ່ແມ ອ້າຍກໍເປັນຜູ້ເຮີຜູ້ຮ້າຍແທ້ບໍ ?

- ສຸວັນນີ້ຕອບໄປທັງຍິ້ມຫົວວ່າ, ບໍ່, ອ້າຍບ້ຽງງາມກວ່ານ້ອງຊ້ຳ.

- ປາເວົ້າສຸງດຫຼາຍນາ ອວນອ້າຍແດ່ເດ ຜົມອ້າຍກໍບ່ໜ້ານ ຫາອກຈັກເສັ້ນ ແຂ້ວອ້າຍກໍບ້ຽບ່ໜ້ານຄອນຈັກເທື່ມ ຄັນປາກ ຮູ້ຄັກວ່າອ້າຍຮັກຫຼືບໍ່ຮັກ ຂໍໃຫ້ນ້ອງເບິ່ງໃນຕາຂອງອ້າຍ ທີ່ນັ້ນນ້ອງ ຄວນເຫັນຈຸດປະສົງຂອງອ້າຍຄັກແນ່. ແຕ່ສາວທັ້ງຫຼາຍບ້ຽຮູ້ ລັກສນະຂອງຊາຍໃນດວງຕາ ຫັ້ນເດ.

- ເມື່ອນັ້ນສຸວັນນີ້ກໍເສືອກເບິ່ງແສງຕາຊາຍໂດຍແທ້ ແຕ່ ແສນຫຼົ້ນ ບໍ່ພໍຄາວນາງກ່ຳວາກ ໜ້າໜີທ້ຽ.

- ສີທົນຕ້ອບໄປວ່າ ໂອຍນໍ!..ແກວະຄວາເອີຍ ຈັ່ງແມ່ນ ອ້າບເປັນຜູ້ໜ້າປ້ານແທ້ນໍ ຫຼື ວ່ານ້ອງເບິ່ງອ້ວບຄືນ້ອຍເນີ້ງເຈົ້ານາ ຫັ້ນຫໍ ປ່າປ້ານເທາະນາ ຂໍນຳໜ້ານ ໆ ຄັນເປັນຈັ່ງຊີ້ອ້ານແຮງຊິ ອຸກໜິກອຸກໃຈແລ້ວ ອ້ານຄືບໍ່ໄດ້ເຊົ້າຄວາມສົ້ມຄວາມເຄັ່ນໃຫ້ນ້ອງ ປ່າງໃດນາ ຄັນວ່າບໍ່ມັກອ້ານກໍບໍ່ໄດ້ຂົ່ມເຫັ່ງໃຫ້ມັກດອກ ຄັນປານ ໃຫ້ອ້ານໜີອ້ານກໍຊິໜີ ໃຫ້ມັນໜ້ວິດຕານ້ອງສາ... ປ່າແວ່ໄປດອກ ໃຫ້ມັນມັ້ນຄວາມຄຸ່ງຄວາມຊ້ັ່ງກັນສາ.

- ເມື່ອນັ້ນນາງສຸວັນນີກໍເວ່ມືມາຫາສີທົນ ເມື່ອຈັ່ງສ້ັ່ງຕະ ເອວໄວ້ ແຕ່ຍ້ັ່ງຫຼຽວໜ້າໄປທາງຄີໃຜໜຸ້່ນປູ ແລະບໍ່ວ່າຄວາມໃດ ຕໍ່ໄປ.

- ສີທົນຕ້ອບໄປອີກວ່າ ອ້ານຮູ້ຈັກແລ້ວ ຂໍອະໜັ້ບນຳນ້ອງ ແວ່ ນ້ອງຜູ້ເປັນຜູ້ ຄືຜູ້ງານ ນ້ອງບໍ່ປາກໃຫ້ອ້ານເປັນທຸກຫຼາຍ ແວ່ ນ້ອງຫາກບໍ່ມັກອ້ານ.

- ເປັນຫ້ັ່ງຈ້ັ່ງເວ້ົາສຸດເວ້ົາສວຍແທ້ (ສຸວັນນີຕອບວ່າ) ສີ ທົນ ຫຼື ວ່າອ້ານປາກໃຫ້ນ້ອງຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ ຊ້ັ່ນຫວະ ?

- ໂອຍນໍ້ນ້ອງເອີ ຜູ້ນ້ຳໃຈຄືເອີ ອ້ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່ານ້ອງ ບໍ່ມັກອ້ານ ນ້ອງເສ້ືອງໜ້ານບໍ່ປາກໃຫ້ອ້ານເຫັ່ນເງົ່ອນນ້ອງ ນ້ັ່ນ ຫານຈັ່ນແຂນຈັ່ນມືນ້ອງຊ້ຳ ຄືດເບິ່ງຄູເລ່ານາເຮົາຢູ່ປ່ານຳກັນນັ້ນ ລູກອ້ານແລະເຈົ້ານ້ອງຫານຫານອນຫ້ັ່ນປູ ອ້ານຫາກເກ່ືອແຫ້ງດອກ

ນ້ອງ ແຕ່ຖ້າອ້າຍຫາກເຮັດດັ່ງນັ້ນ ໂດຍບໍ່ຂໍອະນຸຍາດນຳນ້ອງ - ຫຼື ນ້ອງຫາກບໍ່ອະນຸຍາດໃນຄືນນັ້ນ ອ້າຍຄົງໄດ້ຄວາມກົນແໜງແລະ ເສົ້າໂສກເໝືອນດັ່ງໄຟລົນນັ້ນແລ້ວ ນັບແຕ່ຄືນນັ້ນມາ ອ້າຍກໍໄດ້ ຝັນຫາເຈົ້າປູ່ທຸກ ๆ ຄືນ ໄດ້ຝັນກອດກ້ຽວກັບກັບນ້ອງປູ່ສເມີ ແຕ່ ສ່ວນນ້ອງຄືນວ່າເປັນດັ່ງນີ້ ຄືຊີສລົບຕາຍບ້ອນຄວາມລະອາຍແທ້ຊະນໍ

- ສີທົນຈົ່ມປູ່ດັ່ງນີ້ຜູ້ຍ່ອງອ້ຳໃຫ້ຝັນ.. ສ່ວນນາງສຸວັນນີກໍສັ່ນ ປູ່ວັກ ๆ ສີທົນບ່ຽງສັ່ນກວ່ານັ້ນອີກ ແຕ່ເຂົາຫາກບໍ່ຮູ້ເມື່ອ.

- ທັນໃດນາງກໍຫັນໜ້າຕໍ່ທ້າວນ້ຳຕາບົ່ມບ້ອຍ ແລະເຫຼືອຄ ເບ່ຽງສີທົນເປັນຄັດເລ້ງ ສ່ວນພໍ່ນາງໜ້ອີດ ຄືດວ່າໜົດທໍ່ນັ້ນແລ້ວບໍ່ ມີ:ກາ, ຊຸຄືດຕໍ່ກໍພູດລຸກ... ແຕ່ໃນເວລາງ່ວນນັ້ນ ສອງແຂນນາງກໍ ຊ້ວ້ານກອດຮັດໄວ້ ແລະມຸບໜ້າເຂ້ົ້າວ່າງເອິກຂອງຊາຍທ້ົ່ງສະອື້ນ ພ່ອງເວົ້າໄປວ່າ. ໂອ ! ອ້າບເອີ ອ້າບບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່ານ້ອງຮັກອ້າບ:

ຄວາມນີ້ເທ້ົ່ງຈະພາສີທົນມ້ອຍສລົບໄປ ຖ້າລູກຊາຍເອົາ ໃນເວລານັ້ນ ບ່ໍ່ມ້ຳໄມ້ຄ້ອນກັບນ້ອງສາວຂອງເຂົາຖ້ົ່ມໄມ້ໄລ່ຕາມ ຫ້ົ່ງ ຫລຸບເຂ້ົ້ານາຈາກເອົາ ເມ່ືອນັ້ນສີທົນກໍໃຈນລຸກບ້ົ່ນໃຫ້ຜູ້ຈະ ເອົາຕົນສ່ຳ:

- ເທ້ົ່ນບໍ່ສຸວັນນີເອີ ! ເມ່ືອນ້ອງຮັກອ້າບດັ່ງນີ້ ກໍມີແຕ່ ອ້າບຜູ້ດຽວໄດ້ຄວາມສຸກຍ້ອນ. ນ້ອກຜູ້ນ້ອງ, ເອົາ ! ...

- ຈົບ -

ສະມາຊິກ ຣາຊບັນດິຕສະພາ

ສະມາຊິກ ຂອງ ຣາຊບັນດິຕສະພາ ຈຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ພຣະຣາຊໂອງການ ເລກທີ ๘๘๑ ລົງວັນທີ ๘ຖ/๙/ຖ๐ ແລະ ພຣະຣາຊໂອງການ ເລກທີ ๑๗๘ ລົງວັນທີ ๓๑/๕/ຖ๑

ມີຈຳນວນໃນປັດຈຸບັນນີ້ ๘๑ ທ່ານ ຄື :

๑ – ເຈົ້າມຍາຫລວງ ຫມື່ນລຸກຫ້ວ (ผุย ปันยา)

๘ – ທ່ານ ສົມຈິນ ປີແອ ງຶມ

๓ – ມຍາ ບໍ່ຣິຫານສຶກສາ (บัว สุวันมะวัง)

๔ – ມຍາ ເດຊາປະສິດ (ไต แก้วหลวงไคด)

๕ – ມຍາ ຄຸນວາທີ (คุม มีลาวัน)

๖ – ທ່ານ ເກືອງ ປະຖຸມຊາດ

ๆ – ມຍາ ມຸນີພາກ (มุอัง มีมมะสอม)

๘ – ເມັ ກົລວິຫຍາມຸຣັກ (เกม)

๙ – ເມັ ສິຣັກສາ (ทองดี สีธิสุก)

๑๐ – ເມັ ຈຳນົງພັກດີ (จันที จันทะสุดที)

๑๑ – เม้ สีสัตทัม (บวม อุเทมสักดา)

๑๘ – มะหา บ๊อไทล สอ่างแสงอุทัย

๑๙ – เม้ มีมีดมักดี (ผูก จุลมุนตรี)

๑๔ – เม้ ลักสมะอิจาม (ลอด ภุสิม)

๑๕ – ท่าม คำอ้อม ธัตมะอ๊ง

๑๗ – มยา สิดทีมะไมทัม (คำสี สีธีมะไมทัม)

๑๗ – เจ้า สะฤม มะจำปาสัก

๑๘ – ม.ต. จำมาม ปธีจายาม

๑๙ – เม้ อะนุธักอักสอมสาด (อ้วม สีสุพันทอง อ๊งกัดธัตมะ)

๘๐ – ท่าม คำฟอง สุวัมมะธาด

๘๑ – มางมยา ขุมจู จุมะมีกอม.